

ความรุนแรงที่ปรากฏในละคร sitcom ทางโทรทัศน์ “เป็นต่อ 2017”

The violence in television sit-com “Pentor 2017”

ความรุนแรงที่ปรากฏในละครซิตคอมทางโทรทัศน์ “เป็นต่อ 2017”

The violence in television sit-com “Pentor 2017”

การค้นคว้าอิสระเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
นิเทศศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการสื่อสารเชิงกลยุทธ์
มหาวิทยาลัยกรุงเทพ
ปีการศึกษา 2560

© 2561

ปาลิตา วานิชย์เจริญการ

สงวนลิขสิทธิ์

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยกรุงเทพ
อนุมัติให้การค้นคว้าอิสระเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
นิเทศศาสตรมหาบัณฑิต

เรื่อง ความรุนแรงที่ปรากฏในละครซิตคอมทางโทรทัศน์ “เป็นต่อ 2017”

ผู้วิจัย ปาลิตา วานิชย์เจริญการ

ได้พิจารณาเห็นชอบโดย

อาจารย์ที่ปรึกษา

(ดร.มนทิรา ธาตุอำนาจชัย)

ผู้เชี่ยวชาญ

(รองศาสตราจารย์ ดร.พรพรหม ชมงาม)

(ดร.สุชาติ เจริญพันธุ์ศิริกุล)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

12 พฤษภาคม 2561

ปาลิตา วานิชย์เจริญการ. ปริญญานิเทศศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการสื่อสารเชิงกลยุทธ์,
พฤษภาคม 2561, บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยกรุงเทพ.

ความรุนแรงที่ปรากฏในละครซีทคอมทางโทรทัศน์ “เป็นต่อ 2017” (85 หน้า)

อาจารย์ที่ปรึกษา: ดร. มนทิรา ธาตุอำนวยชัย

บทคัดย่อ

การวิจัยเรื่อง ความรุนแรงที่ปรากฏในละครซีทคอมทางโทรทัศน์ “เป็นต่อ 2017” มีวัตถุประสงค์เพื่อวิเคราะห์การเล่าเรื่องโดยศึกษาผ่านองค์ประกอบต่างๆของละครซีทคอม เพื่อวิเคราะห์รูปแบบความรุนแรงและความสัมพันธ์ทางสังคมที่ปรากฏในละครซีทคอม เพื่อวิเคราะห์โดยใช้ภาพตัวแทนที่ปรากฏในละครซีทคอมและเพื่อวิเคราะห์ผ่านการปลูกฝังทางความรุนแรงที่ปรากฏในละครซีทคอม “เป็นต่อ 2017” ผู้วิจัยได้ใช้แนวคิดการเล่าเรื่อง(Narrative) แนวคิดเรื่องความรุนแรง (Violence) แนวคิดเรื่องละครซีทคอม ทฤษฎีการปลูกฝัง(Cultivation Theory) ทฤษฎีความสัมพันธ์ทางสังคม(Social Relationship Theory)และแนวคิดเรื่องภาพตัวแทน(Representation) เป็นการใช้วิธีการวิจัยเชิงคุณภาพ(Qualitative Research) โดยใช้วิธีการวิเคราะห์จากเนื้อหาหรือตัวบท (Textual Analysis) และมีวิธีการจำแนกด้วยการคัดเลือกเฉพาะเจาะจงจากข้อตอนที่มีเนื้อหาและฉากในการนำเสนอรูปแบบของความรุนแรงผ่านวิธีการผลิตซ้ำๆในมุขตลกของละครซีทคอมเรื่องนี้

ผลการวิจัยพบว่า ละครซีทคอม “เป็นต่อ 2017” ได้มีการนำเสนอความรุนแรงทั้ง 3 ประเภทของ ได้แก่ความรุนแรงทางตรง ความรุนแรงเชิงโครงสร้างและความรุนแรงทางวัฒนธรรม ซึ่งจะเห็นได้ชัดอย่างยิ่งผ่านภาพตัวแทนของการผลิตซ้ำๆเพื่อตอกย้ำทางความรุนแรงที่ได้กระทำผ่านมุขตลกจึงเป็นเอกลักษณ์เฉพาะตัวละครซีทคอมเรื่อง “เป็นต่อ 2017” ทำให้เกิดการลดทอนหรือด้อยค่าความเป็นมนุษย์ผ่านความสัมพันธ์ 4 คู่ ได้แก่ ความสัมพันธ์เจ้านาย-ลูกน้อง ความสัมพันธ์ระหว่างเจ้านาย-ลูกน้อง(ในที่ทำงาน) ความสัมพันธ์คู่สามี-ภรรยาและความสัมพันธ์ของเพื่อน แสดงให้เห็นความไม่เท่าเทียมกันปรากฏผ่านลักษณะทางของการปลูกฝังทางสังคม

คำสำคัญ: ความรุนแรง, ละครซีทคอม, ภาพตัวแทน, การปลูกฝังทางสังคม

Vanijcharoenkarn, P. M. Com. Arts (Strategic Communications), May 2018, Graduate School, Bangkok University.

The violence in television sit-com “Pen Tor 2017” (85 pp.)

Advisor: Montira Tadaamnuaychai, Ph.D.

ABSTRACT

The violence in television sit-com “Pen Tor 2017”.The objectives are to analyze the narrative by studying through various elements of the sitcom,to analyze the patterns of violence and social relationships that appear in sitcom, to analyze by using images depicted in sitcoms, and to analyze the violent implantation that appears in the sitcom"Pen Tor 2017".The researcher has applied the Concept of Narrative, the Concept of Violence,the Concept of sitcom, the Cultivation Theory,the Social Relationship Theory , and the Concept of Representation for this Qualitative Research. Using the textual analysis method by selecting classification method specifically from the episode title that includes content and scenes of violence presented through repetitive production of jokes in the sitcom.

The research found that the sitcom“Pen Tor 2017 "contains all three categories of violence : Direct Violence, Structural Violence, and Cultural Violence. It is obvious that the repetitive representation to reinforce the violence has been interpreted through the unique identity jokes used in the sitcom “Pen Tor 2017”. These jokes have created humanity devaluation or impairment through 4 pairs of relationship: Boss - Subordinate relationship, Bosses-Subordinate(at work) relationship, husband-wife relationship, and relationship among friends.These relationships show social inequality through the nature of social cultivation.

Keywords : Violence, Sitcom, Representation, Social Cultivation

กิตติกรรมประกาศ

การค้นคว้าอิสระในครั้งนี้ สำเร็จลุล่วงได้ด้วยความกรุณาจาก ดร.มนทิรา ธาตาอำนวยชัย อาจารย์ที่ปรึกษาการค้นคว้าอิสระ ซึ่งเป็นผู้จุดประกายชี้แนวทางความคิด ให้ความรู้และให้คำแนะนำที่เป็นประโยชน์เป็นผู้ที่ทุ่มเทตรวจทานและแก้ไขข้อบกพร่องอย่างไม่เหน็ดเหนื่อยและเอาใจใส่ จนกระทั่งการค้นคว้าอิสระในครั้งนี้สำเร็จสมบูรณ์อย่างครบถ้วนไปได้ด้วยดี รวมถึงอาจารย์ท่านอื่นๆ ที่ได้ถ่ายทอดวิชาความรู้ให้แก่ผู้วิจัยตลอดการศึกษา ซึ่งผู้วิจัยได้นำความรู้ที่ได้รับเหล่านั้นมาประยุกต์ใช้ในการทำวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณทุกท่านเป็นอย่างสูง มาไว้ ณ โอกาสนี้

ความสำเร็จทั้งหมดนั้นยังเป็นผลมาจากกำลังใจจากครอบครัว ในทุกครั้งที่คุณวิจัยรู้สึกท้อครอบ- ครว้มักจะให้กำลังใจเปรียบเสมือนแสงสว่างให้ผู้วิจัยมีกำลังใจเพิ่มมากขึ้น อีกทั้งขอขอบคุณเพื่อนๆ ทุกคนที่หิบบยืนมิตรภาพ รับฟังและช่วยเหลือแก้ไขปัญหาซึ่งกันและกันมาโดยตลอด

สุดท้ายนี้ผู้วิจัยขอขอบคุณหนังสือและวิทยานิพนธ์ทุกเล่มตลอดกระบวนการวิจัย ซึ่งให้ความรู้และเป็นประโยชน์อย่างยิ่งต่อผู้วิจัย ผู้วิจัยกล่าวกับตัวเองเสมอว่าหากไร้ซึ่งความพยายาม ความตั้งใจของผู้วิจัยและหากปราศจากความกรุณา ความช่วยเหลือและกำลังใจจากบุคคลที่กล่าวมาทั้งหมดการวิจัยในครั้งนี้จะไม่สามารถสำเร็จลุล่วงสมบูรณ์อย่างแน่นอน หากมีข้อบกพร่องประการใดในการศึกษาเฉพาะบุคคลผู้วิจัยขออภัยเป็นอย่างสูงและผู้วิจัยหวังว่าข้อมูลที่ได้จากการค้นคว้านี้จะมีประโยชน์สำหรับผู้สนใจศึกษาต่อไปในอนาคตข้างหน้า

ปาลิตา วานิชย์เจริญการ

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	จ
กิตติกรรมประกาศ	ฉ
สารบัญตาราง	ณ
สารบัญภาพ	ญ
บทที่ 1 บทนำ	
1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา	1
1.2 วัตถุประสงค์ของการวิจัย	4
1.3 ขอบเขตของงานวิจัย	5
1.4 คำถามของงานวิจัย	5
1.5 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	5
1.6 คำนิยามศัพท์เฉพาะ	6
บทที่ 2 แนวคิด ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	
2.1 แนวคิดการเล่าเรื่อง (Narrative)	7
2.2 แนวคิดเรื่องความรุนแรง (Violence)	10
2.3 แนวคิดเรื่องละครชีวิตคอม	15
2.4 ทฤษฎีการปลูกฝัง (Cultivation Theory)	19
2.5 ทฤษฎีความสัมพันธ์ทางสังคม (Social Relationship Theory)	20
2.6 แนวคิดเรื่องภาพตัวแทน (Representation)	22
2.7 กรอบแนวคิดตามทฤษฎี	25
บทที่ 3 วิธีการดำเนินการวิจัย	
3.1 ประเภทงานวิจัย	26
3.2 กลุ่มประชากรและการสุ่มกลุ่มตัวอย่าง	26
3.3 เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา	27
3.4 วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล	27
3.5 การวิเคราะห์ข้อมูล	28
3.6 การนำเสนอข้อมูล	29

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
บทที่ 4 ผลวิเคราะห์ข้อมูล	
4.1 การวิเคราะห์การเล่าเรื่องโดยศึกษาผ่านโครงเรื่อง การเล่าเรื่อง แก่นเรื่อง ฉากและตัวละคร	30
4.2 การวิเคราะห์โดยรูปแบบความรุนแรงและความสัมพันธ์ทางสังคมที่ปรากฏ ในละครซีทคอม	33
4.3 การวิเคราะห์โดยใช้ภาพตัวแทน (Representation) ที่ปรากฏในละคร ซีทคอม	71
4.4 การวิเคราะห์ผ่านการปลูกฝังทางความรุนแรง	73
บทที่ 5 สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	
5.1 สรุปผลการวิจัย	75
5.2 อภิปรายผลการวิจัย	79
5.3 ข้อเสนอแนะที่ได้จากการวิจัย	81
5.4 ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป	81
บรรณานุกรม	82
ประวัติผู้เขียน	85
เอกสารข้อตกลงว่าด้วยการอนุญาตให้ใช้สิทธิในรายงานการค้นคว้าอิสระ	

สารบัญตาราง

	หน้า
ตารางที่ 2.1: ความสัมพันธ์แห่งภาวการณ์ของความรุนแรง	14
ตารางที่ 3.1: แสดงกลุ่มตัวอย่างที่ศึกษา	27
ตารางที่ 4.1: การแสดงมุขตลกผ่านความรุนแรงทางร่างกาย	35
ตารางที่ 4.2: การแสดงมุขตลกผ่านความรุนแรงทางจิตใจ	55

สารบัญภาพ

	หน้า
ภาพที่ 2.1: สามเหลี่ยมความรุนแรง	13
ภาพที่ 2.2: กรอบแนวคิดตามทฤษฎี	25

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

เทคโนโลยีทางด้านการสื่อสารได้พัฒนาไปอย่างรวดเร็วมาก โดยเฉพาะการติดต่อสื่อสารที่สามารถทำให้ผู้รับสารได้มีการเปลี่ยนแปลงที่ทันสมัย ทำให้สื่อมวลชนเข้ามามีบทบาทและอิทธิพลต่อการสร้างกระแสมากขึ้น เพื่อเป็นเครื่องมือในการเผยแพร่เนื้อหาข่าวสารที่สามารถโน้มน้าวทางความคิด ปลุกฝังทัศนคติและค่านิยมต่างๆทางสังคม ในขณะที่สังคมต่างมีการตื่นตัวในการเปิดรับข้อมูลเกี่ยวกับสิ่งรอบตัวและติดตามความเคลื่อนไหวสื่อทางสังคมจากสื่อมวลชนมากขึ้น เพื่อนำเนื้อหาข่าวสารที่ได้รับจากการรับรู้และทำให้เกิดความพึงพอใจกับเนื้อหาข่าวสารในสังคม (ประวัติโทรทัศน์ในประเทศไทย, 2552)

ปัจจุบันพบว่าความรุนแรงที่ปรากฏ ยังคงเป็นประเด็นที่ได้รับความสนใจในวงกว้างจนเป็นหัวข้อที่ถกเถียงกันกับสิ่งที่สื่อนำเสนอ โดยเฉพาะสื่อทางประเภทละครซึ่งเป็นสื่อมวลชนที่มีอิทธิพลต่อการเปลี่ยนแปลงทั้งด้านทัศนคติและพฤติกรรมของคนในสังคม ซึ่งเป็นส่วนที่กระตุ้นให้เกิดพฤติกรรมการใช้ความรุนแรงเพิ่มมากขึ้นกับคนในสังคม อีกทั้งความรุนแรงสามารถพบเห็นได้ทุกที่ทุกเวลาของสังคมใน ทุกวันนี้ มนุษย์ไม่ว่าจะเพศใดเป็นได้ทั้งผู้กระทำและถูกกระทำ ความรุนแรงในเวลาเดียวกัน

ถ้ามองถึง ความรุนแรงได้ถูกส่งผ่านไปหลายยุคหลายสมัย สิ่งที่ทำให้ความรุนแรงยังคงอยู่และความรุนแรงไม่เคยลดลง ความรุนแรงจึงเป็นสิ่งที่อยู่เรื่อยมาตั้งแต่สงครามโลกครั้งที่สอง ได้เกิดการทำลายล้างเผ่าพันธุ์ของชาติ โลกนี้จึงเต็มไปด้วยความรุนแรงนับไม่ถ้วนและความรุนแรงเป็นสิ่งที่มาของน้ำตาและการสูญเสีย ถึงอย่างไรก็ตามความรุนแรงไม่ได้เกิดกับสงครามเท่านั้น ความรุนแรงยังเกิดขึ้นกับความคิด ความเชื่อที่สืบทอดต่อกันมา ซึ่งความรุนแรงไม่อาจส่งผลทางกายอย่างเดียว แต่ยังส่งผลถึงความรุนแรงทางจิตใจด้วยเช่นกัน อาจมองเห็นว่าปัญหาที่เกิดขึ้นจากความรุนแรงเป็นเรื่องที่ไม่สำคัญไม่ได้อยู่ในชีวิตประจำวัน แต่มันแฝงอยู่ในวิถีคิดที่เกิดจากความรุนแรงที่มีความน่าสนใจ ซึ่งเป็นการปลุกฝังความรุนแรงในชีวิตประจำวันโดยไม่รู้ตัว

รูปแบบของความรุนแรงกลายเป็นประเด็นที่ถูกนำมาเสนอบ่อยครั้งและมีความหลากหลายทั้งที่เห็นได้ชัดเจนในรูปแบบการทำร้ายร่างกายหรือการทำร้ายทางเพศและความรุนแรงอีกแบบที่แฝงอยู่ในสื่อประเภทละครของสังคมจริงๆที่ไม่ต้องกระทำให้เห็นแต่ส่งผลโดยตรงต่อสภาวะจิตใจของผู้ชมมากขึ้น (พรจันทร์ เสียงสอน, 2557, หน้า 2) สิ่งที่เข้ามามีอิทธิพลต่อชีวิตประจำวันมากคือ สื่อสารมวลชน โดยเฉพาะอย่างยิ่งสื่อละครทางโทรทัศน์ต่างๆที่เปรียบเสมือนความบันเทิงงานด่วนที่เสิร์ฟถึงบ้าน โดยมีเพียงแคร์โมทคอนโทรลเป็นตัวเชื่อมต่อระหว่างโลกแห่งความเป็นจริงกับโลกจินตนาการ ในขณะที่บางคนอาจมองว่าสื่อละครทางโทรทัศน์เป็นเพียงอาหารจานด่วนที่ไม่ดีต่อ

สุขภาพและเป็นเรื่องไร้สาระ แต่เราไม่สามารถปฏิเสธได้ว่าสื่อทางโทรทัศน์ที่มาพร้อมกับความบันเทิงนั้นได้สร้างสิ่งที่เราเรียกว่า วิธีคิดและวิธีปฏิบัติให้กับเราโดยไม่รู้ตัวว่าสื่อทางโทรทัศน์ได้ทำหน้าที่ผลิตซ้ำ (Reproduction) (หนึ่งนยา ไหลงาม, 2557, หน้า 2)

สื่อโทรทัศน์จึงนับว่าเป็นสื่อที่สำคัญในสังคมและยังมีอิทธิพลต่อผู้รับชมมากขึ้น รายการทางโทรทัศน์ในปัจจุบันมีบทบาทและอิทธิพลอย่างมากต่อทัศนคติ พฤติกรรม รวมถึงความรู้สึกนึกคิดของผู้ชมรายการทางโทรทัศน์ผลของการใช้เวลามากไปกับสื่อทางโทรทัศน์จึงเกิดวลีของ Raymond Williams กล่าวว่า “Drama in a dramatized society” (สมสุข หินวิมาน, 2545, หน้า 178) ซึ่งมีผลทำให้เกิดเส้นแบ่งระหว่างโลกของความเป็นจริงกับโลกของสื่อทางโทรทัศน์ที่บางครั้ง ผู้ชมอาจเกิดปฏิกิริยาของความรับรู้ได้ทันทีและแยกข้อมูลนั้นๆไม่ออก บทบาทของสื่อทางโทรทัศน์จึงเป็นในลักษณะ 3B Bประการแรกคือ Blurring คือโทรทัศน์ค่อยๆลบภาพหรือทำให้โลกความเป็นจริงหายไป Bประการต่อมาคือ Blending คือการที่สื่อโทรทัศน์ค่อยๆผสมความเป็นจริงของคนเข้ากับกระแสทางวัฒนธรรม และ Bประการสุดท้าย Bending คือการที่โทรทัศน์ค่อยๆโน้มน้าวผู้ชมให้ไปตามกระแสหลักที่ตอบสนองผลประโยชน์ทางโทรทัศน์ จนกลายเป็นความเคยชินและชินชาต่อความรุนแรงในสื่อต่างๆไปแล้ว (กาญจนา แก้วเทพ, 2545, หน้า 277-278)

ดังนั้น สื่อมวลชนจึงเป็นตัวทำหน้าที่การสร้างความหมายทางสังคมที่เผยแพร่เนื้อหา ความรู้ ความบันเทิง เช่นการแพร่ภาพและเสียงที่บรรยายไปพร้อมกัน เพื่อให้ผู้ชมรับรู้ถึงเรื่องราวและความเคลื่อนไหวข้อมูลต่างๆที่สื่อต้องการแพร่ออกมาผู้ผลิตรายการต่างๆทางโทรทัศน์ ซึ่งผลกระทบในสื่อมวลชนต่อผู้ชมในช่วงแรก เน้นไปที่ผู้ผลิตเป็นการครอบงำให้กับผู้ชมหรือที่เรียกว่า ทฤษฎีเข็มฉีดยา (Bullet Theory) จึงเกิดปัญหาของข้อโต้แย้งระหว่างผู้ผลิตอ้างกับผู้ชมว่า สื่อไม่สามารถครอบงำทางความคิดของผู้ชมได้ทั้งหมด ผู้ชมควรรู้เท่าทันสื่อแยกแยะสิ่งที่ดีและไม่ดี ในส่วนของผู้ชมอ้างว่าไม่มีทางเลือกที่จะหลีกเลี่ยงการชมละครได้ในทุกวันนี้ (หนึ่งนยา ไหลงาม, 2557, หน้า 3) จึงเป็นผลกระทบต่อเยาวชนที่กำลังเป็นที่จดจำและเรียนรู้เป็นอย่างมาก ซึ่งหมายถึง สื่อจึงต้องพยายามหาแนวทางกลยุทธ์ในการปรับเปลี่ยนให้เกิดรูปแบบของรายการใหม่ๆไม่ว่าจะเป็นเนื้อหาในรายการทางโทรทัศน์ เพื่อสร้างความน่าสนใจ น่าดึงดูดและสามารถนำมาเป็นจุดขายได้ในรายการโทรทัศน์ เช่นการนำบุคคลที่มีชื่อเสียงมาสร้างสีสันให้กับรายการ ละครโทรทัศน์ต่างๆ กลยุทธ์ดังกล่าวจึงเป็นส่วนสำคัญที่สามารถทำให้รายการโทรทัศน์ได้รับความสนใจจากผู้ชมเป็นจำนวนมาก อีกทั้งยังมีผลต่อทัศนคติและกลวิธีทางความคิดเกิดปัญหาความรุนแรงในระดับเชิงลึกด้วยเช่นกัน

ละครโทรทัศน์ในประเทศไทยนับได้ว่าการแพร่หลายเป็นอย่างมาก สังเกตจากจำนวนช่องทีวีดิจิทัลที่เพิ่มจำนวนมากขึ้น พบว่าทุกช่องทางต่างนำเสนอเนื้อหาด้านละครเกือบทุกช่องทาง จะเห็นได้ว่าเป็นสิ่งที่ได้รับความนิยมอย่างแพร่หลายมากในปัจจุบัน ถ้าพูดถึงละครซีทีคอมเป็นละครอีกประเภทหนึ่งที่ไม่ใช่เรื่องใหม่สำหรับสังคมไทยนี้ เสน่ห์ที่สำคัญของละครซีทีคอม คือการสร้าง ความ

สนุกรอยยิ้ม ดังนั้นละครซิตคอม (Sitcom) เป็นสื่อที่มีความน่าสนใจอย่างมากในปัจจุบัน ลักษณะของความสนุกสนานขบขันและล้อเลียนที่เกิดขึ้นจากสถานการณ์ต่างๆในชีวิตประจำวัน โดยเฉพาะอย่างยิ่งในสถานการณ์ทางบ้าน เมืองและเศรษฐกิจในปัจจุบันที่มีแต่ความตึงเครียด ละครซิตคอมจึงสามารถตอบสนองผู้ชม อีกทั้งผู้ชมยังเข้าถึงตัวละครในซิตคอมได้มากกว่าละครประเภทอื่น เพราะเป็นตัวละครได้การใช้ภาพตัวแทน (Representation) เป็นตัวกำหนดความสัมพันธ์ของตัวละครที่มักพบในชีวิตประจำวันและนักแสดง ซิตคอมมีการปรากฏตัวในละครซิตคอมเป็นเวลานานต่อเนื่องที่ออกฉายทางโทรทัศน์ จากตอนหนึ่งไปยังอีกตอนถัดไป ในแต่ละตอนมักจะมีเนื้อหาของการเริ่มดำเนินเรื่องและการจบเรื่องในตอนนั้นๆ ซึ่งคำว่า “Sit” ย่อมาจาก “Situation” และคำว่า “Com” ย่อมาจาก “Comedy” เมื่อนำมารวมกันหมายถึง “ตลกสถานการณ์” (กาญจนา แก้วเทพ, 2552) ละครซิตคอมหรือตลกสถานการณ์ได้เป็นที่นิยมในสหรัฐอเมริกา นับตั้งแต่ทศวรรษที่ 70 จนถึงปัจจุบัน

ละครซิตคอมในประเทศไทยมักมีเนื้อหาเกี่ยวกับชีวิตประจำวันของตัวละครเอง ไม่ว่าจะเป็นเพื่อนฝูง ออฟฟิศหรือเป็นรอยต่อระหว่างครอบครัวที่เกิดขึ้นจากสถานการณ์ต่างๆ อาจมีความสัมพันธ์หลากหลายกลุ่ม หลายบุคคล อีกทั้งละครซิตคอมสามารถนำดารารหรือแขกรับเชิญเข้ามาร่วมแสดงและทำให้มีสีสันมากขึ้น จึงถือได้ว่าเป็นการแจ้งเกิดนักแสดงใหม่ๆ ด้วย ถ้าพูดถึงรูปแบบในการนำเสนอของละครซิตคอมได้นำเนื้อหาจากเรื่องจริงที่เกิดขึ้นในชีวิตประจำวัน เพื่อนำมาเป็นโครงสร้างในการดำเนินเรื่องให้กับละครซิตคอม อีกทั้งละครซิตคอมมีการดำเนินเรื่องราวที่รวดเร็วแบบเป็นตอนๆ จบตามเวลาที่ได้กำหนดตามแผนผังไว้ ละครซิตคอมบางเรื่องใช้เวลาในการออกอากาศสั้นๆ และบางเรื่องอาจใช้เวลาในการออกอากาศที่นาน ส่วนใหญ่นักแสดงจะเป็นชุดเดียวกันตลอดทั้งเรื่องจนสามารถทำให้ผู้ชมได้เห็นถึงพัฒนาการในแต่ละด้านของตัวละครที่มีการเปลี่ยนไป รวมถึงลักษณะทางกายภาพ ด้านอายุและรูปร่างที่เปลี่ยนไปตามกาลเวลาเป็นต้น สามารถเข้าใจได้ง่ายถึงแม้ว่าจะไม่ได้ดูตั้งแต่แรก

หากกล่าวถึงละครซิตคอมในประเทศไทยได้มีการนำออกมฉายอยู่ไม่มากนัก บริษัทผลิตรายการโทรทัศน์ที่มีชื่อเสียงในประเทศไทยและได้รับการยอมรับเป็นอย่างมากในด้านการผลิตประเภทรายการซิตคอมก็คือ บริษัท เอ็กแซ็กท์ จำกัด และบริษัท ซีเนริโอ จำกัด อำนวยการผลิตโดย บอย ฤทธิเกียรติ วรรณธนะ ซึ่งถือได้ว่าเป็นบริษัทในการผลิตสื่อบันเทิงที่ประสบความสำเร็จมาก ไม่ว่าจะเป็นการผลิตละครประเภทซิตคอมที่ยาวนานจนถึงปัจจุบัน จนสื่อประเภทละครซิตคอมได้รับความนิยมอย่างยาวนานเช่น เรื่องนัดกับนัด เรื่องบ้านนี้มีรัก เรื่องเฮง เฮง เฮง เรื่องบางรักซอย 9 เรื่องรักแท้ แม้ไม่ปลื้ม เรื่องเสือ เก่ง ชะนิและรวมถึงละครซิตคอมเรื่องเป็นต่อ จนถึง เป็นต่อ 2017 ที่ฮิตติดใจผู้ชมมาตลอดยาวนานจนถึงปัจจุบันนี้

งานวิจัยในครั้งนี้เลือกศึกษาละครซิตคอมเรื่องเป็นต่อ 2017 ออกอากาศทุกวันพฤหัสบดี เวลา 22:15 ถึง 23:15 น. ทางสถานีโทรทัศน์ช่อง ONE 31 มีเนื้อหาเกี่ยวกับมุมมองของชายโสดรุ่น

ใหม่ที่กำลังแสวงหาคู่และเส้นทางการเดินทางของชีวิต ซึ่งมีสถานการณ์รองเป็นเรื่องราววนๆในออฟฟิศ ร้านบาร์และมีสถานการณ์ต่างๆเกี่ยวกับตัวละครแต่ละตัว โดยตัวละครในชีทคอมเป็นต่อนั้นประกอบไปด้วย พอใจ (น้องสาวของเป็นต่อ) ทิพย์(เพื่อนของเป็นต่อ) ชื่นเทพ (แฟนของพอใจ) ฟีกอล์ฟ (แม่บ้านของเป็นต่อ) เพื่อนร่วมงานที่ออฟฟิศของเป็นต่อได้แก่ พี่หมอน พี่ม วอก และพี่อู๊ด รวมถึง เจ้มนั้และจวบ (เจ้าของร้านบาร์และผู้ช่วย) การเปลี่ยนแปลงส่วนใหญ่ในละครชีทคอมเรื่องนี้คือการนำตัวละคร ฉากและสถานการณ์ต่างๆใหม่เข้ามาสร้างความสนุกในละครชีทคอมมากขึ้น ละครชีทคอมเป็นต่อดำเนินเนื้อเรื่องโดยเป็นต่อที่เป็นพนักงานฝ่ายขายของนิตยสารรายเดือนสำหรับคนเมือง เป็นต่อไม่ต้องการโดดเด่น ไม่ต้องการเป็นดาราเขาต้องการแค่มีชีวิตที่เรียบง่ายและมั่นคงกับชีวิต เขาต้องการแค่ที่จะเป็นพนักงานฝ่ายขายเหมือนพนักงานคนอื่นๆทั่วไปในกรุงเทพฯ แต่ความต้องการของเขากลับไม่เคยเป็นอย่างที่เขาต้องการ

ทั้งนี้ ผู้วิจัยสนใจศึกษาละครชีทคอม“เป็นต่อ”2017 เพราะมีสิ่งที่น่าสนใจในการนำเสนอเรื่องราวความสัมพันธ์ของตัวละครในหลากหลายรูปแบบ แต่ในความสุขสนานที่ปรากฏอยู่ในการดำเนินเรื่องและรูปแบบของละครชีทคอมเรื่องนี้ได้มีการเสนอในลักษณะของภาพตัวแทน (Representation) อีกทั้งมุขตลกที่ใช้ในละครชีทคอมนั้น ซึ่งปรากฏถึงความรุนแรงเข้ามาเกี่ยวข้องไม่ว่าจะเป็น ความรุนแรงทางกาย(Physical Violence) กลวิธีที่ทำให้ผู้ถูกกระทำได้รับบาดเจ็บและความรุนแรงทางจิตใจ (Psychological Violence) เช่น การพูดเสียสืหรือรูปร่างทางกาย การล้อเลียนในลักษณะต่างๆมาใช้สร้างเสียงหัวเราะ ภาพตัวแทนดังกล่าว จึงเป็นการปลุกฝังค่านิยมทางสังคมให้เกิดความเคยชิน ซึ่งนำไปสู่ความรุนแรงที่ปรากฏในสื่อเป็นปัญหาที่สำคัญในสังคมไทยเป็นอย่างมาก

1.2 วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1.2.1 เพื่อวิเคราะห์การเล่าเรื่องโดยศึกษาผ่าน โครงเรื่อง การเล่าเรื่อง แก่นเรื่อง ฉากและตัวละคร ชีทคอม“เป็นต่อ 2017”

1.2.2 เพื่อวิเคราะห์รูปแบบความรุนแรงและความสัมพันธ์ทางสังคมที่ปรากฏในละครชีทคอม “เป็นต่อ 2017”

1.2.3 เพื่อวิเคราะห์โดยใช้ภาพตัวแทน(Representation)ที่ปรากฏในละครชีทคอม“เป็นต่อ 2017”

1.2.4 เพื่อวิเคราะห์ผ่านการปลุกฝังทางความรุนแรงที่ปรากฏในละครชีทคอม“เป็นต่อ 2017”

1.3 ขอบเขตของงานวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นการวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) เพื่อศึกษาความรุนแรงในละครซีทคอม“เป็นต่อ 2017” โดยวิจัยเชิงวิเคราะห์เนื้อหา (Textual Analysis) จากการชมละครซีทคอมดังกล่าว โดยศึกษาจากละครซีทคอม“เป็นต่อ 2017” ที่ออกอากาศในปี 2560 ด้วยการเลือกแบบใช้หลัก เกณฑ์ โดยมีวิธีการจำแนก 24 ตอน ผ่านการคัดเลือกเฉพาะชื่อตอน เนื้อหา ฉากในตอนนั้นๆที่ปรากฏความรุนแรงอย่างซ้ำๆในละครซีทคอม“เป็นต่อ 2017”ทางโทรทัศน์

1.4 คำถามของงานวิจัย

1.4.1 วิธีการเล่าเรื่องของละครซีทคอม“เป็นต่อ 2017” มีลักษณะอย่างไร

1.4.2 รูปแบบความรุนแรงและความสัมพันธ์ทางสังคมที่ปรากฏในละครซีทคอม“เป็นต่อ 2017” มีลักษณะอย่างไร

1.4.3 ภาพตัวแทน (Representation) ที่ปรากฏในละครซีทคอม“เป็นต่อ 2017” มีลักษณะอย่างไร

1.4.4 การปลูกฝังความรุนแรงที่ปรากฏในละครซีทคอม“เป็นต่อ 2017”มีลักษณะอย่างไร

1.5 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1.5.1 สามารถนำไปใช้ศึกษาเกี่ยวกับกลยุทธ์การเล่าเรื่องผ่านการสร้างสรรค์ของบทละครซีทคอมทางโทรทัศน์ เพื่อให้เกิดประโยชน์ในการสื่อสารตรงตามกลุ่มเป้าหมายอย่างมีสาระและความเป็นกันเอง

1.5.2 ผลวิจัยทำให้ทราบถึงรูปแบบความรุนแรงที่ปรากฏในละครซีทคอมที่เป็นรายการบันเทิง โดยแสดงผ่านความสัมพันธ์ทางสังคมของตัวละครออกมา เพื่อแสดงให้เห็นถึงแนวคิดเรื่องความรุนแรงที่มีอยู่อย่างไม่จำกัด อีกทั้งยังนำไปต่อยอดในการศึกษาพฤติกรรมความรุนแรงในการสื่อสารของมนุษย์ในสังคมได้อีกด้วย

1.5.3 เพื่อนำภาพตัวแทน (Representation) ไปประยุกต์ใช้ในการศึกษาเกี่ยวกับรูปแบบความรุนแรงที่ถูกนำมาแสดงพฤติกรรมผ่านความสัมพันธ์ของตัวละครที่มีเอกลักษณ์การผลิตซ้ำๆในละครซีทคอม

1.5.4 เพื่อเป็นแนวทางลดการปลูกฝังความรุนแรงในสื่อต่างๆ ซึ่งอาจมีอิทธิพลต่อผู้ชมและยังมีระยะเวลาในการปลูกฝังของสื่อที่ยาวนาน จึงอาจมีการกำหนดการออกสื่อให้เหมาะสมในแต่ละสังคมเพื่อเป็นการลดความรุนแรงของสังคมในปัจจุบัน

1.5.5 ผู้วิจัยคาดว่า จะทำให้เกิดแนวทางของการสร้างเนื้อหา ความคิดของผู้ผลิตและผู้ชม ซึ่งผู้ผลิตสามารถนำไปประยุกต์หรือต่อยอดของการคำนึงถึงแนวคิดทางความรุนแรงในฐานะสื่อมวลชนที่

ปรากฏขึ้นในสังคม อีกทั้งผู้ชมสามารถทำความเข้าใจเกี่ยวกับเนื้อหาที่สื่อปลูกฝังให้อยู่ในกระบวนการทางความคิด ดังนั้นผู้วิจัยคาดหวังว่าจะเป็นประโยชน์ให้ไม่มากนักน้อยในส่วนของการผลิตสื่อในอนาคตข้างหน้า

1.6 คำนิยามศัพท์เฉพาะ

เพื่อให้เกิดความเข้าใจในคำเฉพาะของการวิจัย ความรุนแรงที่ปรากฏในละคร sitcom ทางโทรทัศน์ “เป็นต่อ 2017” ในครั้งนี้ จึงได้กำหนดความหมายไว้ดังนี้

ละคร sitcom (Sitcom) หมายถึงละครตลกสถานการณ์ (Situation Comedy) เป็นละครเบาสมองที่สร้างเสียงหัวเราะและเรียกรอยยิ้มให้กับคนดู เรื่องราวจะเกิดจากความผิดปกติของตัวละครในสถานการณ์ดังกล่าว ทำให้เกิดเรื่องราวขบขันเกิดขึ้น โดยมีโครงเรื่องเกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างของตัวละครที่เป็นพื้นฐานของเรื่อง สถานการณ์ในแต่ละครั้งจะเป็นเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นและจบในตอน

ความรุนแรง หมายถึงความรุนแรงที่เกิดจากสื่อ จนสามารถทำให้ผู้รับชมเกิดการลอกเลียนแบบขึ้นในสังคม เช่น ความรุนแรงทางตรง ไม่ว่าจะเป็นการ ชก เตะ ต่อย ถีบ ตบและการกระทำที่ก่อให้เกิดความรุนแรงขึ้น เป็นต้น อีกทั้งความรุนแรงทางจิตใจ ที่เกิดขึ้นจากการใช้ถ้อยคำที่รุนแรง เสียดสีจนผู้อื่นรู้สึกไม่ดีจนเกิดการลดความเป็นมนุษย์ลง เป็นต้น

ความสัมพันธ์ทางสังคม หมายถึงความสัมพันธ์ทางสังคมของผู้กระทำการสื่อสาร มีส่วนสำคัญอย่างมากในการกำหนดรูปแบบทางการสื่อสาร ซึ่งเป็นพฤติกรรมปฏิสัมพันธ์ต่อกันระหว่างบุคคลด้วยกัน การกระทำของมนุษย์ในแต่ละคนจึงสัมพันธ์กับการกระทำของคนอื่นๆ ในสังคม เพื่อให้เกิดได้ทันทีเมื่อการกระทำของคนหนึ่งมีผลกระทบต่อผลที่อีกคนหนึ่งจะได้รับ เช่นความสัมพันธ์ของตัวละคร ไม่ว่าจะเป็นระหว่าง เจ้านายและลูกน้อง ระหว่างเพื่อนกับเพื่อน เป็นต้น

ภาพตัวแทน หมายถึงการประกอบสร้างความจริงของสื่อมวลชน โดยการนำสิ่งที่อาจมีอยู่จริงหรือไม่จริงก็ได้ในการมาประกอบสร้างขึ้น หากแต่ว่าสิ่งนั้นๆ ได้เกิดขึ้นซ้ำๆ อยู่เป็นประจำจนสามารถเห็นได้และนำมาตีความ เพื่อสื่อถึงนัยบางประการที่สามารถเชื่อถือได้

การปลูกฝัง หมายถึงเนื้อหาในสื่อได้ปลูกฝังปั้นแต่งความคิดของผู้รับสารเกี่ยวกับโลกที่แท้จริง สื่อในสังคมปัจจุบันมีอิทธิพลแพร่หลายมากขึ้น เนื้อหาที่สื่อออกมามักมีความเกี่ยวข้องกับความรุนแรง อาชญากรรม ความขัดแย้ง เรื่องราวทางเพศ เป็นต้น ผู้ชมจึงถูกปลูกฝังให้มีความรู้สึกว้าโลกที่เป็นอยู่ในสื่อ นั่นคือ โลกของความเป็นจริงในปัจจุบัน

บทที่ 2

แนวคิด ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การวิจัยเรื่อง ความรุนแรงที่ปรากฏในละครซีทคอมทางโทรทัศน์ “เป็นต่อ 2017” ผู้วิจัยได้ทำการศึกษาแนวคิด ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อใช้เป็นแนวทางและเครื่องมือในการวิเคราะห์วิจัย โดยแบ่งเป็นหัวข้อต่างๆ ดังนี้

- 2.1 แนวคิดการเล่าเรื่อง (Narrative)
- 2.2 แนวคิดเรื่องความรุนแรง (Violence)
- 2.3 แนวคิดเรื่องละครซีทคอม
- 2.4 ทฤษฎีการปลูกฝัง (Cultivation Theory)
- 2.5 ทฤษฎีความสัมพันธ์ทางสังคม (Social Relationship Theory)
- 2.6 แนวคิดเรื่องภาพตัวแทน (Representation)
- 2.7 กรอบแนวคิดการวิจัย

2.1 แนวคิดการเล่าเรื่อง (Narrative)

การศึกษา ความรุนแรงที่ปรากฏในละครซีทคอมทางโทรทัศน์ “เป็นต่อ 2017” ผู้วิจัยได้วิเคราะห์ตามองค์ประกอบของการเล่าเรื่อง (Narrative) เช่น โครงเรื่อง(Plot) แก่นเรื่อง(Theme) สถานการณ์หรือฉาก (Setting) และตัวละคร(Character) ส่วนใหญ่ประเภทละครทางโทรทัศน์ทุกเรื่องได้ยึดองค์ประกอบตามนี้ โดยการนำเสนอผ่านกระบวนการเล่าเรื่อง ดังต่อไปนี้ (ถิรนนท์ อนุวัชศิริวงศ์, 2543)

2.1.1 โครงเรื่อง (Plot) หมายถึง การลำดับสถานการณ์หรือเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในละคร การวิเคราะห์ประเภทละครทางโทรทัศน์ต้องมีโครงเรื่องเป็นองค์ประกอบสำคัญที่นำมาศึกษา ซึ่งโครงเรื่องมีสถานการณ์ทั้งหมดใน 5 ขั้นตอน ได้แก่ (กาญจนา แก้วเทพ, 2547)

2.1.1.1 การเริ่มเรื่อง (Exposition) เป็นการชักจูงความสนใจให้ติดตามเรื่องราว มีการแนะนำตัว ละคร ฉากหรือสถานที่ อาจมีการเปิดประเด็นปัญหาหรือเปิดเผยปมขัดแย้งเพื่อให้เรื่องชวนติดตาม การเริ่มเรื่องไม่จำเป็นต้องเรียงลำดับตามเหตุการณ์ อาจเริ่มเรื่องจากตอนกลางเรื่องหรือย้อนจากท้ายเรื่องไป หาต้นเรื่องก็ได้

2.1.1.2 การพัฒนาเหตุการณ์ (Rising Action) คือ การที่เรื่องราวดำเนินไปอย่างต่อเนื่องและสมเหตุสมผล ปมปัญหาหรือข้อขัดแย้งเริ่มทวีความเข้มข้นขึ้นเรื่อยๆ ตัวละครอาจมีความลำบากใจและสถานการณ์ก็มีลักษณะยุ่งยาก

2.1.1.3 ภาวะวิกฤติ (Climax) เกิดขึ้นเมื่อเรื่องราวกำลังถึงจุดแตกหักและตัวละครอยู่ในภาวะที่ต้องตัดสินใจ

2.1.1.4 ภาวะคลี่คลาย (Falling Action) คือสภาพหลังจากที่จุดวิกฤติได้ผ่านพ้นไป เรือนำและประเด็นปัญหาได้รับการเปิดเผยและขจัดออกไป

2.1.1.5 การยุติของเรื่องราว (Ending) คือการสิ้นสุดของเรื่องราวทั้งหมด การจบอาจหมายถึงความสูญเสีย จบแบบมีความสุข หรือทิ้งท้ายไว้ให้คิดเชิงคติธรรมหรือปรัชญา

การวิเคราะห์โครงเรื่องของละครชีวิตคอม“เป็นต่อ” 2017 นั้น สามารถวิเคราะห์ไปตามแนวคิดโครงเรื่องในละครชีวิตคอมเรื่องนี้ที่มีความแปลกใหม่จากตัวของเนื้อหาหรือบทของเป็นต่อ ในปี 2559 เพิ่มมากขึ้น ซึ่งโครงเรื่องของละครชีวิตคอมเรื่องนี้อาจไม่เปลี่ยนแปลงแต่อย่างใด แต่อาจทำให้ตัวละครมีการเปลี่ยน แปลงมากขึ้น

2.1.2 แก่นความคิด (Theme)

แก่นความคิด คือ ความคิดหลักในการดำเนินเรื่อง เป็นความคิดรวบยอดที่ต้องผ่านการร้อยเรียงออกมาและนำเสนอและเป็นองค์ประกอบหนึ่งที่สำคัญในการเล่าเรื่อง โดยจับเอาสิ่งสำคัญและสื่อออกมาให้เข้าถึงผู้ชมและผู้ชมเองสามารถเข้าใจได้จากการสังเกตองค์ประกอบต่างๆ อาทิ ตัวละคร บทสนทนา หรือสัญลักษณ์พิเศษที่เข้ามามีส่วนสร้างความเข้าใจเรื่อง แก่นความคิดที่ได้รับความนิยม คือ ความดี ความชั่ว ความรัก หรือความเกลียด ส่วนของรายละเอียดที่เฉพาะเจาะจงลงไปจะผลักดันแก่นความคิดหลักในแนวทางที่แตกต่างกันไปตามองค์ประกอบหรือเทคนิคอื่นๆ เช่น การแบ่งฝ่ายของฝ่ายดีและฝ่ายร้ายที่สะท้อนออกมาจากบทสนทนาและเนื้อเรื่องที่เรียกฝ่ายร้ายว่า ด้านมืด คือการหลงในด้านมืดหรือความชั่วร้ายที่มีอยู่ภายในตนเอง ซึ่งท้ายที่สุดแล้วก็ต้องพ่ายแพ้แก่ด้านสว่างหรือความดี (วณิช จรุงกิจอนันต์, 2538, หน้า 28)

2.1.3 ตัวละคร (Character)

ตัวละคร คือ บุคคลที่มีความเกี่ยวข้องสัมพันธ์กับเรื่องราวในเรื่องเล่า นอกจากนี้ยังหมายถึงบุคลิก ลักษณะของตัวละคร ไม่ว่าจะเป็นรูปร่างหน้าตา นิสัยใจคอ ตัวละครแต่ละตัวต้องมี 2 ส่วนประกอบเสมอ คือ ส่วนที่เป็นความคิดและส่วนที่เป็นพฤติกรรม ความคิดของตัวละคร (Conception) โดยปกติจะเป็นสิ่งที่ไม่เปลี่ยนแปลงจนกว่าจะมีเหตุผลหรือเหตุการณ์ใด ที่สำคัญเพียงพอในการเปลี่ยนแปลง ตัวละครที่ดีจะมีความคิดเป็นของตัวเอง สิ่งที่กำหนดความคิดและจิตใจของตัวละครนั้นอยู่ที่ภูมิหลังของตัวละคร เช่น ชีวิตวัยเด็ก การศึกษาและฐานะความเป็นอยู่ พฤติกรรมของตัวละคร (Presentation) จะเป็นผลอันเกิดขึ้นโดยตรงจากความคิดและทัศนคติของตัวละคร ได้เป็น 2 ชนิด คือ (Swain, 1982, pp. 95-114)

2.1.3.1 ผู้กระทำ (Active Character) คือตัวละครที่มีลักษณะเข้มแข็ง พึ่งพาตนเองได้ ไม่ถูกคุกคามหรือครอบงำจากผู้อื่นได้ง่าย ส่วนใหญ่มีเป้าหมายและการตัดสินใจที่เป็นของตัวเอง

ตัวละครชนิดนี้โดยมากจะเป็นผู้ชาย มีการศึกษาดีและเป็นที่ยอมรับจากสังคม

2.1.3.2 ผู้ถูกกระทำ (Passive Character) คือตัวละครที่มีลักษณะเป็นผู้ที่ถูกกระทำ อ่อนแอ ต้องมีการพึ่งพิงผู้อื่น หรือตกอยู่ภายใต้การดูแลหรือครอบงำจากผู้อื่น ซึ่งส่วนใหญ่จะเป็นตัวละครที่ด้อยการศึกษา ฐานะทางสังคมอยู่ในระดับล่างและขาดความเชื่อมั่นในการตัดสินใจ โดยมากเป็นเพศหญิงและกลุ่มคนชายขอบต่างๆ ในสังคม

2.1.4 ฉาก (Scene)

เป็นองค์ประกอบหนึ่งในการเล่าเรื่อง เนื่องจากเรื่องเล่าคือการถ่ายทอดเหตุการณ์ที่ต่อเนื่องกัน ซึ่งจะเกิดขึ้นโดยปราศจากสถานที่ที่ได้ ดังนั้นฉากจึงมีความสำคัญเพราะทำให้มีสถานที่รองรับเหตุการณ์ต่างๆ ของเรื่อง ฉากมีส่วนช่วยผลักดันที่ทำให้เกิดการสร้างความหมายโดยไม่จำเป็นต้องเป็นมีบทสนทนาจึงได้และมีอิทธิพลต่อความคิดหรือการกระทำของตัวละครได้อีกด้วย ประเภทของฉากในเรื่องเล่าจำแนกเป็น 5 ประเภท ดังนี้ (ธัญญา สังขพันธานนท์, 2539, หน้า 191-193)

2.1.4.1 ฉากที่เป็นธรรมชาติ ได้แก่สภาพแวดล้อมที่แวดล้อมตัวละคร เช่น ป่าไม้ ทุ่งหญ้า ลำธาร หรือบรรยากาศค่าเข้าในแต่ละวัน

2.1.4.2 ฉากที่เป็นสิ่งประดิษฐ์ ได้แก่ บ้าน เครื่องใช้ในครัว หรือสิ่งประดิษฐ์ที่มนุษย์มีไว้ใช้สอย

2.1.4.3 ฉากที่เป็นช่วงเวลาหรือยุคสมัย ได้แก่ ยุคสมัยหรือช่วงเวลาที่เกิดเหตุการณ์ขึ้นตามท้องเรื่อง

2.1.4.4 ฉากที่เป็นการดำเนินชีวิตของตัวละคร หมายถึง สภาพแบบแผนหรือกิจวัตรประจำวันของตัวละคร ของชุมชน หรือท้องถิ่นที่ตัวละครอาศัยอยู่

2.1.4.5 ฉากที่เป็นสภาพแวดล้อมเชิงนามธรรม คือสภาพแวดล้อมที่จับต้องไม่ได้ แต่มีลักษณะเป็นความเชื่อหรือความคิดของคนเช่นค่านิยม ธรรมเนียม ประเพณี เป็นต้น

นอกจากนี้ยังสามารถแบ่งออกเป็น ฉากภายในบ้านและฉากภายนอกบ้าน ซึ่งจะสอดคล้องกับเนื้อหาของเรื่องที่เล่า เช่น ถ้าเป็นฉากการผจญภัย ก็จะเป็นฉากด้านนอก หากเป็นเรื่องของความรักหรือครอบครัว ฉากส่วนใหญ่จะอยู่ภายในบ้าน

2.1.5 สัญลักษณ์พิเศษ (Special Symbol)

การเล่าเรื่องในลักษณะของประเภทละครทางโทรทัศน์ มักมีการใช้สัญลักษณ์ต่างๆ (Symbols) เพื่อสื่อความหมายทั้งแบบภาพและเสียง สัญลักษณ์พิเศษมี 2 ชนิด คือ (Monaco, 1981, p. 140)

2.1.5.1 สัญลักษณ์ทางภาพ คือองค์ประกอบของเรื่องวัตถุ สถานที่หรือสิ่งมีชีวิตที่ถูกนำมาเสนอซ้ำๆ สัญลักษณ์อาจเป็นเพียงภาพเดียวหรือกลุ่มของภาพที่เกิดจากการตัดต่อเช่นกัน

2.1.5.2 สัญลักษณ์ทางเสียง คือเสียงต่างๆที่ถูกใช้เพื่อแสดงความหมายอื่นๆ เพื่อมีการเปรียบเทียบความหมายหรือเพื่อแสดงวัตถุประสงค์ของตัวละคร ไม่ใช่การใช้เพื่อสร้างอารมณ์ร่วมกับตัวละครและเรื่องราวของละครอย่างเดียว

2.1.6 ความขัดแย้ง (Conflict)

ความขัดแย้งจะเป็นการผูกปมที่รวมเรื่องราวทั้งหมดเข้าไว้ด้วยกัน การทำความเข้าใจในส่วนนี้จะทำให้ทราบเรื่องราวและการดำเนินเรื่องที่กระจ่างยิ่งขึ้น ความขัดแย้งจำแนกได้เป็น 3 แบบคือ

2.1.6.1 ความขัดแย้งระหว่างมนุษย์กับมนุษย์ คือการที่ตัวละครสองฝ่ายไม่ลงรอยกัน ต่างฝ่ายต่อต้านกัน หรือพยายามทำร้ายทำลายกัน เช่น การสู้รบของทหารสองฝ่ายในสงคราม หรือการตามล่าด้วยความแค้นของตระกูล เป็นต้น

2.1.6.2 ความขัดแย้งภายในจิตใจของตัวละคร เป็นความขัดแย้งที่เกิดขึ้นภายในตัวละคร จะมีความสับสนหรือยุ่งยากในการตัดสินใจเพื่อกระทำการอย่างใดที่คิดเอาไว้ เช่น ความขัดแย้งกับความรับผิดชอบและจิตใจสำนึก หรือความขัดแย้งกับกฎเกณฑ์ทางสังคม

2.1.6.3 ความขัดแย้งกับพลังภายนอก เช่น ความขัดแย้งกับสภาพแวดล้อมหรือธรรมชาติอันโหดร้าย ความสำคัญของความขัดแย้งที่มีต่อโครงเรื่อง คือ การทำให้การดำเนินเรื่องเป็นไปอย่างมีทิศทาง มีเหตุผลและมีที่มาที่ไปแน่นอน เรื่องราวที่เดินเรื่องอย่างมีความขัดแย้งที่สมเหตุสมผล จะทำให้เรื่องราวน่าเชื่อถือ

ดังนั้น การวิเคราะห์ตามองค์ประกอบของการเล่าเรื่อง เพื่อวิเคราะห์โครงเรื่องในเนื้อหาหรือบทของละครซีทคอม“เป็นต่อ”2017 ซึ่งทำให้พบว่า 1. โครงเรื่องของละครซีทคอมเรื่องนี้มีกลวิธีในการนำเสนอโดยยึดโครงเรื่องตามบทประพันธ์เดิมเป็นหลักและได้มีการเพิ่มเติมเนื้อหาหรือบทเข้าไปเพิ่มบางส่วน 2. ตัวละครในละครซีทคอมเรื่องนี้ยังคงมีลักษณะนิสัยของตัวละครเดิม มีกลวิธีในการนำเสนอ โดยการเพิ่มเติมตัวละครประกอบให้เนื้อเรื่องหรือบทมีเนื้อหาที่สนุกสนานและตลกมากยิ่งขึ้น อีกทั้งยังเพิ่มเติมบทบาทให้กับตัวละคร เพื่อเน้นลักษณะนิสัยของตัวละครนั้นๆให้ชัดเจนและเข้าใจง่ายมากยิ่งขึ้น 3. ฉากอาจมีการปรับเปลี่ยนรูปแบบตามเนื้อหาหรือโครงเรื่องระบุไว้ เพื่อให้สามารถสื่อถึงเนื้อหาที่นำเสนอโดยไม่ทำให้โครงเรื่องนั้นเปลี่ยนไป

2.2 แนวคิดเรื่องความรุนแรง (Violence)

ความรุนแรง หมายถึง การกระทำที่มีเจตนาของการใช้กำลังหรืออำนาจทางกาย เพื่อเป็นการข่มขู่บังคับหรือการกระทำต่อตนเอง ต่อบุคคลอื่นหรือต่อชุมชน ซึ่งอาจมีผลต่อการให้เกิดหรือมีแนวโน้มที่จะเกิดการบาดเจ็บ การเสียชีวิตหรืออาจทำให้เกิดอันตรายต่อจิตใจ เป็นการยับยั้ง ปิดกั้น และกีดกัน จึงทำให้เกิดความสูญเสียสิทธิบางอย่าง เช่นการถูกทอดทิ้งหรือไม่ได้รับสิ่งที่ควรจะได้รับ (The World Health Organization หรือ WHO, 1995)

ความรุนแรงสื่อได้ถึงความเจ็บปวด บาดเจ็บ สงคราม ความโหดร้าย แท้จริงแล้วความรุนแรงเราสามารถเห็นได้ด้วยตาเปล่า ซึ่งมีที่มาจากการกระทำเหล่านี้ ปัญหาที่เกิดจากความรุนแรงมีจำนวนมากจนนำไปสู่ความรุนแรง เช่นการเรียนรู้จากประวัติศาสตร์ทราบถึงสาเหตุของการเกิดสงครามโลกครั้งที่ 1 ที่มีอยู่ในตำราและเพื่อใช้ในการตอบข้อสอบอย่างเดียว เพราะ Arch Duck Francis Ferinand ถูกปลงพระชนม์ แต่นอกเหนือจากความรุนแรงโดยตรงที่มีผู้กระทำเป็นสาเหตุของความรุนแรง ยังมีมิติโครงสร้างทางสังคมล้วนแต่มีปัจจัยการกระตุ้นให้เกิดสงครามโลกครั้งนี้ จึงเกิดเป็นประเด็นสำคัญทำให้ต้องศึกษาความรุนแรงในรูปแบบและลักษณะให้มีมิติมากขึ้น (ชัยวัฒน์ สถาอานันท์, 2539, หน้า 25)

มิติของความรุนแรงมี 3 ลักษณะกล่าวโดยบิดาแห่งสันติภาพ (Galtung, 1990, p. 201) ดังนี้

1. ความรุนแรงทางตรง(Direct Violence) ได้แก่ ความรุนแรงที่มีตัวกระทำปรากฏเห็นได้ชัดเจนในลักษณะ คือ ทำร้ายร่างกาย (Anatomy) คนส่วนใหญ่คงเห็นด้วยเกี่ยวกับความรุนแรง เพราะร่องรอยของความรุนแรงปรากฏให้เห็นตามร่างกายของมนุษย์ในรูปแบบของบาดแผล เลือดและรวมถึงการสูญเสีย รวมทั้งเสียหายไปถึงวัตถุและทรัพย์สินการทำร้ายร่างกายด้วยวิธีต่างๆ เช่น การทุบตี การข่มขู่ หรือการฆาตกรรมกัน ความรุนแรงทางตรงจึงเห็นได้ชัดเจนที่สุด การกระทำอาจไม่ใช่เรื่องของการบาดเจ็บเสมอไปแต่ส่งผลกระทบต่อความปลอดภัยทางด้านของความเชื่อ บังคับให้เกิดการโน้มน้าวต่อกลุ่มคนที่มีวัฒนธรรมแตกต่างกันไป นับได้ว่าความรุนแรงทางตรงส่งผลกระทบต่อทางวัฒนธรรม

2. ความรุนแรงทางเชิงโครงสร้าง (Structural Violence) คือ ความรุนแรงชนิดที่โครงสร้างของสังคมเป็นตัวการใหญ่ เช่น ปัญหาของการกีดกันและแบ่งแยก ปัญหาของความยากจน เด็กขาดอาหารทั้งที่สังคมสามารถให้การเลี้ยงดูได้ รวมถึงปัญหาการเอาเปรียบระหว่างผู้ที่มีอำนาจมากกว่าผู้ที่ด้อยกว่า จะเรียกได้ว่า ความไม่เท่าเทียมกันส่งผลกระทบต่อความอยู่รอด ทำให้เกิดปัญหาต่อกระบวนการพัฒนาทางคุณภาพของชีวิตส่งผลกระทบต่อโครงสร้างทางสังคมอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ เช่น ตัวอย่างทางสังคมไทยที่ยังแบ่งชนชั้นความแตกต่างระหว่างคนรวยและคนจน อีกทั้งโครงสร้างทางสังคมในมิติอื่นๆ เช่น ศาสนา วัฒนธรรม ทางเพศที่ถูกมองว่าเป็นไปได้โดยสอดคล้องกับลักษณะทางชีวภาพของมนุษย์ โดยอาจผูกโยงเข้ากับความสัมพันธ์ทางเพศของมนุษย์ ซึ่งแสดงออกมาให้เห็นถึงความแตกต่างทางสังคมและไม่เท่าเทียมกันที่ปรากฏให้เห็นเป็นรูปธรรมของความรุนแรงทางเชิงโครงสร้าง

3. ความรุนแรงเชิงวัฒนธรรม (Cultural Violence) คือ ระบบทางความเชื่อทางสังคมให้ค่านิยมให้สังคมคอยยอมรับความรุนแรงในหลายประเภท เช่น การเอารัดเอาเปรียบ การทำร้ายร่างกายและทำร้ายจิตใจ ทำให้มนุษย์รับรู้เข้าใจและเชื่อว่าสิ่งที่ดำรงอยู่ในสังคมเป็นสิ่งที่ยอมรับทางวัฒนธรรมได้ ชีวิตทางสังคมมีแง่มุม ความหมายของความรุนแรงทางวัฒนธรรม หมายถึงวัฒนธรรม

สัญลักษณ์ที่มีอยู่ เช่น เกิดจากวัฒนธรรมทางศาสนา ภาษาและศิลปะหรือเป็นสิ่งที่จับต้องได้ ซึ่งมีการกำหนดทิศทางของความรุนแรงเชิงโครงสร้าง จึงเป็นการชี้ให้เห็นถึงการใช้ความชอบธรรมในด้านความรุนแรงทั้งทางตรงและเชิงโครงสร้าง ทำให้ความรุนแรงเหล่านี้เป็นที่ยึดได้ในสังคมอีกทั้งจะเห็นได้ว่าความรุนแรงทางตรงถูกหล่อหลอมจากความรุนแรงเชิงโครงสร้างและความรุนแรงเชิงวัฒนธรรม ความหมายทางวัฒนธรรม หมายถึง วิธีชีวิตทางสังคมและองค์ประกอบของความสัมพันธ์ทางสังคม วัฒนธรรมสามารถเป็นตัวกำหนดชุดความคิดได้ อีกทั้งวัฒนธรรมไม่เคยหยุดนิ่งสามารถเปลี่ยนแปลงได้ตลอดเวลา ดังนั้นความรุนแรงเชิงวัฒนธรรมจึงมีลักษณะแพร่หลายได้ในทุกวัฒนธรรม (ชัยวัฒน์ สถาอานันท์, 2539)

ความรุนแรงทางวัฒนธรรมจึงเป็นเรื่องที่เกิดขึ้นได้อย่างตั้งใจและไม่ตั้งใจ สามารถก่อให้เกิดความเสียหาย ความเจ็บปวดทั้งทางร่างกายและจิตใจของตนเองและผู้อื่น มีความเกี่ยวข้องกับการใช้ความรุนแรงก่อให้เกิดเป็นพฤติกรรมที่สามารถสะท้อนให้เห็นถึงสภาพจิตใจ ซึ่งอาจเป็นกระบวนการที่ต้องใช้ระยะเวลาในสังคม เกือบเป็นอันตรายทั้งต่อตนเองและผู้อื่นต้องอาศัยระยะเวลาในการขจัดเกลารากความรู้สึกเหล่านี้ออกไปจากจิตใจ การศึกษาความรุนแรงส่วนใหญ่จะแบ่งออกเป็น 2 รูปแบบที่เห็นได้อย่างชัดเจน คือ ความรุนแรงทางกายภาพ (Physical Violence) และความรุนแรงเชิงโครงสร้าง หรือที่เรียกว่า ความรุนแรงไม่ลงมือ (Passive Violence)

3.1 การเชื่อมโยงมิติของความรุนแรง (Relating Three Types Of Violence)

การใช้รูปแบบสามเหลี่ยมเชื่อมโยงทางความรุนแรงทางตรง เข้ากับความรุนแรงเชิงโครงสร้างและความรุนแรงทางวัฒนธรรม โดยจะเห็นว่ารูปสามเหลี่ยมนั้นมีความรุนแรงตั้งอยู่บนฐานประกอบไปด้วย ความรุนแรงทางตรงและความรุนแรงเชิงโครงสร้าง ทำให้ความรุนแรงทางตรงเป็นการสะท้อนให้เห็นถึงความรุนแรงทั้งเชิงโครงสร้างและทางวัฒนธรรม

ภาพที่ 2.1: สามเหลี่ยมความรุนแรง

ที่มา: Galtung, J. (1996). *Peace by peaceful means: Peace and conflict, development and civilization* (International peace research institute, Oslo (PRIO)). London: SAGE Publications Ltd.

ความต้องการทางพื้นฐานของมนุษย์นั้น มี 4 ประการ (ไซยนต์ รัชชกุล, 2545 อ้างใน Galtung, 1996) ได้แก่ การดำรงชีวิต (Survival) การมีความเป็นอยู่ที่ดี (Welfare) การมีเสรีภาพ (Freedom) และการมีเอกลักษณ์และความรู้สึกมีความหมายในชีวิต (Identity) ความต้องการพื้นฐานเหล่านี้ เมื่อไม่ได้รับการตอบสนอง หรือที่เรียกว่า ภาวะการณ์ของความรุนแรงซึ่งมี 4 ประการ ซึ่งโยงความสัมพันธ์กันตามลักษณะของการกระทำความรุนแรงที่สามารถแบ่งออกได้เป็น 4 รูปแบบ ดังนี้

1. ความรุนแรงทางกาย (Physical Violence) หมายถึง ได้รับการกระทำความรุนแรงในรูปแบบของการเฆี่ยนตี เตะ ต่อยหรือกลวิธีที่ทำให้ผู้ถูกกระทำได้รับความรุนแรง เช่น ได้รับการบาดเจ็บและการทะเลาะวิวาท
2. ความรุนแรงทางเพศ (Sexual Violence) หมายถึงการกระทำวัตถุประสงค์เพื่อใช้ผู้ถูกกระทำเป็นเครื่องมือในการตอบสนองความต้องการทางเพศหรือตกลงยินยอมร่วมและการกระทำ อาจใช้กำลังบังคับข่มขู่หรือหลอกลวงให้ได้ผลตอบแทน
3. ความรุนแรงทางจิตใจ (Psychological Violence) หมายถึง การทำร้ายทางจิตใจ ควบคุมบังคับอย่างไม่มีเหตุผล ทำให้รู้สึกได้รับความอับอาย รู้สึกด้อยค่าหรือลดคุณค่าความเป็นมนุษย์
4. ความรุนแรงที่เกิดความสูญเสียหรือละเลย (Deprivation or Neglect) หมายถึง การไม่ได้รับการดูแลเอาใจใส่ และคุ้มครองอย่างเหมาะสมเพียงพอ

ตารางที่ 2.1: ความสัมพันธ์แห่งภาวะการณ์ของความรุนแรง

ที่มาของความรุนแรง	ความรุนแรงทางตรงที่เกิดขึ้นจากการกระทำ	ความรุนแรงทางโครงสร้างเกิดขึ้นจากสังคม
ผลของความรุนแรง		
ผลที่เกิดจากความรุนแรงที่เกี่ยวข้องกับร่างกาย	การถูกเบียดเบียน ถูกทำร้าย เช่น การสูญเสีย	ความยากจน การถูกขูดรีด เช่นการอดตาย หรือการมีโรคภัย โดยไม่ได้รับความเท่าเทียมกัน
ผลของความรุนแรงที่เกี่ยวข้องกับจิตใจ	การถูกกดขี่ข่มเหง เช่น การปกครองในรูปแบบเผด็จการ	การสูญเสียสุขภาพจิตใจ และความรู้สึกที่อ่อนไหว

ที่มา: ไชยันต์ รัชชกุล. (2545). “หน่วยที่ 2 ความขัดแย้งในบริบทของสันติศึกษา” ในเอกสารการ
สอนชุดวิชาสันติศึกษา. (หน้า25-52). นนทบุรี: มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.

จากแนวความคิดความรุนแรงข้างต้น จะเห็นได้ว่าความรุนแรงมีการแสดงออกมาใน
หลากหลายรูปแบบทั้งที่สามารถแสดงให้เห็นอย่างชัดเจน ในรูปลักษณะของการกระทำและการ
แสดงออกทางวาจาหรือเป็นสิ่งที่ไม่สามารถมองเห็นได้ โดยทั่วไปความรุนแรงทางเชิงวัฒนธรรมและ
ความรุนแรงเชิงโครงสร้างจะเป็นตัวที่สามารถส่งผ่านของความชอบธรรม การใช้ความรุนแรงส่งผลให้
เกิดปรากฏการณ์ของความรุนแรงทางตรง อีกทั้งการใช้ความรุนแรงทางตรงเป็นการต่อต้านให้หลุด
พ้นจากโครงสร้างความรุนแรงและส่งผ่านความเชื่อ ค่านิยม เป็นเพียงการดำเนินเพื่อตอบย้าความคิด
ทางความรุนแรง จากข้อมูลดังกล่าวแสดงให้เห็นว่าความรุนแรงสามารถที่จะเกิดขึ้นได้ในทุกที่ทุก
รูปแบบ ไม่ว่าจะเป็นความรุนแรงทางตรง ความรุนแรงเชิงโครงสร้างและความรุนแรงทางวัฒนธรรม
ในแต่ละด้านสามารถส่งผ่านไปยังผู้อื่นได้ การใช้ความรุนแรงจึงมีผลกระทบตามมา ที่ส่งผลต่อร่างกาย
และจิตใจของคนที่กระทำและคนที่รับการกระทำความรุนแรง

2.3 แนวคิดเรื่องละครซิตคอม

ละครซิตคอม (Sit-Com) เป็นชื่อเรียกทับศัพท์ในภาษาอังกฤษ เป็นสิ่งที่ทุกคนมักคุ้นหูกับคำว่า “ละครตลกสถานการณ์” มาจากศัพท์ในภาษาอังกฤษว่า “Situation Comedy” ซึ่งชื่อเรียกนั้นบ่งบอกแบบตรงตัวได้ดีถึงลักษณะประเภทละคร ในทางภาษาไทยแล้วซิตคอมหมายถึง ละครตลกที่ได้หยิบยกสถานการณ์ต่างๆที่เกิดขึ้นจริงมาล้อเลียน (กาญจนา แก้วเทพ, 2541, หน้า 286)

Situation Comedy เป็นละครตลกเบาสมองหรือเสียดสีทางสังคม ด้วยการใช้มุขตลกแบบปัญญาชนหรือที่เรียกว่าตลกคาเฟ่ (รุ่งอรุณ ฉัตรวิเศษ, 2553) ในลักษณะของละครซิตคอม คือการนำเสนอเรื่องราวผ่านตัวละครจากสถานการณ์จำลองที่มีมุมมองเกี่ยวกับในชีวิตประจำวัน ไม่ว่าจะเป็นครอบครัว เพื่อนหรือผู้ร่วมงาน โดยผูกเรื่องราวการแสดงแบบตัวละครนำเรื่อง (Character-Driver) เพื่อให้เกิดความสนุกในลักษณะของเรื่องราวหุ่นขี้ผึ้งของตัวละครที่มีความสัมพันธ์ที่มีความใกล้ชิดกัน เช่นสามีภรรยา เพื่อนสนิท เพื่อนบ้านหรือพี่น้องเป็นต้น ซึ่งการใช้มุขตลกประจำของตัวละครซ้ำๆ (Running Gags) ในตลอดของเรื่อง หากเปรียบเทียบกับลักษณะของละครประเภทตลกด้วยกันแล้ว ละครซิตคอมจะมีความแตกต่างหรือตรงกันข้ามกับลักษณะแบบยืนแสดงเดี่ยว (Stand Up Comedy) และการแสดงตลกลักษณะแบบกลุ่มบนเวที (Sketch Comedy) ซึ่งเป็นตอนชุดที่เรียกว่า (Series) เป็นเช่นเดียวกับละคร ซิทคอมทางโทรทัศน์ แต่ลักษณะแบบกลุ่มจะแสดงร่วมกับเครื่องดนตรีอย่างต่อเนื่องสลับกันไป โดยมีการสื่อสารให้ผู้ชมเกิดความรู้สึกมีความกลมเกลียวเป็นเรื่องราวเดียวกัน (Smith, 1999)

นอกจากนี้ Sit หรือ Situation จึงเป็นการหยิบยกสถานการณ์ เพื่อนำมาล้อเลียนและส่วนใหญ่เป็นสถานการณ์ที่ทำให้เกิดปัญหา ไม่ว่าจะเป็น การนำเสนอสถานการณ์ล้อเลียน เช่น ชีวิตครอบครัว หรือความสัมพันธ์ระหว่างชนบทกับเมือง การสะท้อนสภาพการณ์ทางสังคมเป็นต้น คำว่า (Com) มาจากคำว่า Comedy ซึ่งมีความหมายว่าการแสดงออกของตัวละครที่มีต่อสถานการณ์ที่เกิดขึ้นไม่ว่าจะเป็นปัญหาหรือวิกฤตมากเพียงใดอะไรก็ตามจะต้องออกมาในแนวขบขันและการล้อเลียนเสียดสีเสมอ

บริบทของละครซิตคอมจะเป็นการให้ผู้ชมรู้สึกหลงเชื่อว่าเป็นนักแสดงเป็นผู้มีบุคลิกที่สนุกสนานตลก อารมณ์ดีแบบธรรมชาติ ไม่ว่าจะอยู่ในสภาวะการแก่งแย่ง การถกเถียงทะเลาะหรือการพูดเชิงไหวพริบของผู้อื่น ซึ่งถ้าพูดถึงเบื้องหลังไม่ว่าจะเป็น นักเขียนบท ผู้ผลิต และนักแสดง เป็นต้น ที่ได้สร้างสรรค์เนื้อหาที่ยิ่งใหญ่และมีเอกลักษณ์เฉพาะตัวอีกด้วย

นิยามที่เกี่ยวกับซิตคอม แบ่งเป็น 3 มุมมองด้วยกัน (Mills, 2009) ดังนี้

1. มุมมองฉากและสถานการณ์ ซิทคอมเกิดขึ้นในสถานที่เดิมๆ ไม่ว่าจะเป็นเรื่องราวและตัวละครเดิม เช่น ละครเรื่องเป็นต่อ จะมีเพียงฉากหรือสถานการณ์ที่เกิดขึ้นหลักๆคือ คอนโดเป็นต่อ มินิมาร์ท

บางบาร์และออฟฟิศ ในด้านของตัวละครส่วนใหญ่จะเป็นตัวละครหลักของเรื่อง ทั้ง 2 อย่างที่กล่าวมานี้ อาจมีการเพิ่มเติมตามกาลเวลาหรือเนื้อเรื่องเป็นต้น

2. โครงเรื่องของซีทคอมมีความเป็นสุนทรียศาสตร์อย่างหนึ่ง เป็นข้อความที่ถูกสร้างขึ้นในรูปแบบเฉพาะตัวของซีทคอม ไม่ว่าจะเป็นอุ๊ตในซีทคอมเป็นต่อ อุ๊ตจะมีลีลประจำตัวคือ“พี...น้องครับ” ที่ลักษณะคล้ายกับนักร้องเพื่อชีวิต

3. ถ้าสังเกตการเล่าเรื่องของซีทคอมจะเห็นว่าเป็นเรื่องราวหรือสถานการณ์ที่ยุ่งยากเกิดขึ้น ดังนั้นคือ ละครตลกเบาสมอง (Comedy)ประเภทหนึ่ง โครงเรื่องของละครซีทคอมจะเกิดจากความผิดพลาดการกระทำของตัวละครในสถานการณ์นั้นๆ โดยฉากละครตอนหนึ่งมีเพียงไม่กี่ฉากในเรื่องจะเป็นการแทรกมุขตลกผ่านกิริยา ท่าทาง อารมณ์ บทสนทนา ซึ่งรับรู้ได้ถึงเอกลักษณ์ของตัวละครตั้งแต่นั้นเรื่องจนจบเรื่อง

2.3.1 กำเนิดละครซีทคอม

ประวัติการกำเนิดขึ้นของละครซีทคอมนั้นมีความเป็นมาที่ยาวนาน โดยมีจุดเริ่มต้นมาจากละครตลกสถานการณ์ทางวิทยุ (Radio Situation Comedy)ของประเทศสหรัฐอเมริกา ในช่วงสงครามโลกครั้งที่2 ซึ่งผลสำรวจบอกว่าได้รับการตอบรับเป็นอย่างดีจากผู้รับสาร ต่อมาจึงได้มีการพัฒนาเป็นรูปแบบหนึ่งของละครโทรทัศน์ (กรณีการ เวียงเพิ่ม, 2539, หน้า 72-74)

พัฒนาการละครซีทคอมของไทยนั้น มีความยากอย่างมากในการศึกษาจุดกำเนิดเพราะเนื่องจากรูปแบบของรายการ (Genre) ประเภทนี้ไม่ได้เป็นรายการยอดนิยมทางโทรทัศน์ ถ้าพูดถึงละครซีทคอมเรื่องแรกของไทย คือเรื่องนุสบา ออกอากาศทางสถานีโทรทัศน์ไทยทีวีช่อง 4 บางขุนพรหม ในปี พ.ศ.2503 นับได้ว่าประวัติศาสตร์ของวงการละครซีทคอมของประเทศไทย ได้มีการผลิตละครชื่อ“นุสบา”ที่มีความคล้ายและเลียนแบบมาจากการผลิตละครซีทคอมเรื่อง (I Love Lucy) ที่ออกอากาศทางสถานีโทรทัศน์ CBS ของประเทศสหรัฐอเมริกา อย่างไรก็ตามระบุได้ว่าละครซีทคอมเรื่องแรกของประเทศไทยจริงๆคือ เรื่อง “ตุ๊กตาเสียบาล” ซึ่งเป็นละครที่เล่นในสตูดิโอ กำกับโดย ภัทราวดี มีชูธน อาจกล่าวได้ว่าละครทั้ง2เรื่องอย่างนุสบาและตุ๊กตาเสียบาลเป็นละครทางโทรทัศน์ประเภทซีทคอมในยุคแรกของประเทศไทย รวมถึงละครที่สร้างสรรค์โดยภัทราวดี มีชูธน ส่วนใหญ่มักจะมีที่มาจากวรรณกรรมทางตะวันตกที่นำมาดัดแปลงเนื้อหาให้เข้ากับสังคมไทยมากขึ้น (วิทยา พานิชล้อเจริญ, 2554, หน้า 93-95)

จุดเปลี่ยนสำคัญที่ทำให้ละครซีทคอมได้มีการพัฒนาอย่างก้าวกระโดดคือ ละครซีทคอมเรื่อง “บุญเดิมร้านเดิมเจ้าเก่า” ในปีพ.ศ. 2530 บริษัท ไนท์สปอตโปรดักชั่น จำกัด ได้มีการนำนักแสดงตลกมืออาชีพเข้ามาร่วมแสดงด้วย หลังจากนั้นได้ตั้งข้อสังเกตว่านักแสดงตลกมืออาชีพสามารถเข้ามาช่วยในการพัฒนาให้ละครซีทคอมขยายไปทาง 2 มิติด้วยกัน คือ มิติแรกเป็นการขยายละครตลกแบบพื้นบ้านให้ก้าวเข้าสู่ละครซีทคอม ซึ่งเป็นการบ่งบอกได้ว่าละครโทรทัศน์ประเภทซีทคอมเริ่มที่จะ

ขยายไปในผู้รับสารที่มีความหลากหลายมากขึ้น มิติที่สองของความตลกในละคร sitcom ได้มีการหยิบยกวิธีการนำตลกมืออาชีพเข้ามาใช้ เห็นได้ชัดอย่างนำความรุนแรงมาแสดงผ่านความตลกในสถานการณ์ (Situation) นอกจากนี้ถ้าพูดถึงพัฒนาการของละคร sitcom ในแรกจนถึงยุคปัจจุบันนี้คือ ถกเถียง วิวัฒนาการได้มีการเข้ามาผลิตละคร sitcom ให้กับบริษัท แกรมมีเอ็นเตอร์เทนเมนต์ ซึ่งถือได้ว่าประสบความสำเร็จได้รับความนิยมจากผู้ชมเป็นอย่างมากและเป็นจุดเริ่มต้นของละคร sitcom จนถึงทุกวันนี้

กระแสนิยมที่มาอย่างต่อเนื่องมาจากความสำเร็จของ ถกเถียง วิวัฒนาการ ซึ่งเป็นยุคทองของละคร sitcom ในปี 2545 เลยก็ว่าได้ โดยปัจจุบันมีละคร sitcom ออกอากาศหลากหลายเรื่อง ส่วนใหญ่เป็นละคร sitcom ของบริษัท เอ็กแซกท์และซีเนารีโอ เป็นต้น

2.3.2 ลักษณะของละคร sitcom

ลักษณะเด่นที่สำคัญของละคร sitcom ประกอบด้วย 6 ประการ ดังต่อไปนี้ (กาญจนา แก้วเทพ, 2541, หน้า 295-296)

1. ความขัดแย้งมี 2 ลักษณะ ลักษณะแรกเป็นสิ่งที่มีความต่อเนื่องและมีความเปลี่ยนแปลง ซึ่งเป็นสิ่งที่ต่อเนื่องกับละคร sitcom ได้แก่ ตัวละคร อุปนิสัย ฉาก เป็นต้น ที่มีลักษณะต่อเนื่องกันมีผลทำให้ผู้รับชมนั้นรู้สึกคุ้นเคย สามารถคาดเดาและติดตามเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในละครได้ อีกลักษณะหนึ่งเป็นสิ่งที่เปลี่ยนแปลงได้ ซึ่งได้แก่ โครงเรื่องในแต่ละตอน สถานการณ์และตัวละครที่เป็นแขกรับเชิญ เป็นอีกปัจจัยหนึ่งในการสร้างความแปลกใหม่และทำให้ละครมีความน่าสนใจที่จะติดตามเรื่องราวของละครมากยิ่งขึ้น

2. ขาดการพัฒนา (Lack Of Development) คือเรื่องราวที่จบในแต่ละตอน อาจไม่มีความต่อเนื่องตัวละครต้องไม่มีการพัฒนาการหรือเกิดการเข้าใจชีวิตมากขึ้น ในเวลาเดียวกันก็ต้องไม่รู้สึกเหนื่อยหรือท้อแท้กับปัญหาในชีวิตที่ประดังเข้ามา ทุกอย่างในแต่ละตอนจะต้องกระจ่างในตอนให้จบสิ้นไป ไม่มีการติดค้างเอาไว้และเมื่อเริ่มตอนใหม่ ทุกอย่างก็จะเริ่มต้นใหม่ทุกครั้ง ลักษณะจึงเป็น “การขาดพัฒนาการ” จึงกลายเป็นตัวโครงสร้างภายในของละคร sitcom

3. การติดอยู่กับกฎ (Keeping In The Rules) ต่อเนื่องมาจากการขาดพัฒนาการ จึงเป็นการติดอยู่กับกฎที่ว่า ตัวละครในแต่ละตอนไม่เคยเรียนรู้หรือจดจำจากประสบการณ์ที่เจอมา อาจไม่สร้างให้ตัวละครมีความต่อเนื่องในตอนต่อไป ทุกตอนอาจเป็นการกลับไปเริ่มต้นใหม่เกือบทุกครั้ง

4. การปิดฉากจบ (Closure) กล่าวคือเป็นแบบฉบับที่แน่นอนและชัดเจนว่า การจบลงในแต่ละตอนจะต้องเปิดโอกาสให้ตัวละครนั้น ได้เล่นต่อในตอนต่อไปเหมือนเดิม ไม่มีการปิดฉากจบหรือขจัดตัวละครใดออกไปเช่น คู่สามี-ภรรยาที่เป็นตัวหลักไม่หย่าร้างกัน เป็นต้น และเนื่องจากมีความเป็นตลก (Comedy) ควรจะมีเรื่องราวที่จบอย่างสนุกสนานหรือมีความสุข

5. ความสัมพันธ์ระหว่างตัวละคร กล่าวคือ ปฏิกริยาที่ตัวละครหลักของเรื่องมีต่อเหตุการณ์ต่างๆ เช่น ละครซิทคอมบ้านนี้มีรัก (ในปี พ.ศ. 2557) พบว่ามีตัวละครหลัก 4-5 ตัว ได้แก่ รินกับแสงค์ที่เป็นสามีภรรยากันมีชีวิตคู่ที่ไม่ค่อยดี ส่วนความสัมพันธ์ระหว่างแสงค์ในฐานะลูกเขยของแม่น้อยกับพี่เขยของลักและลิ่งจะค่อนข้างเห็นได้ชัดว่าเป็นไปในทางของความขัดแย้ง เพราะแสงค์ชอบทำตัวมีปัญหาให้กับรินและทุกคนในบ้าน ลักจึงต้องเป็นคนที่คลี่คลายปัญหา รวมถึงสร้างความสัมพันธ์ระหว่างคนในบ้านให้ดีขึ้น (หนึ่งนยา ไหลงาม, 2557, หน้า 24)

6. ลักษณะ Stereotype ของตัวละคร คือ การสร้างลักษณะตัวละครให้เป็นแบบภาพเหมารวมหรือภาพตัวแทน (Stereotype) คือการนำเสนอลักษณะของคนบางกลุ่มที่แสดงภาพเหมารวมเป็นลักษณะทั่วไป เช่น ถ้าเป็นภรรยาจะชอบจู้จี้กับสามีจนน่ารำคาญ เป็นต้น ภาพเหมารวมหรือภาพตัวแทน ต้องการสร้างความแปลกใหม่ให้กับรายการเพื่อต้องการหนีจากการซ้ำซาก แต่ในทางตรงกันข้ามละครซิทคอมนั้นกลับใช้ลักษณะของภาพเหมารวมให้เป็นประโยชน์อย่างเต็มที่ของการสร้างตัวละครขึ้นมา ละครซิทคอมจึงจำเป็นต้องสร้างตัวละครให้มีลักษณะทางภาพเหมารวมหรือภาพตัวแทน ด้วยระยะเวลาที่ออกอากาศสั้นๆเพียงสัปดาห์ 1 ชั่วโมง ละครซิทคอมจึงต้องมีการแนะนำตัวละครอย่างรวดเร็ว ตัวละครมีลักษณะทางภาพเหมารวมจะช่วยให้การจดจำของผู้ชม รวมถึงการสร้างมุขตลกให้เกิดขึ้นนั้น การล้อเลียนก็เป็นอีกลักษณะของภาพเหมารวมเป็นวิธีที่ง่ายที่สุดวิธีหนึ่ง

7. การแบ่งลักษณะของวงใน (Inside) และวงนอก (Outside) ได้อย่างชัดเจน ละครซิทคอมมีการกำหนดตัวละครหลักถือว่าเป็นตัวยืนของวงในที่แน่นอนชัดเจน มีสถานที่ฉาก (Location) เป็นอีกตัวยืนที่แน่นอนชัดเจน ถ้าพูดถึงเนื้อหาหรือแก่นเรื่อง (Theme) เป็นส่วนหนึ่งที่มีความแน่นอนอีกเหมือนกัน อาจมีตัวละครและฉากวงนอกสอดแทรกเข้ามาเพื่อเพิ่มสีสันความสนุกให้แปลกตาออกไปได้เหมือนกัน

รายการซิทคอมถูกกำหนดหรือมีกฎเกณฑ์ภายใน (Internal Rules) ภายใต้อำนาจของสถานการณ์แบบไหน ควรวางตัวละครวงในอย่างไรต้องมีปฏิกริยาโต้ตอบที่เป็นแบบแผนแน่นอน ทำให้ผู้ชมสามารถคาดเดาล่วงหน้าได้ แต่ในทางตรงกันข้ามปฏิกริยาของตัวละครวงนอกสามารถเป็นสิ่งที่แปลกใหม่และชวนให้ผู้ชมนั้นคอยติดตามและคอยลุ้นคาดเดาตลอดเวลา ไม่อาจทำนายล่วงหน้าได้เลย องค์ประกอบของซิทคอมจึงประกอบไปด้วยลักษณะ 2 ด้านที่ตรงกันข้ามแต่มาอยู่ร่วมกันเสมอไป

2.4 ทฤษฎีการปลูกฝัง (Cultivation Theory)

ทฤษฎีการปลูกฝัง เป็นการวิเคราะห์ผลในการสร้างวัฒนธรรมทางด้านของความเป็นจริงและนำไปสู่พฤติกรรม โดยมีเนื้อหาของทฤษฎีนี้อาศัยเป็นพื้นฐานเกี่ยวทางสังคมได้รับอิทธิพลความรุนแรงมาจากสื่อที่มีผลต่อการเปลี่ยนแปลงทางวัฒนธรรมทางความคิดในสังคม

ทฤษฎีการปลูกฝัง (Cultivation Theory) มีการสมมติฐานว่า เนื้อหาในสื่อโดยเฉพาะสื่อทางโทรทัศน์ได้ปลูกฝังปั้นแต่งความคิดของผู้รับสารเกี่ยวกับโลกที่แท้จริง โททัศน์ในสังคมปัจจุบันมีอิทธิพลแพร่หลายมากขึ้น เนื้อหาที่สื่อออกมามีความเกี่ยวข้องกับความจริง อาชญากรรม ความขัดแย้ง เรื่องราวทางเพศ ฯลฯ จนทำให้ผู้ชมมีความรู้สึกที่โลกนี้เต็มไปด้วยความขัดแย้ง ความไม่ปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน เต็มไปด้วยการดิ้นรนต่อสู้ นอกจากนั้นเนื้อหาในโทรทัศน์มักจะแสดงให้เห็นว่าตัวละครเอกในเรื่องสามารถมีอำนาจเหนือผู้อื่นได้ โดยวิธีการใช้กำลังหรือความรุนแรงเท่านั้น ผู้ชมจึงถูกปลูกฝังให้มีความรู้สึกที่โลกที่เป็นอยู่ในโทรทัศน์คือ โลกของความเป็นจริง (Gerbner, et al, 1980 อ้างถึง พิระ จิโรโสภณ, 2548)

จากการศึกษาทฤษฎีการปลูกฝังทางสังคมและทางวัฒนธรรม อิทธิพลของสื่อทางโทรทัศน์มีผลต่อเยาวชนในช่วงของ ค.ศ.1970 - 1980 โดยเห็นได้ว่า สื่อทางโทรทัศน์ ส่งผลกระทบในระยะยาว ไม่ว่าจะเป็นการปลูกฝังในเด็ก เยาวชนและผู้ชมทั่วไปให้มีการเกิดทัศนคติในการใช้ความรุนแรง อีกทั้งการปลูกฝังยังสร้างมุมมองหรือทัศนคติต่อการมองรอบตัวที่เบี่ยงเบนผิดเพี้ยนเกินความเป็นจริงทางสังคม จนกลายเป็นความเข้าใจผิดผิดต่อสภาวะแวดล้อมที่เป็นจริง (ถิรนนท์ อนุวัชศิริวงศ์, 2548)

การศึกษาช่วงที่โทรทัศน์ในปี 1970 - 1980 นั้น ถือว่ากำลังเป็นสื่อใหม่สำหรับยุคดังกล่าว มีอิทธิพลของสื่อเข้ามาเกี่ยวข้องเป็นระยะยาว จึงเกิดเป็นลักษณะที่สังคมจนเกิดเป็นความเคยชินต่อทัศนคติที่เป็นตามลักษณะของสื่อที่นำเสนอออกมา ซึ่งเป็นความแตกต่างออกไปจากความเป็นจริง โดย Gerbner ได้ตั้งข้อสันนิษฐานเกี่ยวกับการรับรู้ความเป็นจริงที่สังคมได้ปลูกฝังให้กับตัวผู้รับสาร อาจมองได้ว่าสื่อทางโทรทัศน์มีลักษณะที่ต่างออกไปจากสื่ออื่นๆ สามารถเข้าถึงผู้รับสารได้กว้างขวาง ไม่ว่าจะเป็นสื่อด้วยเสียง ภาพเคลื่อนไหวในรูปแบบต่างๆ ซึ่งผู้รับสารรับรู้ได้โดยไม่ต้องใช้ความสามารถพิเศษอะไร เป็นลักษณะที่มีความเป็นสื่อมวลชนสูงที่สุด อีกทั้งยังเป็นศูนย์กลางทางวัฒนธรรมของชาวอเมริกาในยุคนั้น

นอกจากนี้สามารถอธิบายวิเคราะห์ได้ถึงความรุนแรงของตามยุคสมัยต่างๆ ต่อมาการศึกษาได้ขยายวงกว้างไปถึงเรื่องของบทบาททางเพศ เรื่องของการเมือง เรื่องของศาสนาและ บทบาทของวัย เป็นต้น ผลของการศึกษาที่ออกมาสอดคล้องตามสมมติฐาน ซึ่งชี้ให้เห็นถึงบทบาทของสื่อในลักษณะ 3B (กาญจนา แก้วเทพ, 2547) ดังนี้

1. Blurring คือการสร้างความเลือนลางต่อแบบแผนในการมองโลกแบบเดิมที่เคยเป็นมา ได้มีการลบภาพหรือการทำให้โลกของความเป็นจริงที่เคยรับรู้หรือเคยมีประสบการณ์ทางตรงให้หายไป

2. Blending คือการผสมผสานของความเป็นจริงเข้ากับกระแสหลักทางวัฒนธรรมที่สื่อได้นำเสนอ

3. Bending คือการโน้มน้าวทำให้ผู้รับสารมองโลกของตามกระแสที่สื่อสร้างขึ้นเพื่อเป็นประโยชน์ต่อสื่อเอง

กลวิธีการปลูกฝังความคิดให้กับผู้รับสารผ่านโทรทัศน์เกิดขึ้นในระยะยาว ในลักษณะของการสั่งสมผ่าน 2 แนวทางคือ

1. Mainstreaming คือการสร้างกระแสของวัฒนธรรมทางความคิดในทางใดทางหนึ่งที่เหนือกว่าทางอื่นอย่างสม่ำเสมอ จนกลายเป็นกระแสหลัก จนผู้รับสารซึมซับและมีความโน้มน้าวให้คล้อยตามความจริงทางสังคมที่โทรทัศน์ได้นำเสนอ ถึงแม้ว่าความจริงที่นำเสนอจะไม่ใช่ความจริงก็ตาม

2. Resonance คือ การสร้างความสอดคล้องระหว่างสิ่งที่ปรากฏในโทรทัศน์กับชีวิตจริง ซึ่งอาจกลายเป็นแรงส่งเสริมในการปลูกฝัง แม้ว่าประสบการณ์ในชีวิตจริงจะเป็นเพียงส่วนเดียวของความเป็นจริงก็ตาม ไม่ว่าจะการเห็นภาพดารานักร้องมีรูปร่างหน้าตาที่ดีด้วยการศัลยกรรมดารา นักแสดง นักร้องมีการออกข่าวว่าไปทำศัลยกรรมส่วนใดมานั้น จะทำให้เกิดการปลูกฝังว่าการทำศัลยกรรมนั้นเป็นเรื่องธรรมดา

จากทฤษฎีการปลูกฝัง ซึ่งเหตุผลที่สำคัญของการปลูกฝังความเป็นจริงสามารถส่งผ่านทางสื่อได้ เปรียบได้ถึงคุณสมบัติของโลกแห่งความเป็นจริงกับโลกทางสื่อ เป็นสิ่งที่เอื้อต่อการเรียนรู้ของผู้รับสารแต่จะเห็นได้ว่า สื่อมีความใกล้ชิดและมีอิทธิพลต่อผู้รับสารของการสั่งสมค่อยเป็นค่อยไปตามระยะเวลาในการปลูกฝัง ดังนั้นผู้รับสารส่วนใหญ่จึงยอมรับที่จะถูกปลูกฝังความจริงที่ว่ามากกว่าการรับรู้ความเป็นจริงของโลก

2.5 ทฤษฎีความสัมพันธ์ทางสังคม (Social Relationship Theory)

ทฤษฎีความสัมพันธ์ทางสังคม แสดงให้เห็นว่าข้อมูลข่าวสารจากสื่อมวลชนมีตัวแปรอีกประเภทหนึ่งที่เกิดจากความสัมพันธ์ทางสังคมระหว่างผู้รับสารกับบุคคลอื่นในสังคม โดยข่าวสารที่ได้รับจากสื่อมักจะถูกรับรู้หรือตีความที่มีอิทธิพลของกลุ่มหรือบุคคลในกลุ่มที่เข้ามาเกี่ยวข้อง ซึ่งมีผลต่อการรับรู้ข้อมูลข่าวสารที่เรียกว่า “อิทธิพลของบุคคล (Personal Influence)” โดยได้มีการถ่ายทอดมาสองทอด คือ(Two-Step Flow Of Communication) ไหลผ่านจากสื่อไปยังผู้นำความคิดเห็น (Opinion Leader) ก่อนแล้วจึงถ่ายทอดข่าวสารไปยังกลุ่มเป้าหมาย(Defleur, 1966 และ ภัสวลี นิติเกษตรสุนทร, 2546, หน้า 161)

สัมพันธภาพ หมายถึง ความผูกพัน ความเกี่ยวข้อง จากการศึกษาค้นคว้าเกี่ยวกับเรื่องสัมพันธภาพ มีผู้ให้ความหมายของคำว่า “สัมพันธภาพ” ไว้ดังนี้

ความสัมพันธ์ภาพระหว่างบุคคล หมายถึง การที่บุคคลมีความอดทนที่จะอยู่ร่วมกับผู้อื่นและการเปลี่ยนแปลงจากการพึ่งพาตนเองไปสู่การพึ่งพาซึ่งกันและกัน ซึ่งการอดทนที่จะอยู่ร่วมกันกับผู้อื่นได้แก่ความยอมรับความแตกต่างของบุคคลอื่นได้และการใจกว้าง การช่วยเหลือสนับสนุน เป็นต้น (Chickering, 1993, p. 90)

ดังนั้นสัมพันธภาพระหว่างบุคคลเป็นพฤติกรรมปฏิสัมพันธ์ตอบโต้กันระหว่างบุคคล การกระทำของมนุษย์ในแต่ละคนจึงสัมพันธ์กับการกระทำของคนอื่นๆในสังคม ซึ่งเกิดได้ทันทีเมื่อการกระทำของคนหนึ่งมีผลกระทบต่อผลกรรมที่อีกคนหนึ่งจะได้รับ (ชัยพร วิชชาวุธ, 2530, p. 69)

ความหมายของสัมพันธภาพเป็นความเกี่ยวข้องกับมนุษย์ที่มีต่อกันโดยตรงและทางอ้อม ซึ่งมีความสัมพันธ์ซึ่งกันและกัน มีความสามัคคีกัน ยอมรับนับถือ ตลอดไปจนถึงการปฏิบัติตนให้อยู่ในกรอบของสถาบันและวัฒนธรรมเดียวกัน มีการสืบทอดเจตนารมณ์จนเกิดเป็นสังคมขึ้น จึงเกี่ยวข้องกับสัมพันธกันของมนุษย์ให้เข้าใจซึ่งกันและกันทั้งระหว่างบุคคลหรือกลุ่ม (กฤษณา ศักดิ์ศรี, 2534, หน้า 10)

ทั้งนี้สัมพันธภาพระหว่างบุคคลเป็นกระบวนการที่เกิดขึ้นในระหว่างบุคคล โดยกระบวนการนี้เกิดขึ้นทีละเล็กละน้อยอย่างต่อเนื่องและรวมเข้าด้วยกันเป็นองค์ประกอบของกระบวนการ ความคุ้นเคยและบุคคลที่เกี่ยวข้องจะอยู่ในฐานะบุคคลอันเป็นที่รักของกันและกัน (มณี ดีประสิทธิ์, 2541)

จากความหมายของสัมพันธภาพระหว่างบุคคลดังกล่าวข้างต้นนั้น กล่าวสรุปได้ว่า สัมพันธภาพระหว่างบุคคล หมายถึง พฤติกรรมปฏิสัมพันธ์ระหว่างบุคคลเพื่อทำความรู้จัก เพื่อให้ได้มาซึ่งความรักใคร่ที่เป็นอันดีต่อกัน ซึ่งจะนำมาสู่ความสัมพันธ์ที่เกี่ยวข้องกันของบุคคลรวมทั้งสังคม ทำให้เกิดการปรับตัวทางสังคม ยอมรับความแตกต่างระหว่างบุคคล เคารพในสิทธิของผู้อื่น รู้จักการให้และการยอมรับซึ่งกันและกัน

2.5.1 ความสัมพันธ์ภาพระหว่างบุคคล

สัมพันธภาพระหว่างบุคคล เป็นผลมาจากการปฏิบัติความประพฤติระหว่างบุคคล ซึ่งเกิดจากการที่บุคคลได้ร่วมทำกิจกรรมหรือมีส่วนร่วมการเปลี่ยนแปลงการแก้ไขปัญหาและการสนใจซึ่งกันและกัน แนวคิดเกี่ยวกับสัมพันธภาพระหว่างบุคคล มีดังนี้ (ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์, 2539, หน้า 115-117)

แนวคิดนี้กล่าวถึงความต้องการระหว่างบุคคลทั้งทางพฤติกรรมและความรู้สึก ซึ่งจำเป็นต้องอธิบายการแสดงออกของบุคคล เมื่อมีความสัมพันธ์กับบุคคลอื่นในกลุ่มได้ ความต้องการระหว่างบุคคลในระดับพฤติกรรมประกอบไปด้วย 3 มิติ ดังนี้ (Schultz, 1966, p. 59)

1. มิติการเข้ากลุ่ม (Inclusion) หมายถึง ขอบเขตของการติดต่อของมนุษย์ บางคนชอบเข้ากลุ่ม เช่น ชอบไปงานเลี้ยงต่างๆ ทำกิจกรรมร่วมกับกลุ่มและชอบที่จะสนทนากับคนแปลกหน้า ใน

ขณะเดียวกันบางคนชอบชอบที่จะอยู่คนเดียว ชอบความเป็นส่วนตัว ไม่เข้าสังคมและหลีกเลี่ยงงานต่างๆ

2. มิติการควบคุม (Control) เป็นมิติของการอยู่เหนือกว่าหรืออยู่ใต้กว่า หมายถึง ชอบเขตของอำนาจการควบคุมและมีอิทธิพล บางคนมีความสุขที่เข้ามารับมือบหมายให้ เช่น ชอบที่จะเป็นเจ้านาย เป็น ผู้ให้คำสั่งหรือเป็นผู้ทำการตัดสินใจให้กับผู้อื่นหรือบางคนอาจไม่ชอบที่จะถูกควบคุมหรืออยู่เหนือบุคคลอื่น แต่อีกพวกหนึ่งพอใจที่จะไม่เคยบอกให้ใครทำอะไร ไม่ต้องรับผิดชอบอะไร มนุษย์มีความแตกต่างกันหรือต้องการเป็นอิสระจากบุคคลอื่น

3. มิติความรักใคร่และผูกพัน (Affection) ซึ่งแสดงถึงมิติของการอยู่ใกล้และไกล(Near-Far) หมายถึง ชอบเขตของการใกล้ชิดสนิทกับบุคคลอื่น มิติของการเปิดและปิด (Open-Close) หมายถึงชอบเขตของการเปิดเผยของมนุษย์ บางคนได้รับความพึงพอใจจากการมีความสัมพันธ์กับบุคคลอื่น ซึ่งสามารถเข้าใจความรู้สึกได้

ปัจจัยด้านของความสัมพันธ์ภาพทางสังคมของผู้กระทำการสื่อสาร มีส่วนสำคัญอย่างมากในการกำหนดรูปแบบทางการสื่อสารว่า การสื่อสารที่เกิดขึ้นนั้นควรมีระดับความเป็นทางการหรือไม่เป็นทางการมีความมากน้อยแค่ไหน ทั้งนี้ “ความสัมพันธ์ทางสังคม” นี้ ไม่จำเป็นต้องเป็นสิ่งที่เกิดจากการรับรู้ระหว่างผู้กระทำทางการสื่อสารที่รู้จักกันมาก่อนแล้ว ไม่ว่าจะเป็น ความสัมพันธ์ทางพ่อแม่-ลูก เจ้านาย-ลูกน้อง เป็นต้น เท่านั้น แต่ยังรวมถึงสถานภาพและบทบาททางสังคมที่ก่อให้เกิดทัศนคติและความคาดหวังต่อรูปแบบทางการสื่อสารอีกด้วย เช่น เรามักสื่อสารกับ “คนในเครื่องแบบ” ที่พึงรู้จักด้วยรูปแบบของการสื่อสารที่เป็นทางการ เพื่อแสดงถึงความเคารพสถานภาพทางสังคมของผู้นั้น เป็นต้น

2.6 แนวคิดเรื่องภาพตัวแทน (Representation)

ภาษาเป็นสิ่งที่สามารถบอกได้ถึงความหมายของสิ่งต่างๆ สามารถจะเป็นตัวกำหนดและจัดการความประพฤติและการปฏิบัติต่างๆ ทั้งในเรื่องของความหมายทางภาษาจะสามารถช่วยในการตั้งกฎ บรรทัดฐานและขนบธรรมเนียมต่างๆ ที่สั่งการและควบคุมชีวิตคนในสังคม (Hall, 1997, p. 4)

นอกจากนี้ จะเห็นว่าแนวคิดเรื่องภาพตัวแทน (Representation) ได้มีการทำงานคล้ายกับระบบการทำงานของภาษา เพราะภาพตัวแทนเป็นผลผลิตทางความหมายของระบบความคิดในจิตใจของมนุษย์ผ่านการทำงานของภาษา โดยผ่านการเชื่อมโยงระหว่างระบบความคิดกับภาษา ซึ่งทำให้มนุษย์สามารถอ้างถึงโลกแห่งความเป็นจริงของวัตถุ ผู้คนและเหตุการณ์ต่างๆ รวมถึงโลกแห่งจินตนาการที่มีแต่วัตถุ ผู้คนและเหตุการณ์ที่ปรุงแต่งขึ้น การสร้างภาพตัวแทนผ่านกระบวนการสร้างความหมาย(Signification) และ อัตลักษณ์ (Identity) อีกทั้งในเรื่องของประเด็นความหลากหลายทางวัฒนธรรมความหลากหลายทางชาติพันธุ์และรวมถึงการสร้างอัตลักษณ์ให้กับผู้คน ดังนั้นจากการ

สะท้อนความจริงสู่การประกอบสร้างความหมายผ่านทางภาษา ซึ่งจะทำให้เรามีความคิดเกี่ยวกับสิ่งที่เห็น ทั้งในโลกของความเป็นจริงและโลกของจินตนาการ ดังนั้นภาพตัวแทนจึงไม่ได้เป็นการลดรูปความเป็นจริงแต่เป็นการสร้างตนเองให้มีคุณสมบัติเทียบเท่าความเป็นจริงนั่นเอง (วิภาภรณ์ กอจริญจิตต์, 2545, หน้า 12)

ถึงแม้ว่าภาพตัวแทนจะมีการทำงานคล้ายๆกับการทำงานของภาษา แต่ก็ยังมีความแตกต่างบางประการ กล่าวคือภาพตัวแทนนั้นจะทำการคัดเลือกเพียงบางลักษณะของความเป็นจริงออกมาผ่านการดัดแปลงและตกแต่งให้โดดเด่นมากยิ่งขึ้น อาจนำสิ่งไม่มีตัวตนอยู่ในโลกหรือมีตัวตนก็ตาม เมื่อนำมาแสดงหรือกล่าวถึงได้ทั้งหมดในเวลาเดียวกัน จึงจำเป็นต้องมีการคัดเลือกมาเป็นบางลักษณะเท่าที่ต้องการเท่านั้นและนำมาดัดแปลงให้มีความโดดเด่นมากขึ้นที่ทำให้เกิดการสร้างความหมายใหม่ขึ้น

การสร้างภาพตัวแทน มีวิธีในการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างภาษากับความจริง 3 แนวทาง (สมสุข หินวิมาน, 2548, หน้า 246-248 และ Hall, 1997, pp. 1-63)

แนวทางแรก (Reflective approach) ภาพตัวแทนที่เชื่อว่าเป็นภาพสะท้อนในโลกของความเป็นจริง เช่นการนำเสนอข่าวหรือรายการสารคดี ซึ่งเป็นรายการที่ถ่ายทอดเรื่องราวที่เกิดขึ้นจริงในสังคมขึ้น มา แนวความคิดนี้ตั้งอยู่บนความเชื่อพื้นฐานว่าความหมายยังคงดำรงอยู่ในสิ่งต่างๆ ไม่ว่าจะเป็นบุคคล ความคิดและเหตุการณ์ในโลกของความเป็นจริง โดยภาษาเป็นเหมือนกับภาพสะท้อนในโลกของความจริง และการสื่อสารเป็นสิ่งที่สะท้อนให้เราเห็นความจริงนั้นๆว่าเป็นเช่นไร สื่อจะสะท้อนออกมาให้เห็นเช่นนั้น ไม่มีการบิดเบือนหรือซับซ้อน จึงเป็นการสร้างภาพตัวแทนอย่างตรงไปตรงมาหรือกลายเป็นสัญลักษณ์เชิงภาพ(Visual Sign)แทนสิ่งต่างๆในโลกความจริง

แนวทางที่สอง (Intentional Approach) ภาพตัวแทนคือความตั้งใจที่มาจากการประกอบสร้างของความหมายที่ผู้เขียนหรือผู้พูดเป็นคนกำหนดความหมายต่างๆต่อโลกแห่งความจริง ผ่านภาษา คำในรูปแบบต่างๆจึงมีความหมายตามที่ผู้แต่งตั้งใจที่จะให้เกิดความหมายนั้นๆ หากผู้รับสารไม่สามารถตีความของสารตามที่ผู้ส่งต้องการได้ ความพยายามทั้งหมดของผู้ส่งสารก็ถือว่าล้นหลาม

แนวทางที่สาม (Constructionist Approach) เป็นอีกภาพตัวแทนที่เชื่อว่าเป็นการประกอบสร้างซึ่งแนวทางนี้ผู้เขียนสามารถกำหนดภาษาแต่มีความเชื่อพื้นฐานว่าสิ่งต่างๆไม่มีความหมายใดๆ แต่เป็นเราที่สร้างความหมายขึ้นมา โดยการใช้ระบบภาพตัวแทน ซึ่งได้แก่ ความเข้าใจ(Concept)และสัญลักษณ์(Sign)ต่างๆที่ผู้คนในสังคมได้สร้างขึ้นมาแล้วรวมความหมายเหล่านั้นไปในสิ่งใดสิ่งหนึ่งเพื่อให้เกิดความหมายขึ้นใหม่ ดังนั้นผลลัพธ์สุดท้ายของการสร้างก็คือ มนุษย์หรือผู้คนส่วนใหญ่มักจะเชื่อว่าสิ่งเหล่านี้มีอยู่จริง

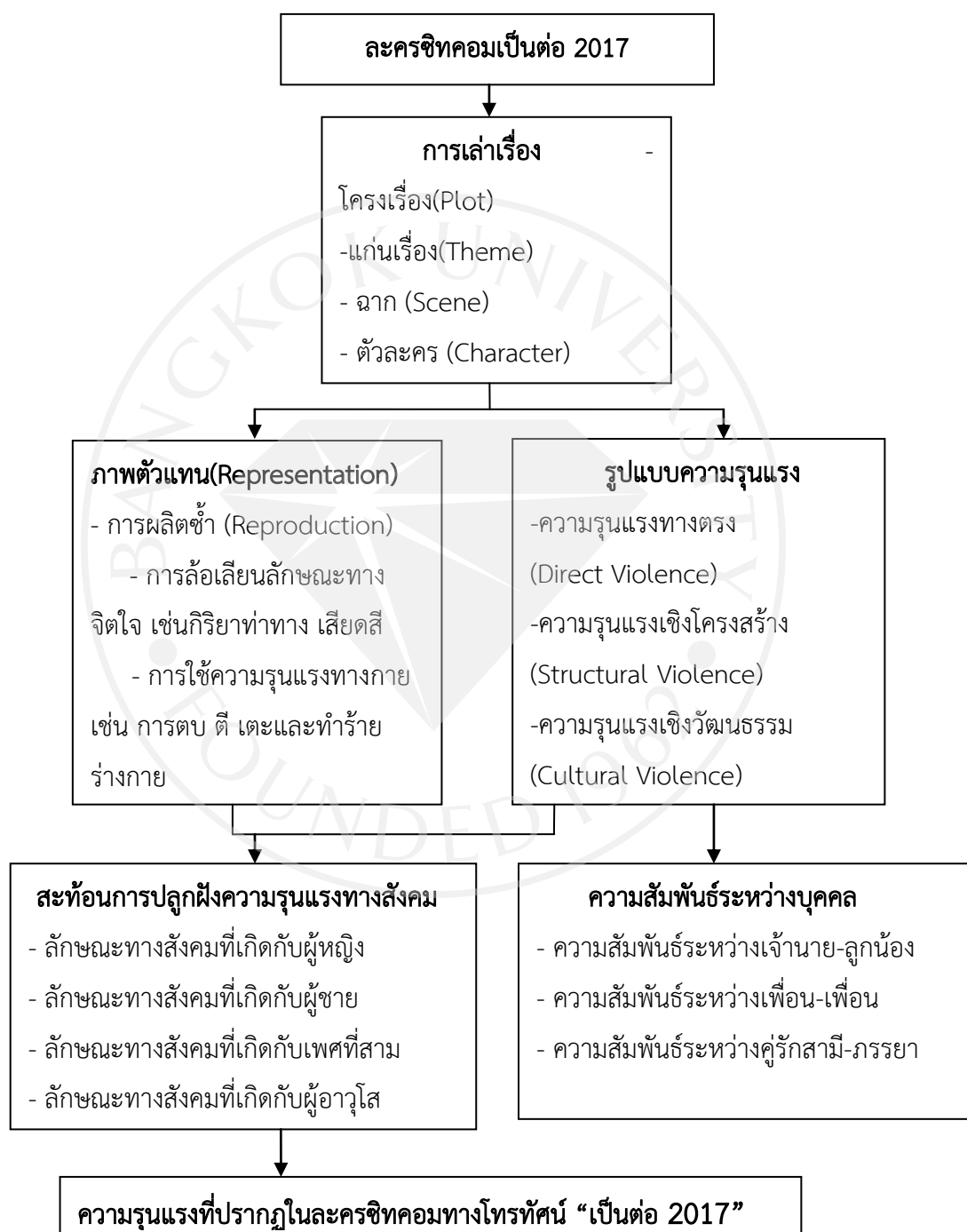
สำหรับแนวคิดเรื่องภาพตัวแทนตามแนวทางที่ 3 ที่เห็นได้ชัดเจนว่าภาษาเป็นการประกอบสร้างของความหมาย โดยHallได้ให้ความหมายของภาพตัวแทนว่า หมายถึงการประกอบสร้าง

ความหมายผ่านภาษา โดยใช้สัญลักษณ์เป็นตัวสื่อสารอย่างมีความหมายให้กับผู้อื่นและสามารถใช้สัญลักษณ์เพื่อการอ้างอิงถึงโลกความจริง รวมถึงสิ่งที่เป็วจินตนาการและความคิดนามธรรมที่ไม่ปรากฏในวัตถุ ทั้งนี้ภาษาไม่ได้ทำงานเหมือนกระจกแต่ภาพตัวแทนของการประกอบสร้างความหมายขึ้นมาหรืออีกนัยหนึ่งการประกอบสร้างนั้นถือเป็นการใช้ภาษาในการพูดถึงสิ่งต่างๆ ผ่านระบบความหมายหรือใช้ภาษาเป็นภาพตัวแทนในการสื่อสารกับบุคคลอื่น ด้วยเหตุนี้ภาพตัวแทนจึงเป็นการผลิตความหมายและแนวคิดต่างๆ ในรูปแบบของภาษา ซึ่งถูกเก็บสะสมไว้ภายใต้จิตใจของมนุษย์จะเห็นได้ว่าหัวใจสำคัญของกระบวนการทางวัฒนธรรมอยู่ที่ระบบของภาพตัวแทนที่สัมพันธ์กัน (Michel Foucault อ้างถึงใน สมสุข หินวิมาน, 2548, หน้า 248)

จากความหมายของภาพตัวแทนและระบบภาพตัวแทนทางวัฒนธรรมดังกล่าว ผู้วิจัยได้เห็นว่าประเด็นภาพตัวแทนลักษณะในบทบาท (Characters) ของตัวละครเป็นสิ่งที่ได้รับการประกอบสร้างความหมายขึ้นมารูปแบบรายการทางโทรทัศน์ การสร้างภาพตัวแทนเกิดขึ้นกับตัวละครทุกตัวทั้งตัวละครหลักและตัวประกอบต่างๆ เช่น ภาพของภรรยา ต้องมีนิสัยจับผิด จิกกัดสามีเป็นต้น ดังนั้นเมื่อเรานำแนวความคิดของทางวัฒนธรรมมาช่วยในการวิเคราะห์ตัวละคร เราจะสามารถเห็นภาพตัวแทนดังกล่าวมากขึ้น ทั้งนี้เพราะละครนั้นต้องมีการสั่งสมให้กับคนดูเพื่อให้คล้อยตามไปกับอำนาจของภาพตัวแทนที่ถ่ายทอดออกมาให้สังคมนั้นได้ทำตามมากขึ้น

2.7 กรอบแนวคิดตามทฤษฎี (Conceptual Framework)

ภาพที่ 2.2: กรอบแนวคิดตามทฤษฎี

บทที่ 3

วิธีการดำเนินการวิจัย

การวิจัยเรื่อง ความรุนแรงที่ปรากฏในละคร sitcom ทางโทรทัศน์“เป็นต่อ 2017” ในครั้งนี้มุ่งวิจัยถึงความรุนแรงที่ปรากฏในละครโทรทัศน์ประเภท sitcom เรื่อง“เป็นต่อ 2017” โดยการใช้วิธีการวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) ผ่านการวิจัยเชิงวิเคราะห์เนื้อหา (Textual Analysis) ผู้วิจัยได้มีการกำหนดแนวทางในการดำเนินการวิจัยในส่วนของการเลือกแหล่งข้อมูลที่ใช้ในการวิจัย ทั้งรูปแบบของการวิจัยและประเด็นในการศึกษา ไม่ว่าจะเป็นความสัมพันธ์และสถานการณ์ (Situation) ที่ปรากฏความรุนแรงในละคร sitcom เรื่อง“เป็นต่อ 2017”นี้ ในขั้นตอนการดำเนินการโดยมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

- 3.1 ประเภทงานวิจัย
- 3.2 กลุ่มประชากรและการสุ่มกลุ่มตัวอย่าง
- 3.3 เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา
- 3.4 วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล
- 3.5 การวิเคราะห์ข้อมูล
- 3.6 การนำเสนอข้อมูล

3.1 ประเภทงานวิจัย

งานวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ใช้รูปแบบการวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) เพื่อทำการศึกษาจากข้อตอนและเนื้อหาความรุนแรงที่มีวิธีการผลิตซ้ำๆ ในละคร sitcom เรื่อง“เป็นต่อ 2017”ที่ออกอากาศในปี 2560 ด้วยวิธีการวิเคราะห์จากเนื้อหาหรือตัวบท (Textual Analysis) จากละคร sitcom ร่วมกับทฤษฎีและแนวความคิดที่เกี่ยวข้อง โดยศึกษาจากเนื้อหาของเรื่องละคร sitcom “เป็นต่อ 2017”จำนวน 24 ตอน

3.2 กลุ่มประชากรและการสุ่มกลุ่มตัวอย่าง

ผู้วิจัยได้ศึกษาละคร sitcom เรื่อง“เป็นต่อ 2017” ซึ่งเป็นละคร sitcom ที่มีรูปแบบในการนำเสนอเป็นเนื้อหาและบทละครทางโทรทัศน์ ซึ่งออกอากาศทุกวันพฤหัสบดีทางช่อง (ONE) 31 เวลา 22:15 – 23:15 น โดยผู้วิจัยได้กำหนดขอบเขตช่วงเวลาการศึกษาตั้งแต่เดือนมกราคม-ธันวาคม 2560 รวมเป็นจำนวน 24 ตอน โดยมีวิธีการจำแนกด้วยการคัดเลือกเฉพาะเจาะจงจากข้อตอนที่มีเนื้อหาและฉากในการนำเสนอรูปแบบของความรุนแรงผ่านวิธีการผลิตซ้ำๆ (Reproduction) ในมุขตลกของละคร sitcom เรื่องนี้

3.3 เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา

ผู้วิจัยได้ระบุชื่อตอนในละคร sitcom “เป็นต่อ 2017” จำนวน 24 ตอน ที่จะนำมาวิเคราะห์ ด้วยวิธีการจำแนกด้วยการคัดเลือกเฉพาะเจาะจง เพื่อช่วยสร้างให้เข้าใจในประเด็นที่ผู้วิจัยต้องการ ศึกษา โดยมีชื่อตอนปรากฏในตารางที่ 3.1 ดังนี้

ตารางที่ 3.1: ตารางแสดงกลุ่มตัวอย่างที่ศึกษา

ชื่อตอน	
1. แบบนี้ก็ได้หรือ	13. แยกหรือแหวด
2. คีนี่พ่อขอ	14. เด็กใคร...ใครก็หวง
3. หวานเกิน	15. สวมรอย
4. เอาจริงดิ!?	16. ประชดว้าว...มั่วศึกรินทร์
5. หมดเปลือก	17. กินเด็กเป็นอมตะ
6. พี่สิงรีเทิร์น	18. เสือหิว...สิงห์ไทย
7. รักแท้ไม่ไม่ปล้ม	19. เหล้ายาปาปาโปลิส
8. แผนต้มขยำใจ	20. อลิซอินดิโปลแลนด์
9. โป๊ะ โป๊ะ โป๊ะ แตก	21. สะพานควาย
10. อยากกินพาสต้า	22. ศักวันชิงหมอน
11. ปาร์ตี้ชนะนี้แก่	23. เล่นของสูง
12. ไม่ต้องแย่ง ได้ทุกคน	24. ใครๆก็ไม่รักยม

3.4 วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล

เก็บรวบรวมข้อมูลโดยวิธีการวิเคราะห์ตัวเนื้อหา (Textual Analysis) ซึ่งมุ่งเน้นการวิจัยเกี่ยวกับเนื้อหา (Text) จากโทรทัศน์และคลิปวิดีโอเรื่องละคร sitcom “เป็นต่อ 2017” ในเว็บไซต์ www.youtube.com โดยชมละคร sitcom ทั้ง 24 ตอนตั้งแต่ต้นจนจบในตอน รวมถึงการจดบันทึก ประเด็นของความรุนแรงที่ปรากฏในละคร sitcom “เป็นต่อ 2017” ทางโทรทัศน์ โดยแบ่งแหล่งข้อมูลในการวิจัย ดังต่อไปนี้

3.4.1 แหล่งข้อมูลทางทุติยภูมิ (Secondary Sources) ได้แก่ ข้อมูลประเภทบทละคร เรื่องย่อ บทวิเคราะห์ งานวิทยานิพนธ์ที่เกี่ยวข้องและเนื้อหาจากสื่อทางอินเทอร์เน็ต (Internet) ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการวิจัยในครั้งนี้

3.4.2 แหล่งข้อมูลประเภทสื่อ ผู้วิจัยได้ทำการดูละครซีทคอมเรื่อง“เป็นต่อ 2017” จากเว็บไซต์ www.youtube.com ซึ่งมีการลงเป็นคลิปละครซีทคอมที่ออกอากาศในปี พ.ศ. 2560 ย้อนหลังไว้ โดยมีระยะเวลาในการเก็บข้อมูลตั้งแต่เดือนมกราคม-ธันวาคม ซึ่งละครซีทคอมเป็นต่อ 2017 ในจำนวน 24 ตอนนี้ มีวิธี การจำแนกด้วยการคัดเลือกเฉพาะเจาะจงของตอนที่มีประเด็นเกี่ยวกับฉากความรุนแรงและนำเสนอในรูปแบบของการผลิตซ้ำ ผ่านช็อตตอน

3.5 การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลจากการชมละครซีทคอม“เป็นต่อ 2017”ได้นำข้อมูลของทฤษฎีมาวิเคราะห์ ด้วยการแยกเป็นประเด็นสำคัญและเกี่ยวเนื่องกับเรื่องที่วิจัย โดยได้อาศัยทฤษฎีและกรอบแนวความคิดในการวิเคราะห์ การศึกษาวิจัยในครั้งนี้ ได้ทำการวิจัยที่แบ่งเป็น 4 ประเด็น คือ

3.5.1 ประเด็นที่เกี่ยวกับการเล่าเรื่องในละครซีทคอม ซึ่งได้มีการศึกษาถึงความหมายประเภทและรูปแบบของละครซีทคอม ผ่านโครงสร้างของตัวละครซีทคอมทางโทรทัศน์ ซึ่งมุ่งเน้นไปถึงองค์ ประกอบในเนื้อหาของละครซีทคอม ไม่ว่าจะเป็นวิเคราะห์ โครงเรื่อง (Plot) แก่นเรื่อง (Theme) ฉาก (Setting) และตัวละคร (Characters) จนถึงเหตุการณ์อันเป็นจุดขัดแย้งจะเกิดขึ้นจากการกระทำของตัวละครในสถานการณ์ต่างๆ เป็นต้น

3.5.2 ประเด็นที่เกี่ยวกับรูปแบบความรุนแรงที่ปรากฏในละครซีทคอม สำหรับประเด็นนี้ ผู้วิจัยได้ทำการวิเคราะห์ ในการกำหนดรูปแบบของการสื่อสารผ่านรูปแบบความรุนแรงทางตรง (Direct Violence) และความรุนแรงทางเชิงโครงสร้าง (Structural Violence) และ ความรุนแรงทางวัฒนธรรม (Cultural Violence) อีกทั้งยังวิเคราะห์ผ่าน“สัมพันธ์ภาพทางสังคม” ทำให้เห็นถึงพฤติกรรมปฏิสัมพันธ์โต้ตอบระหว่างบุคคล ซึ่งผู้ชมจะเห็นความรุนแรงหลากหลายรูปแบบอย่างเห็นได้ชัดผ่านความสัมพันธ์ของตัวละครซีทคอมเรื่องนี้อีกด้วย

3.5.3 ประเด็นที่เกี่ยวข้องกับภาพตัวแทน (Representation) ที่ปรากฏในละครซีทคอม ซึ่งผู้วิจัยได้วิเคราะห์ถึงการทำหน้าที่ผลิตซ้ำที่แสดงถึงความรุนแรงทางละครซีทคอมและความเป็นเอกลักษณ์เฉพาะของตัวละครที่เป็นไปในทางด้านของภาพตัวแทนในเนื้อหาเป็นต้น

3.5.4 ประเด็นที่เกี่ยวกับการปลูกฝังทางความรุนแรง โดยผู้วิจัยได้วิเคราะห์การปลูกฝังรูปแบบของความรุนแรงในสังคม ซึ่งผู้วิจัยได้เห็นถึง อิทธิพลที่มีต่อผู้ชมของการสั่งสมค่อยเป็นค่อยไปตามระยะเวลาในการปลูกฝัง ความรุนแรงผ่านละครซีทคอมเรื่องนี้

3.6 การนำเสนอข้อมูล

หลังจากผู้วิจัยได้ทำการศึกษาและวิเคราะห์ข้อมูลเป็นที่เรียบร้อยแล้ว ดังนั้นผู้วิจัยได้มีการนำเสนอข้อมูลในบทต่อไป ดังนี้

3.6.1 บทที่ 4 ผลวิเคราะห์ข้อมูล

4.1 การวิเคราะห์โดยการเล่าเรื่องโดยศึกษาผ่าน โครงเรื่อง การเล่าเรื่อง แก่นเรื่อง ฉากและตัวละคร

4.2 การวิเคราะห์โดยรูปแบบความรุนแรงและความสัมพันธ์ทางสังคมที่ปรากฏในละครซีทคอม

4.3 การวิเคราะห์โดยใช้ภาพตัวแทน (Representation) ที่ปรากฏในละครซีทคอม

4.4 การวิเคราะห์ผ่านการปลูกฝังทางรุนแรง

3.6.2 บทที่ 5 สรุปผลการวิจัย การอภิปรายและข้อเสนอแนะ

บทที่ 4

ผลวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยเรื่อง ความรุนแรงที่ปรากฏในละครซีทคอมทางโทรทัศน์“เป็นต่อ 2017”เป็นการวิจัยเชิงคุณภาพ(Qualitative Research) ทั้งนี้สำหรับบทที่4จะเป็นการกล่าวถึงหลักใหญ่ใจความอีกหนึ่งสิ่งซึ่งช่วยให้ละครซีทคอมนั้นขับเคลื่อนไปได้โดยการวิเคราะห์ผ่านแนวคิดการเล่าเรื่อง (Narrative) แนวคิดเรื่องความรุนแรง(Violence)และแนวคิดเรื่องละครซีทคอม รวมถึงทฤษฎีการปลูกฝัง(Cultivation Theory) เพื่อวิเคราะห์ให้เห็นถึงสาเหตุที่นำมาสู่การใช้ความรุนแรงระหว่างตัวละครและรูปแบบของการกระทำความรุนแรงที่เกิดขึ้นในละครซีทคอม“เป็นต่อ 2017”ผู้วิจัยได้นำเสนอผ่านการวิเคราะห์โดยแบ่งออกเป็น 4 ส่วนดังนี้

- 4.1 การวิเคราะห์การเล่าเรื่องโดยศึกษาผ่านโครงเรื่อง การเล่าเรื่อง แก่นเรื่อง ฉากและตัวละคร
- 4.2 การวิเคราะห์โดยรูปแบบความรุนแรงและความสัมพันธ์ทางสังคมที่ปรากฏในละครซีทคอม
- 4.3 การวิเคราะห์โดยใช้ภาพตัวแทน (Representation) ที่ปรากฏในละครซีทคอม
- 4.4 การวิเคราะห์ผ่านการปลูกฝังทางความรุนแรง

4.1 การวิเคราะห์การเล่าเรื่องในละครซีทคอม“เป็นต่อ 2017”

ละครซีทคอมเรื่อง“เป็นต่อ 2017” เป็นละครตลกที่สร้างขึ้นเป็นละครชุด (Series) แต่ละตอนจึงมีความยาวประมาณ30-45นาที เนื้อหาจึงแตกต่างกันไปจากละครทางโทรทัศน์ ซึ่งละครซีทคอม“เป็นต่อ2017”นั้นมีการนำเสนอเนื้อหาของแต่ละตอนไม่เหมือนกัน เพราะเนื่องจากเป็นSeriesที่จบในตอนส่วนใหญ่เป็น สถานการณ์ที่เรียกว่า (Situation) ถูกสร้างขึ้นจากสถานการณ์ที่เกิดขึ้นในชีวิตประจำวันควบคู่ไปกับความบันเทิง เป็นเรื่องราวความสัมพันธ์ของคนใกล้ชิด ไม่ว่าจะเป็นครอบครัว กลุ่มเพื่อนร่วมงาน เป็นต้น โดยแบ่งเป็นการวิเคราะห์เป็น 4 ประเด็น ดังนี้

1. โครงเรื่อง (Plot)
2. แก่นเรื่อง (Theme)
3. ฉาก (Setting)
4. ตัวละคร (Characters)

4.1.1 โครงเรื่อง (Plot)

ละครซีทคอมเป็นต่อ2017 เป็นซีทคอมที่มีโครงเรื่องแนวตลกสถานการณ์ (Situation Comedy) ที่พบบ่อยมากในละครซีทคอมซึ่งส่วนมากพูดถึงมุมมองของคนโสดรุ่นใหม่ที่กำลังแสวงหา

และเส้นทางการเดินทางของชีวิตอย่างต่อเนื่อง ที่เพียบพร้อมไปด้วยหน้าตาหล่อ คารมดี มีการทำงาน มั่นคง “เป็นต่อ” มีน้องสาวชื่อ“พอใจ”และแฟนเก่าชื่อ“ทิพย์”ที่รักและห่วงใยมากซึ่งกันและกัน ยังมี “พีทอล์ฟ”พนักงานทำความสะอาดคอนโดของเป็นต่อและพอใจ เพื่อนๆร่วมงานที่บริษัทไม่ว่าจะเป็น “พีทมอน” “ยม” “วอก”และ“อู๊ด” รวมถึงมีร้านอาหารกึ่งผับบาร์ของเจ๊มินที่เป็นช่องสุ่มและสร้าง ปัญหาความวุ่นวายที่แก้ไม่รู้จักหมด อีกทั้งตัวละครใหม่ชื่อ“ชั้นเทพ”แฟนใหม่ทิพย์ ซึ่งนำไปสู่ความ สนุก เฮฮา ตลกโปกฮา(Farce) การผลิตซ้ำ(Reproduction) จึงเป็นสาเหตุที่ทำให้เกิดความรุนแรงใน หลากหลายรูปแบบเช่นทั้งทางกายและจิตใจ เป็นการสร้างความเชื่อและปลูกฝังทางสังคม ตามที่ ปรากฏอยู่ในละครซิตคอมเรื่องนี้

4.1.2 แก่นเรื่อง (Theme)

แก่นเรื่องของละครซิตคอมเรื่องนี้ เป็นเนื้อหาที่จบในตอนทีกล่าวไว้ข้างต้น โดยรวมจะ กล่าวถึงความสัมพันธ์ของตัวละครในการทำงานและสนุกสนานไปกับชีวิตอย่างเต็มที่ของคนทำงานใน ออฟฟิศ โดยมีเป้าหมายของการทำงานและหาความรักไปพร้อมกัน แต่ละคนจึงประสบปัญหาในการ ใช้ชีวิตที่มาจากหลายทิศทางด้วยกัน ไม่ว่าจะเป็นจากเรื่องครอบครัว เพื่อนร่วมงาน เจ้านายและเรื่อง ของความรัก เมื่อเกิดปัญหาต้องยอมรับและต้องรู้จักแก้ไขปัญหาให้สถานการณ์คลี่คลายลงได้

4.1.3 ฉาก (Setting)

การดำเนินเรื่องของละครซิตคอมเรื่อง“เป็นต่อ 2017” มีฉาก (Scence) หลักๆทั้งหมด 4 ฉาก ได้แก่ ออฟฟิศ คอนโดเป็นต่อ ร้านมินิมาร์ทและร้านบางบาร์ การดำเนินเรื่องตามวิธีของตัวละคร หลัก โดยยึดโครงเรื่องที่สร้างมาเป็นหลักในการลำดับเหตุการณ์และฉากต่างๆ ส่วนใหญ่แต่ละฉากจะ มีความเกี่ยวข้องกับช่วงเวลา เพื่อสะท้อนให้เห็นถึงสังคมเหมือนกับการดำเนินชีวิตประจำวันใน ปัจจุบัน ซึ่งถ้าพูดถึงการสร้างสรรคของฉากเรื่องนี้ เพื่อเพิ่มอรรถรสความสนุกมากขึ้นเมื่อใช้ฉากที่มี ความรุนแรงในแต่ละประเภทเพิ่มเข้าไปไม่ว่าจะเป็นความรุนแรงทางกาย จิตใจและรวมถึงทางสังคม เป็นต้น

4.1.4 ตัวละคร (Characters)

ตัวละครในเรื่องเป็นต่อ 2017 มีการวางตัวละครที่มีบุคลิกลักษณะเฉพาะตัวที่แตกต่างกัน อย่างชัดเจน ตัวละครจะมีลักษณะทางสังคมและมีผลต่อผู้ชมในการจดจำได้ง่ายขึ้น จะถอดแบบมา จากการตีความของคนส่วนใหญ่ในสังคม โดยในละครซิตคอมเรื่องนี้ ได้เน้นความเป็นตัวละครหลัก และยังมีการเสริมตัวละครเพิ่มเข้ามา อีกทั้งยังเน้นความสัมพันธ์ระหว่างตัวละคร เนื่องจากเป็น ความสัมพันธ์จากความใกล้ชิด ซึ่งการสื่อสารผ่านตัวละครมีความพึงพา ช่วยเหลือกัน จึงทำให้ ความรู้สึกเหมือนผู้ชมได้เห็นชีวิตของครอบครัวและเพื่อนกันมากกว่า ตัวละครในซิตคอมมี ดังนี้

เป็นต่อ ชายหนุ่มหน้าตาดี มีคารม เสน่ห์แรง มีหน้าที่การงานที่มั่นคง ซึ่งเป็นหนุ่มที่หญิงสาวหลายคนนั้นหลงใหลและต้องการ มีฉายาว่า “คาสิโนว่าหน้าวัวตัวผู้” ถือได้ว่าตัวละครนี้เป็นตัวละครที่ดำเนินเรื่องราวสามารถคลี่คลายปัญหาให้กับตัวละครอื่นๆได้เกือบทุกครั้ง

พอใจ น้องสาวของเป็นต่อ หน้าตาน่ารัก อัจฉริยะดี เป็นคนอารมณ์ดีแต่ขี้น้อยใจเป็นที่สุด พอใจคอยดูแลพี่ชายเกือบทุกเรื่องและเธอสนิทกับพี่ชายมาก

ชั้นเทพ ชายหนุ่มหน้าตาดี สูงยาว เป็นลูกพี่ลูกน้องของทิพย์ที่ทิพย์ชวนให้มาช่วยเป็นแฟนเธอเพื่อหลอกเป็นต่อ อีกทั้งยังเป็นไม้เบื่อไม้เมากับพอใจมาตลอด ถือได้ว่าตัวละครนี้เป็นตัวละครใหม่ที่เข้ามาสร้างสีสัน ความสนุกให้กับละครชุดเรื่องนี้เพิ่มมากขึ้น

ทิพย์ แฟนเก่าของเป็นต่อที่ยังคอยแฉเวียนมาหาเป็นต่อกับพอใจเสมอ เธอชื่นชอบในการปฏิบัติธรรม มีบุคลิกที่เรียบร้อยจึงมีฉายาว่า แม่ชี

ยม เพื่อนรุ่นพี่ที่ทำงานของเป็นต่อ มีตำแหน่งงานเป็นกำกับฝ่ายศิลป์(Art Director) เป็นคนเจ้าชู้โดยชอบมีแผนชั่วร้ายและสามารถคิดแผนได้ไว ที่สำคัญชอบทำเรื่องปวดหัวแก้งคนอื่นตลอดเวลา

วอก เพื่อนรุ่นน้องที่ทำงานของเป็นต่อ มีตำแหน่งตรวจอักษรให้กับบริษัท วอกเป็นคนเจ้าชู้เวลาจะไปทำต่อทะเลาะวิวาทกับชาวบ้านและชอบร่วมกับแผนชั่วของยมตลอดเวลา

อู๊ด เพื่อนรุ่นพี่ที่ทำงานของเป็นต่อ มีตำแหน่งงานเป็นคอลัมน์มิสให้กับบริษัท มีคาแรคเตอร์ชอบแต่งตัวคล้ายกับนักร้องเพื่อชีวิต มีวลีประจำตัว “พี่น้อง...ครับ”

พีทมอน ผู้จัดการบริษัทที่ทั้งเป็นต่อ ยม วอกและอู๊ดทำงานอยู่ด้วย พีทมอนเป็นสาวโสดวัยทองเป็นคนใจดีและเอ็นดูลูกน้องพอๆกับความเข้มงวดต่อการทำงานของลูกค้า

เจ้มัน เจ้าของร้านบางบาร์ที่หนุ่มๆชอบไปรวมตัวกันหลังเลิกงาน เจ้มันเป็นคนโผงผางใจนักเลงพูดจาตรงๆ เธอเป็นไม้เบื่อไม้เมากับพีทมอนตลอด

กอล์ฟ แม่บ้านของเป็นต่อและพอใจ พี่กอล์ฟเป็นกระเทยที่มีนิสัยขี้เกียจ ช่างประชุดประชันและสร้างความวุ่นวายให้กับเป็นต่อและพอใจอยู่เสมอ

จวบ พนักงานเสิร์ฟร้านบางบาร์ เป็นคู่หูคู่กัดของเจ้มัน เป็นผู้ช่วยเฝ้าร้านให้เจ้มันเวลาไม่อยู่ร้าน

ไหล พนักงานร้านมินิมาร์ทใต้คอนโด เป็นคนรักและห่วงร้านมาก มักจะเป็นคู่กัดกับกอล์ฟเสมอ

บทบาทของตัวละครในเรื่อง“เป็นต่อ 2017” จะเป็นไปตามสถานการณ์ โครงเรื่องในแต่ละตอนจะมีบทบาทคาแรคเตอร์ของตัวละครที่ผลัดเปลี่ยนหมุนเวียน เพื่อให้ตัวละครเกิดความโดดเด่นและจบในตอนนั้น เหตุการณ์อันเป็นจุดขัดแย้งจะเกิดขึ้นจากการกระทำของตัวละครในสถานการณ์ต่างๆเอง

4.2 การวิเคราะห์รูปแบบความรุนแรงที่ปรากฏในละคร sitcom และความสัมพันธ์ทางสังคมที่ปรากฏในละคร sitcom

ละคร sitcom “เป็นต่อ 2017” ทำหน้าที่ของการผลิตซ้ำความรุนแรงทางวัฒนธรรม โดยความรุนแรงที่ปรากฏใน sitcom เรื่องนี้เป็นความเชื่อทางสังคมที่คอยค้ำจุนให้สังคมเกิดการยอมรับความรุนแรงในหลากหลายประเภท เช่น การเอารัดเอาเปรียบ การทำร้ายร่างกายและทำร้ายจิตใจจนนำไปสู่การผลิตซ้ำ อย่างสมบูรณ์ในมุขตลกและมีการนำเสนอภาพตัวแทนผ่านละคร เมื่อนำมาพิจารณาจากรูปแบบแนว ความคิดเรื่องความรุนแรงของ (Galtung, 1996) ได้แบ่งความรุนแรงออกเป็น 3 แบบ ได้แก่ ความรุนแรงทางตรง (Direct Violence) ความรุนแรงทางเชิงโครงสร้าง (Structural Violence) และ ความรุนแรงทางวัฒนธรรม (Cultural Violence) จากรูปแบบความรุนแรงดังกล่าวจะเห็นได้ชัดว่าละคร sitcom เรื่อง “เป็นต่อ 2017” ได้นำเสนอความรุนแรงผ่านเนื้อหาทางภาษา ท่าทาง โดยเฉพาะรูปแบบของความรุนแรงดังกล่าวจะอยู่ในละคร sitcom เรื่องนี้เป็นส่วนใหญ่ แล้วถ้าพูดถึงละคร sitcom เรื่อง “เป็นต่อ 2017” เป็นละครที่มีส่วนสำคัญอย่างยิ่งในการกำหนดรูปแบบของการสื่อสาร การสื่อสารที่เกิดขึ้นในละคร sitcom เรื่องนี้จึงมาจาก “สัมพันธ์ภาพทางสังคม” ทำให้เห็นถึงพฤติกรรมโต้ตอบระหว่างบุคคล ซึ่งผู้ชมจะเห็นความรุนแรงหลายรูปแบบอย่างเห็นได้ชัดผ่านความสัมพันธ์ของตัวละคร

4.2.1 ความรุนแรงทางตรง (Direct Violence)

ความรุนแรงทางตรงนั้นหมายถึง ความรุนแรงที่มีลักษณะทางกายภาพ เช่น การตบตี การฆ่า รวมถึงการกระทำที่ทำให้เกิดการบาดเจ็บได้ ซึ่งเป็นการกระทำที่เห็นได้ชัดและเป็นรูปธรรม สำหรับในละคร sitcom เรื่องเป็นต่อ 2017 ที่เป็นละครสำหรับผู้ชมรู้สึกเบาสบายจึงมีความรุนแรงทางตรงเห็นได้เยอะและชัดเจนอย่างเห็นได้ชัด ส่วนใหญ่จะเห็นความรุนแรงทางตรงผ่านรูปแบบความสัมพันธ์ของตัวละคร 4 คู่หลักๆด้วยกัน ได้แก่

4.2.1.1 ความสัมพันธ์เจ้านาย-ลูกน้อง (ในออฟฟิศ)

สำหรับความสัมพันธ์ของตัวละครทางละคร sitcom เรื่องเป็นต่อ 2017 ในฐานะเจ้านายกับลูกน้องในที่ทำงานนั้นคือ เจ้านาย : พี่หมอน ลูกน้อง : ยม วอกและอู๊ด ซึ่งเป็นตัวละครหลักในเรื่อง ความรุนแรงทางตรง ระหว่างเจ้านายอย่างพี่หมอนและลูกน้องอย่าง 3 ตัวป่วนในออฟฟิศ ไม่ได้เกิดความรุนแรงทางตรงจากตัวละครชายซึ่งเป็นลูกน้องคือ ยม วอกและอู๊ด ที่กระทำต่อพี่หมอน แต่เป็นความรุนแรงที่เกิดขึ้นจากเจ้านายคือ พี่หมอนกระทำต่อทั้ง 3 คน ซึ่งได้แก่ 1.การข่มขู่ด้วยคำพูด การใช้กำลัง 2.การทำร้ายร่างกาย เช่น ตบ ตี เตะหรือการกระทำที่รุนแรง สาเหตุที่เกิดความรุนแรงมักจะเกิดจากพี่หมอนไม่พอใจจากการทำงานและการกระทำของ 3 คน เช่น (ตอน ไม่ต้องแย่ง ได้ทุกคน) ยม วอกและอู๊ด ไม่ทำงานตามที่พี่หมอนสั่งแอบดูหนังไปและแอบหนีเที่ยวในเวลาทำงานชอบยุ่งเรื่องของ พี่หมอน พี่หมอนยังรู้แผนร้ายของ ยม วอกและอู๊ด ยังจับได้ตลอด ดังนั้นจึงกล่าวได้ว่าความ

รุนแรงทางตรงระหว่างพี่หมอนกับลูกน้อง 3 คน มีสาเหตุมาจากความกะล่อนของหนุ่มๆ การยุ่งเรื่องของคนอื่นและมีแต่สร้างปัญหาให้อยู่ตลอดการที่พี่หมอนใช้การทำร้ายร่างกายด้วยการทุบ ตบ ดิยมวอกและอุ๊ตนั้นผู้ชมอาจตีความได้ว่า พี่หมอนเป็นเจ้านายที่กดขี่และชอบใช้กำลังกับลูกน้องในออฟฟิศ

4.2.1.2 ความสัมพันธ์เจ้านาย-ลูกน้อง

นอกจากความรุนแรงในที่ทำงานที่เกิดจากเจ้านายคือ “พี่หมอน” กระทำต่อลูกน้องอย่างยม วอกและอุ๊ตแล้ว ความรุนแรงทางตรงที่พบในความสัมพันธ์ของละครชิตคอมเรื่อง “เป็นต่อ 2017” นี้ ก็ยังมีให้เห็นในฉากระหว่างเจ้านายกับลูกน้องในแบบอื่นๆ ประกอบไปด้วยคู่สัมพันธ์ที่หลากหลายได้แก่เป็นต่อ พอใจกับฟีกอล์ฟที่เป็นแม่บ้านให้กับเป็นต่อและพอใจ เช่น พอใจกับฟีกอล์ฟเมื่อฟีกอล์ฟมีนิสัยขี้เกียจไม่ยอมทำงาน ชอบประชด ชอบหลอกด่า มักชอบหาเรื่องและความวุ่นวายให้กับเจ้านายเสมอ ถึงแม้ว่าฟีกอล์ฟจะมีนิสัยที่ไม่ดีแต่เป็นต่อและพอใจก็ไม่เคยไม่เคยเอาเปรียบกับลูกน้อง ส่วนใหญ่ฟีกอล์ฟจะโดนความรุนแรงทางจิตใจมากกว่าเช่นถูกแก้ง ล้อเลียน เสียตสี ตูถูกมากกว่า แต่การใช้ความรุนแรงทางตรงระหว่างความสัมพันธ์นี้ก็ยังมีให้เห็นเช่นการตบหัว เตะ ต่อย เป็นต้น ซึ่งถ้าผู้ชมสังเกตฟีกอล์ฟเป็นลูกน้องจะไม่เคยใช้ความรุนแรงทางตรงกับเป็นต่อและพอใจเลย จึงเป็นอีกประเด็นสำคัญที่น่าสนใจ

4.2.1.3 ความสัมพันธ์เพื่อน-เพื่อน

นอกจากนี้ยังเห็นได้ชัดถึงความสัมพันธ์ในฐานะของเพื่อนกับเพื่อนในที่ทำงานนั่นคือเพื่อน : เป็นต่อ-เพื่อน: ยม วอกและอุ๊ต ที่มีการใช้ความรุนแรงทางตรงเช่น การทุบ ตี ตบและเตะเช่น ซึ่งสถานการณ์ส่วนใหญ่เกิดจากเมื่อเป็นต่อหยอกล้อเล่นมุขตลกกับเพื่อนอย่าง ยม วอกและอุ๊ต ได้แสดงอาการชั่วหรือความคิดแผนชั่วเพื่อแก้งกัน เช่น “ในตอน คีนี่พ่อขอ” วอกได้มีการตบหัวและหน้ายม เพราะมีเรื่องกัน เป็นต่อและอุ๊ตจึงเข้ามาช่วยคลี่คลายปัญหาจนได้ ความรุนแรงที่เกิดขึ้นไม่ว่าจะทางตรงที่มีการตบหัวและความรุนแรงทางจิตใจดังกล่าว เป็นไปในลักษณะเดียวกันกับความสัมพันธ์ของเจ้านาย : พี่หมอนกับลูกน้อง : อย่างยม วอกและอุ๊ต แต่ไม่มากเท่าความสัมพันธ์ระหว่างเพื่อนด้วยกันเอง ซึ่งกล่าวได้ว่าความสัมพันธ์ของตัวละครดังกล่าวนี้ไม่ได้มีแต่ความรุนแรงอย่างเดียว แต่รวมถึงไม่มีการเคารพหรือมีสัมมาคารวะกับผู้ที่มีอายุมากกว่า อย่างวอกตบหัวหรือทำ ความรุนแรงกับพี่ยม เป็นต้น

4.2.1.4 ความสัมพันธ์คู่สามี-ภรรยา

ความสัมพันธ์ของตัวละครในฐานะคู่รัก ระหว่างยมกับเจ๊มันที่มีความสัมพันธ์หลัก ความรุนแรงทางตรงของระหว่างยมกับเจ๊มัน ไม่ได้เกิดจากตัวละครชายซึ่งเป็นคู่รักหรือสามีคือ “ยม” ที่กระทำต่อ เจ๊มัน แต่เป็นความรุนแรงที่เกิดจาก “เจ๊มัน” ในฐานะคู่รักหรือภรรยาที่กระทำต่อยม ซึ่งได้แก่ การใช้ความรุนแรงทางตรง ไม่ว่าจะเป็นการตบตี การดิงหู ด่าทอหรือการกระทำที่ทำให้เกิดความรุนแรง สาเหตุส่วนใหญ่มาจากการที่เจ๊มันไม่พอใจยม ซึ่งยมเป็นต้นเหตุเกือบทั้งหมดเกิดจากการ

ที่ยอมชอบเที่ยวกลางคืน เจ้าชู้ เช่นยอมแอบไปเที่ยวกลางคืนที่บาร์ แอบไปเจาะแจกับสาว ๆ หรือแอบไปนอนกับสาว ๆ นอกใจเจ๊มื่น ดังนั้นจึงกล่าวได้ว่าความรุนแรงทางตรงระหว่างยมกับเจ๊มื่นเป็นสาเหตุที่ทำให้เกิดจากความเจ้าชู้ ทะล่อน ปรี้นปร้อนของยม จึงปรากฏว่าเจ๊มื่นเป็นคนทำร้ายยมโดยการตบทุบ ตีรวมถึงการดิงทุ๊กตามนั้น ทำให้ผู้ชมภายนอกเจ๊มื่นอาจดูชอบใช้กำลังและความรุนแรง การแสดงกิริยาเกรี้ยวกราด ทุบ ตีต่างๆทำร้ายร่างกาย ชี้ให้เห็นว่าภาพลักษณ์ของผู้หญิงอย่างเจ๊มื่นมีลักษณะเป็นที่น่าเบื่อนำราคาญมาก

ในละครชุดเรื่อง“เป็นต่อ 2017” ไม่ได้มีแค่ทางความสัมพันธ์ทางตัวละครแต่ยังมีการถ่ายทอดออกมาผ่านมุขตลกในฉากต่างๆ ที่ใช้ในลักษณะของการกระทำความรุนแรงที่ชัดเจนมากที่สุด 2 แบบ ความรุนแรงทางร่างกาย (Physical Violence) และ ความรุนแรงทางจิตใจ (Psychological Violence) ได้วิเคราะห์ผ่านตารางและข้อมูล ดังนี้

ตารางที่ 4.1: การแสดงมุขตลกผ่านความรุนแรงทางร่างกาย

ชื่อตอน	ฉาก/รูป	มุขตลกใช้ความรุนแรงทางร่างกาย
1.แบบนี้ก็ได้หรือ	ร้านค้า 	จวบ : ตบหัวฟีกอล์ฟ เจ๊มื่น : ตะผ้าห่มมากผู้ชาย
	ออฟฟิศ 	อู๊ด : ตบหัวยมหัน ต้นน้ำลูกชายคนโตผมไปมี เรื่องชกต่อยกับเพื่อน วอก : ตบปากฟิยม ยม : ตะฟิอู๊ดล้มหงายหลัง ฟิหมอนและวอก: ตบหน้าฟิยม

(ตารางมีต่อ)

ตารางที่ 4.1 (ต่อ): แสดงมุขตลกผ่านความรุนแรงทางร่างกาย

ชื่อตอน	ฉาก/รูป	มุขตลกใช้ความรุนแรงทางร่างกาย
2. คินนี้พ่อขอ	ร้านบางบาร์ 	วอกกับอุ๊ต:วอกสอนอุ๊ต “ตบหัวอุ๊ต” เจ้มีนกับยม : มึงห rokok แล้วเมื่อยอ๊พียม ตบหัวยม ยมกับเป็นต่อ : แพนมึงไข่ม้อย “เป็นต่อตบหัวยม”
	ร้านค้า 	ไหลกับกอล์ฟ : ไหลเอาผ้าเช็ดหัว กอล์ฟ : ทูปหลังกอล์ฟ
3. หวานเกิน	ร้านบางบาร์ 	จวบกับยม : ยม ตบหัว จวบ จวบได้ที่ ตบหัว กลับ อุ๊ตกับยม : อุ๊ตเอาMenu ฟาดหัวยม : ยมถีบฟี่อุ๊ตหงายหลัง : อุ๊ตโดน บ่องหุ ยมกับเจ้มีน : ยมตึงหัว เจ้มีน เจ้มีน ตบหัว ยม ยมกับวอก : ยม ตบหน้า อุ๊ต

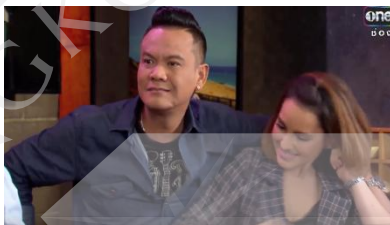
(ตารางมีต่อ)

ตารางที่ 4.1 (ต่อ): แสดงมุขตลกผ่านความรุนแรงทางร่างกาย

ชื่อตอน	ฉาก/รูป	มุขตลกใช้ความรุนแรงทางร่างกาย
	มินิมาร์ท 	พื้หมอนกับวอก : กระชากหัววอก แล้วตบ วอกกับกอล์ฟ : อย่างนี้เค้าเรียกว่า เสียม ตบหัวยม พื้หมอน กอล์ฟและวอก: พอใจรึยัง? ไอ้วอก แล้วรุมกันตบหน้าและหัว วอก พอใจกับชั้นเทพ : พอใจดังหูชั้นเทพ วอก : ต่อยหน้ากอล์ฟ
4. เอาจริงดิ!?	ออฟฟิศ 	ยมกับอู๊ด : ยมตบหัวอู๊ด พื้ณะ : ต่อยยมจนหน้าหัน
	คอนโดเป็นต่อ 	เป็นต่อกับวอก : ช่วยกันผลักกอล์ฟ ตกโซฟา เป็นต่อ : ตบหัววอก

(ตารางมีต่อ)

ตารางที่ 4.1 (ต่อ): แสดงมุขตลกผ่านความรุนแรงทางร่างกาย

ชื่อตอน	ฉาก/รูป	มุขตลกใช้ความรุนแรงทางร่างกาย
7. รักแท้แม่ไม่ปลื้ม	ออฟฟิศ 	วอกกับอู๊ด : อีพีอู๊ด กูไม่ใช่ลูกมึงนะ “ตบหน้าอู๊ด” วอก : เอาแฟ้มตบหน้าอู๊ด อู๊ดตบกลับทันที
	ร้านบางบาร์ 	เจ้มีนกับบ๊ยม : แล้วมึงทำเพื่ออะไรอีพี่ยม “ศอกท้องยม” ไม่มีอะแรงรัก มีแต่แรงถีบ : เค้กกำลังเครียดกัน มึงยังจะตลกอีกนะ “ตบหัวยม”
8. แผนต้มขี้หัวใจ	ออฟฟิศ 	ยมกับวอก : วอกทำแผนที่ยมวางไว้ไม่สำเร็จ “ยมจึงตบหัววอก” วอกกับอ้อ : วอกรำคาญพี่อ้อที่เข้ามาเข้าซี่ “วอกจึงใช้ศอกโขกหัวพี่อ้อ
	มินิมาร์ท 	เป็นต่อกับกอล์ฟ : กอล์ฟทวนเป็นต่อ “ใช้มือโขกหัวกอล์ฟ”

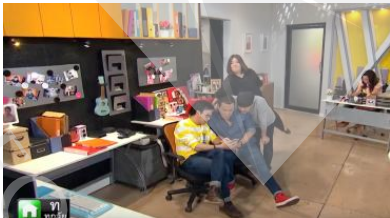
(ตารางมีต่อ)

ตารางที่ 4.1 (ต่อ): แสดงมุขตลกผ่านความรุนแรงทางร่างกาย

ชื่อตอน	ฉาก/รูป	มุขตลกใช้ความรุนแรงทางร่างกาย
9. โปะะ โปะะ โปะะแตก	ร้านบางบาร์ 	พี่หมอนกับอู๊ด : พี่เรียกร้องทำให้พวกมันได้มั๊ย? “พี่หมอนบอก ทะลึ่งอู๊ด ตบหน้าอู๊ด”
	มินิมาร์ท 	ชั้นเทพกับพอใจ : ชั้นเทพทะลึ่งใส่พอใจ พอใจดึงหูชั้นเทพจนร้องไห้อיי
10. อียากิน พาสต้า	ออฟฟิศ 	อู๊ด วอกและยม : ยมถาม2คนว่า ฉันทัวมั๊ย? ทุกคนตอบชั่ว ยมเอา แฟ้มฟาดหน้าทั้ง2คน เป็นต่อกับยม : พี่ยมพี่รู้มั๊ย พี่โคตรชั่วเลย “ตบหน้ายมหัน”
	บางบาร์ 	อู๊ดกับยม : มึงรีบไปจากห้องเมียกูเลย “เอาปืนจ่อยม” : มึงเป็นชู้กับเมียกูหรือ “ต่อยมจนเลือกออก”

(ตารางมีต่อ)

ตารางที่ 4.1 (ต่อ): แสดงมุขตลกผ่านความรุนแรงทางร่างกาย

ชื่อตอน	ฉาก/รูป	มุขตลกใช้ความรุนแรงทางร่างกาย
11. ปาร์ตี้ชนะนี้ แก่	บางบาร์ 	กอล์ฟกับพีหมอน : อีกรอล์ฟเค้าไม่ได้ หอมแก “ตบหน้ากอล์ฟ” เจ๊มันกับพีกอล์ฟ : พีจะกินเด็กหรืออ พีกอล์ฟ “ตบหัวกอล์ฟ” ยมกับวอก : หมั่นไส้พีอู๊ดที่หยอด ผู้หญิง “ยมจับวอก
	คอนโดเป็นต่อ 	ยมกับวอก : หมั่นไส้พีอู๊ดที่หยอด ผู้หญิง “ยมจับวอก ถีบอู๊ด”
12.ไม่ต้องแย่ง ได้ทุกคน	ออฟฟิศ 	พีหมอน : “เอาแป้มตบหัว ยม วอก และอู๊ด” อู้งาน ยมกับบอ : อี้ออกุหิวข้าวแล้ว “เดิน ไปกระชากผมออก” ยม วอกและอู๊ด : พวกมึง2คนทำ อะไรหรือ “โขกหัวอู๊ดกับวอก” อู๊ดกับวอก : อีพีอู๊ดลวนลามน้อง “กระโดดถีบอู๊ดหางยหลัง” : วอกมึงพูดโกหก “ดีด ปากวอก” : มึงยังไม่หยุดหรววอก “ใช้ศอกโขกหัววอก”

(ตารางมีต่อ)

ตารางที่ 4.1 (ต่อ): แสดงมุขตลกผ่านความรุนแรงทางร่างกาย

ชื่อตอน	ฉาก/รูป	มุขตลกใช้ความรุนแรงทางร่างกาย
13. แียดหรือ แฉืด	ออฟฟิศ 	ยมกับวอก : “วอกตบหน้ายม” ที่ โกหก พี่หมอนกับยม: ใ้ย้มฉันเพื่อนเล่น แกหรือ “จิกหัวยมโขกกับเส้า”
	มินิมาร์ท 	เจ้มีนกับจวบ : เจ้เป็นผู้หญิง ประเภทไหนถึงพกถุงยางด้วย “ตบ หัวจวบ” ชั้นเทพกับลูกค้า : ที่หลังถ้าจะจิบ คนอื่นประชิดแฟน อย่าทำกูเจ็บ เป็น “ตบหน้าชั้นเทพ”
14. เด็กใคร... ใครก็หวง	บางบาร์ 	พี่หมอนกับอู๊ด: มึงลามปามกวนะ อู๊ด “ตบหน้าอู๊ด”

(ตารางมีต่อ)

ตารางที่ 4.1 (ต่อ): แสดงมุขตลกผ่านความรุนแรงทางร่างกาย

ชื่อตอน	ฉาก/รูป	มุขตลกใช้ความรุนแรงทางร่างกาย
เด็กใคร...ใครก็ หวง		พื้หมอนกับยม: หมั่นไส้ยม “ตบ จมูกยม” วอกกับยม: “กระโดดตียมล้ม” : “สับคอยม จนจึก” วอกกับอู๊ด : มึงกล้ำมาขอกูหรือ “บีบคออู๊ด”
ร้านอาหาร		พอใจกับชั้นเทพ : ทำไมชอบโกหก “พอใจต่อหน้าชั้นเทพจน เลือดออก”
15. สวมรอย	ออฟฟิศ 	ยมกับอู๊ด : “เอาเข้าเตะไปที่เป้า กางเกงยม”

(ตารางมีต่อ)

ตารางที่ 4.1 (ต่อ): แสดงมุขตลกผ่านความรุนแรงทางร่างกาย

ชื่อตอน	ฉาก/รูป	มุขตลกใช้ความรุนแรงทางร่างกาย
สวมรอย	บางบาร์ 	อู๊ดกับยม : ไอ้ยม “วิ่งเข้ามาต่อยหน้ายม” เจมกับยม : แกมันชั่วอะสิ “ตบหัวยม”
	มินิมาร์ท 	กอล์ฟกับไพล : ผมได้ยินนะพี่กอล์ฟ “ไพลเอาผ้าฟาดหัวพี่กอล์ฟ” กอล์ฟกับวอก : แผนนี้พี่ไม่ได้คิดนะคะ “วอกกระโดดถีบหน้าพี่กอล์ฟ” : อีวอกแกก็ช่างยุนะ “ผ้าฟาดหัววอก”
	คอนโดเป็นต่อ 	พอใจ ทิพย์และวอก : พอใจกับพี่ทิพย์กรีด “ถีบวอกตกโซฟา”

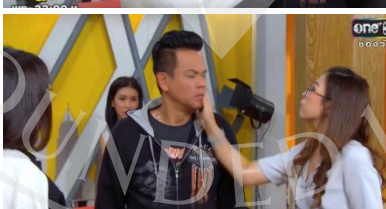
(ตารางมีต่อ)

ตารางที่ 4.1 (ต่อ): แสดงมุขตลกผ่านความรุนแรงทางร่างกาย

ชื่อตอน	ฉาก/รูป	มุขตลกใช้ความรุนแรงทางร่างกาย
16. ประชดว้าว... มั่วศักรินทร์	ออฟฟิศ 	ยมกับอู๊ด : “ยมขัดขาอู๊ดและเตะอู๊ด” จนล้มหงายหลัง ยมกับวอก : ไล่ฟឹ้ม เพื่อเล่นฟឹ้มนอนหรือ “จิกห้วยม” ฟឹ้มนอนกับยม : เรียกยม “เอาหนังสือตบห้วยม” วอกกับยม : ฟឹ้มมึงไม่แคร์ “ชกเข้าที่ตายม” ฟឹ้มนอนกับยม : อียมแกไปสัญญาอะไรกับน้องเค้า “หยิกแขนยม” ฟឹ้มนอนกับอู๊ด : อีอู๊ดแกว่าอะไรนะ “ฟឹ้มนอนชวนหน้าอู๊ด” ยมกับวอก : ยังไม่บอกใช้มัยอีฟឹ้ม “โขกห้วยม” เป็นต่อกับยม : ไล่ตอกูขอโทษ “เป็นต่อตอยหน้ายม” ลงไปกองกับพื้น

(ตารางมีต่อ)

ตารางที่ 4.1 (ต่อ): แสดงมุขตลกผ่านความรุนแรงทางร่างกาย

ชื่อตอน	ฉาก/รูป	มุขตลกใช้ความรุนแรงทางร่างกาย
ประชิดหัว...มั่ว ศักรินทร์	บางบาร์ 	เจ็มนักบอล : ชั่วจริงนะเจ้ “เจ็มนักบอลฟูกอล์ฟ”
17. กินเด็กเป็น อมตะ	ออฟฟิศ 	วอกกับอู๊ด : พี่อู๊ดเอามาเล่นกับ กูหรือ “ตบหน้าพี่อู๊ด” พี่หมอนกับยม : อี่ยมแกโกหกฉัน “พี่หมอนตบหน้ายม” ยมกับบอ : แกไม่รู้อะไร ฉันลาพี่ หมอนไว้แล้ว “ออตบหน้ายม” พี่หมอนกับอู๊ด : อู๊ด กูกำลังจะ บอกมึง “ตบหัวอู๊ด”

(ตารางมีต่อ)

ตารางที่ 4.1 (ต่อ): แสดงมุขตลกผ่านความรุนแรงทางร่างกาย

ชื่อตอน	ฉาก/รูป	มุขตลกใช้ความรุนแรงทางร่างกาย
18. เสือหิว...สิงห์โหย	มินิมาร์ท 	เป็นต่อกับกอล์ฟ : ของน้องต่อยังดีอยู่หรอคะ “เอามือโขกหัวพี่กอล์ฟ”
	ออฟฟิศ 	อู๊ดกับยม : น้องๆจะตีกันมันสนุกตรงไหน “อู๊ดศอกเข้าที่หน้ายม” พี่หมอนกับอู๊ด : มันใช้เวลาเล่นมัยอู๊ด! “เอากระเป๋าทบหน้าอู๊ด” ยมกับน้องๆ : มึงโกหกหรือ “ฉุดกระซากลากน้อง” ยมกับอู๊ด : มึงหลอกกูหรืออ๊ี้เตี้ย “ผลักอู๊ดกระแทกเสา”
	บางบาร์ 	ยมกับน้องๆ : “ทะเลาะวิวาท ปาของใส่กัน” น้องๆ : “ตบตีกัน” เพราะยมยุ

(ตารางมีต่อ)

ตารางที่ 4.1 (ต่อ): แสดงมุขตลกผ่านความรุนแรงทางร่างกาย

ชื่อตอน	ฉาก/รูป	มุขตลกใช้ความรุนแรงทางร่างกาย
19. เหล้ายาปาปาโป ลิส	คอนโด 	ยมกับอู๊ด : หน้าที่มึงเลย ไอ้เดีย “จิกหัวอู๊ด” วอกกับอู๊ด : มึงมาทำไมพี่ ไม่ได้ ชวน “ตบหน้าอู๊ด” เป็นต่อกับชั้นเทพ : แม่จำอะไร แหกตาตุลิตี! “ตบหัวชั้นเทพ” เป็นต่อกับยม : ตีนพี่ “เอาห้วยม กระแทรกเสา”
	บางบาร์ 	แขกในร้านกับพี่หมอน : อย่าให้รู้ ว่าอยากกินแฟนหนู “จะตบพี่ไม่ เลี้ยงเลย” กอล์ฟกับแขกในร้าน : “เตะก้าน คอกอล์ฟ” ล้มไปกับพื้น

(ตารางมีต่อ)

ตารางที่ 4.1 (ต่อ): แสดงมุขตลกผ่านความรุนแรงทางร่างกาย

ชื่อตอน	ฉาก/รูป	มุขตลกใช้ความรุนแรงทางร่างกาย
เหล้ายาปาปาโปลิส	มินิมาร์ท 	ยมกับกอล์ฟ : ไอ้กอล์ฟ มึงตบไม่ ตรงเลย “ตบหัวกอล์ฟ” ยมกับอู๊ด : มึงมาเป็นตัวอย่างดี “เตะก้านคออู๊ด” จนสลบไป กอล์ฟกับยม : ไม่ต้องสอนแล้ว “กู ตั้งใจเตะมึงจริงๆ พี่ยม”
20. อลิซอินลิไป แลนด์	ออฟฟิศ 	เป็นต่อกับยม : พี่ทำอะไร “เป็นต่อ กระโดดตบยม” วอกกับยม : คนบ้าอะไรจู่โจมเกมส์ “ตบหัวยม”

(ตารางมีต่อ)

ตารางที่ 4.1 (ต่อ): แสดงมุขตลกผ่านความรุนแรงทางร่างกาย

ชื่อตอน	ฉาก/รูป	มุขตลกใช้ความรุนแรงทางร่างกาย
เหล้ายาปาปาโปลิส	มินิมาร์ท 	พื้หมอนกับกอล์ฟ : กอล์ฟแซวพื้หมอน “ต๋อยต๋องและศอกกอล์ฟ” วอกกับอู๊ด : หลอกกินนิ “ถีบอู๊ดหางยหลัง” อู๊ดกับกอล์ฟ : ภูหนกลับมา “ถีบอู๊ดหางยหลัง” อู๊ด วอกและกอล์ฟ : “ถีบกันกอล์ฟหน้าทิม”

(ตารางมีต่อ)

ตารางที่ 4.1 (ต่อ): แสดงมุขตลกผ่านความรุนแรงทางร่างกาย

ชื่อตอน	ฉาก/รูป	มุขตลกใช้ความรุนแรงทางร่างกาย
เหล้ายาปาปาโปลิส	บางบาร์ 	ยมกับเป็นต่อ : เพื่อนพี่น้องอยู่ตั้ง 3 หัว เล่นอะไรกันหนา “ตบหัวยม” อุตกับยม : เห็นแล้วนี่ว่า “กง กรรมกงเกวียน “ถีบอุต”
21. สะพานควาย	ออฟฟิศ 	ยมกับอุต : อีฟี่อุตมึงเป็นคนชั่ว มากนะ “ยมเอาสันหนังสือตีหัว ฟี่อุต” : อุตทนไม่ไหว “เอา หนังสือตบหัวยมกลับ” วอกกับยม : วอกฟี่ขอน้องเค้า ได้มัย “วอกตบหน้ายม”

(ตารางมีต่อ)

ตารางที่ 4.1 (ต่อ): แสดงมุขตลกผ่านความรุนแรงทางร่างกาย

ชื่อตอน	ฉาก/รูป	มุขตลกใช้ความรุนแรงทางร่างกาย
สะพานควาย	คอนโด 	ยม อุ๊ดและวอก : พี่อุ๊ดจับไอ้วอกไว้ นะ “ยมดีดเป้าวอก” ยมกับวอก : วอกมึงเข้าใจมันวอก “ดิงหัววอก”
22. ศีกวันชิง หมอน	ออฟฟิศ 	พี่หมอน ยมและวอก : มึงกีดกัน ทำไม “พี่หมอนเอาแฟ้มพาดหัวทั้ง2 คน” พี่หมอน ยมและวอก : “วอกล้อค คอยม พี่หมอนเอากะเป๋าพาดหัว ยม”
23. เล่นของสูง	ออฟฟิศ 	พี่หมอนกับอุ๊ด : ทำไมมึงแต่ตัวอย่าง นี้้อู๊ด “ตบแขนอุ๊ด”

(ตารางมีต่อ)

ตารางที่ 4.1 (ต่อ): แสดงมุขตลกผ่านความรุนแรงทางร่างกาย

ชื่อตอน	ฉาก/รูป	มุขตลกใช้ความรุนแรงทางร่างกาย
เล่นของสูง		พี่หมอนกับยม : มึงไม่ต้องอียม “ตอบหลังยม” ชื่อเป็นต่อหรือ?
	คอนโด 	ยมกับวอก : ไ่ววอก ! มึงแหม่ดูจะ เห็นมัย “ตอบหัววอกจนหัน” ไปค้นสิ : ถ้าพี่ต่อซุกผู้หญิงไว้ กู ก็เห็นแล้วมัย “วอกตอบหัวยมกลับ”
24. ใครๆก็ไม่รักยม	ออฟฟิศ 	วอกกับอู๊ด : พี่อู๊ดปากมึงใกล้แตก แล้ว “วอกต๋อยหน้าอู๊ด” ยมกับวอก : พี่เป็นอะไรวะ “ตอบหัว ยม” ยมกับอู๊ด : “ยมตอบหัวอู๊ด2รอบ” เป็นต่อกับยม : “เดินมาเตะยม” กำลังเต้น

(ตารางมีต่อ)

ตารางที่ 4.1 (ต่อ): แสดงมุขตลกผ่านความรุนแรงทางร่างกาย

ชื่อตอน	ฉาก/รูป	มุขตลกใช้ความรุนแรงทางร่างกาย
ใครๆก็ไม่รักยม	บางบาร์ 	ยมกับจวบ : มึงไอ้จวบเอาตังค์กูคืนมา “ต๋อยต๋องจวบ” ทำเนียนนะมึง

จากตารางข้างต้น มีการแสดงมุขตลกที่มาจากความรุนแรงทางกาย จะเห็นได้ว่ามุขตลกดังกล่าวนี้ปรากฏในละครซิตคอม “เป็นต่อ 2017” เมื่อพิจารณาจากการกระทำของตัวละครที่ถูกใช้มุขตลกเหล่านั้น พบว่าส่วนใหญ่เป็นตัวละครผู้ชายมากกว่าผู้หญิง จาก 24 ตอนในแต่ละฉากสามารถสรุปออกมา เพื่อดูว่าตัวละครที่ใช้ความรุนแรงมากที่สุดคือ วอก โดยเฉลี่ยจำนวน 14 ตอน รองลงมาคือ ยม จำนวน 10 ตอนและรวมถึงตัวละครอื่นเช่น อู๊ด พี่หมอนและกอล์ฟโดยเฉลี่ยทุกตัวละครใช้พฤติกรรมความรุนแรงทางกายบ้าง ในทุกตอน ซึ่งผ่านประเด็นที่นำมาใช้ไม่ว่าจะเป็นการตบตีฟาด การทุบ การเตะ รวมถึงการกระทำที่ทำให้เกิดการบาดเจ็บ อีกทั้งทั้งเป็นการกระทำที่เห็นได้ชัดและเป็นรูปธรรม ล้วนแต่ทำให้เกิดความรุนแรงและความอ่อนไหวทางสังคมได้

นอกจากพบว่ามีความรุนแรงทางกายแล้ว ยังพบว่ามีความรุนแรงทางจิตใจละครซิตคอมเรื่อง “เป็นต่อ 2017” ไม่ว่าจะเป็นลักษณะของการล้อเลียนรูปร่าง เสียดสี หยิบจุดบกพร่องของผู้อื่นทางกายภาพขึ้นมาจนทำให้เรามองเห็นได้ในตัวละครนั้นๆ ซึ่งการใช้มุขตลกมักผูกติดอยู่กับลักษณะของตัวละคร ตัวละครแต่ละตัวจึงมีความสำคัญมากในการสร้างมุขล้อเลียนนี้ มุขตลกดังกล่าวถ่ายทอดออกมาเป็นชื่อเรียกหรือฉายาของตัวละครตัวนั้นเสมือนชีวิตจริง สิ่งเหล่านี้ได้เกิดขึ้นในละครซิตคอม “เป็นต่อ 2017” ดังตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 4.2: การแสดงมุขตลกผ่านความรุนแรงทางจิตใจ

ชื่อตอน	ฉาก	มุขตลกใช้ความรุนแรงทางจิตใจ
1. แบบนี้ก็ได้หรือ	มินิมาร์ท	พี่กอล์ฟกับพอใจ : จับน้องขึ้นเทพยึดเยียดความเป็นเมีย ให้น้องขึ้นเทพ พี่กอล์ฟกับเป็นต่อ : น้องต่อไม่น่าไปไล่เค้าเลยพี่ อยากดูโชว์สด(กำลังจะถอดกางเกง) เป็นต่อกับพี่กอล์ฟ : บอกพี่เป็นโรคจิตเกิน เยียวยา เป็นต่อกับพอใจ : เงินไปไหนเหม่งแกแล้วเดียว ไม่ทันขบวนสุดท้าย เป็นต่อกับพอใจกับขึ้นเทพ : อย่าเสนอตัวไปนอนที่บ้านขึ้นเทพนะ
	ออฟฟิศ	ยมกับอู๊ด : ลูกพี่ชกต่อยดีแล้วแสดงว่ามันไม่ได้เป็นตุ๊ด วอกกับอู๊ด : พี่กวนตีน พี่ยมกับอู๊ด : ภูมิเพื่อนเหมือนคนบ้า วอกกับยม : ใครจะคิดว่ามัน(พี่อู๊ด)จะปัญญาอ่อนแบบนี้วะ วอกกับอู๊ด : เหมือนไบโพลาร์ ยมกับพี่ยม : “พูดทำไมวะหมอน

(ตารางมีต่อ)

ตารางที่ 4.2 (ต่อ): การแสดงมุขตลกผ่านความรุนแรงทางจิตใจ

ชื่อตอน	ฉาก	มุขตลกใช้ความรุนแรงทางจิตใจ
2. คีนี่พ่อขอ	ร้านบางบาร์	วอกกับยม : พี่เป็น“ไอ้หัวเส้นเงิน” ยม อุ๊ตและวอก : ที่วอกมันทำอยู่ “ก็ชั่ว”นะพี่ “วิชา ชั่วมันเยอะ” วอกกับยม : สมแล้วที่พี่เป็น “ศาสตราจารย์เรื่อง ความชั่ว” ยมกับอุ๊ต : มึงจะตะโกนทำไม “ไอ้เตี้ย” : มึงเคยเป็นวัยรุ่นด้วยหรืออีพี่อุ๊ต ยมกับวอก : มึงเป็นคน “SEXจัดจริง” : เมื่อคืนมึงเสร็จมัยไอ้วอก “ไม่เสร็จอะไรละถูกยางเกลื่อนเต็มห้องเลย ยม วอกและพ้อ : มึงกับอีออดักกันอย่างเดียว นะ อย่ามีลูกนะ “กูไม่กล้าอุม” ยมกับอุ๊ต : มึงเนี่ยกลัวเมียขึ้นสมอชนะ วอก : พ่อน้องเค้าให้ผมไปนอนกับเค้า“ไม่ยาก โดนตุ้ย” ยมกับวอก : มึงยอมเค้าไปเถอะ “มึงจะเป็นนางฟ้าในคุกเลยนะ” : มึงก็คิดจ้ “มีผิวแค่คนเดียวดีกว่ามีผิวเป็น 10 คนไง ยมกับเป็นต่อ : กูไม่ให้วอกมันโดนตุ้ยจริงๆ ห rokok ยมกับพ้อ : หลบไปสิ “อีเผือก” เป็นต่อกับยม : ถ้าพี่จะดี พี่ต้องดีให้ตลอดนะ ไม่ งั้นจะเหมือน “ตัว...เหี้ย”

(ตารางมีต่อ)

ตารางที่ 4.2 (ต่อ): การแสดงมุขตลกผ่านความรุนแรงทางจิตใจ

ชื่อตอน	ฉาก	มุขตลกใช้ความรุนแรงทางจิตใจ
3. หวานเกิน	ร้านบางบาร์	เจ้มีนกับยม : ยมพยายามตื้อเจ้มีน แต่เจ้มีนกลับรำคาญยม บอกว่า “ไปไกลๆ รำคาญแมลงวันแมงวี่แถวนี้” : อีฟี่ยมแกไม่ต้องมาทำตีสร้างภาพหรอกนะ “ยังไ้แกก็ชั่วเหมือนเดิม” อู๊ดกับยม : “ไอ้ยมไอ้คนชั่ว” คนดีที่ไหนเค้าทำกันวะ เจ้มีนกับยม : ฉันทไล้แล้วยังไม่ไปอีก “สันดานแกออกอีกแล้วนะอีฟี่ยม”
	มินิมาร์ท	พี่หมอนกับวอก : อีวอกน้องขึ้นเทพเค้าไม่ชั่วอย่างมึงกับอียมหรอก ! วอกวิ่งหนี หางชี้ไปแล้ว
4. เอาจริงดิ!?	ออฟฟิศ	อู๊ดกับยม: ยมคนที่ไหนเค้าจะยกลูกสาวให้คนชั่วๆอย่างมึงยม : ยมน้องเค้าสวย แต่ทำไมมึงสลดจ้ะ อู๊ดกับน้องมีน : น้องไม่ยากคบกับไอ้ยมไ้มั้ย? เอาจริงๆพี่ ไ้ใครมันจะอยากคบ “หน้าพี่เค้าเหมือนปลาลิ้นหมา” ยมกับอู๊ด: ยมบอกพี่อู๊ดพี่หน้าเหมือน“พญาปลวก” : แหม ไอ้ยม แกก็เหมือน “ริดสีดวงหมา”
	ร้านบางบาร์	จวบกับเจ้มีน : ฉันททำอะไรวะไอ้จวบ ก็ “เจ้เรตไ้” เจ้มีน : ฉันทยังดีกว่าพี่หมอน “แกจันผัวทั้ง”
	มินิมาร์ท	ยมกับเป็นต่อ : ไอ้ต่อ “มึงนี่หน้าด้านกว่าที่กูคิด”

(ตารางมีต่อ)

ตารางที่ 4.2 (ต่อ): การแสดงมุขตลกผ่านความรุนแรงทางจิตใจ

ชื่อตอน	ฉาก	มุขตลกใช้ความรุนแรงทางจิตใจ
5. หมดเปลือก	ร้านบางบาร์	เป็นต่อกับยม : พี่ยมผมบอกตรงๆตอนนี้ผมไม่เรียกพี่ว่า“เหี้ย”ก็ดีแล้วพี่
	ออฟฟิศ	วอกกับยม : พี่ยม พึ่มนังและปัญญาอ่อนเอง จะไปตายที่ไหนก็ไป วอกกับอู๊ด : อีพึ่อู๊ดมึงเห็นเป็นเรื่องตลกหรือ “ไอ้เดียหมาตืด” วอกกับเป็นต่อ : พี่ต่อ พักหลังๆมึงนี่เริ่มชั่วจนผมไวใจไม่ได้แล้วนะ
6. พี่สิงรีเทิร์น	ร้านบางบาร์	วอกกับพี่ยม : พี่ยม พี่หน้าด้านหน้าหนาจนมาก นำราคาญมาก เจ้มนักับยม : พี่ยมไม่ต้องรอรอก ต่อไป สันดานพึ่มนจะออกมาให้เห็นเอง
	มินิมาร์ท	พึ่หมอนกับกอล์ฟ : กอล์ฟพาพี่ไปสลิมน้อยสิ พึ่หมอน สลิมนเค้าไม่ให้คนแก่อายุ 50 เข้านะ
	คอนโดเป็นต่อ	พอใจกับกอล์ฟ : น้องพอใจรับตามพึ่หมอนไปสิคะ “เดี่ยวไม่มีผัวนะคะ”
7. รักแท้ไม่เปลี่ยน	มินิมาร์ท	เป็นต่อกับกอล์ฟ : บ้านเราจะสมบูรณ์ได้ไง ถ้าขาด “สัตว์เลี้ยงไป” ที่แสนซื่อสัตย์ไป
	ออฟฟิศ	พนักงานในออฟฟิศ วอกและอู๊ด : ปกติพึ่หมอน แกจะทารุณ จ้องดุด่า ตบตีเราตลอดนะ พนักงานในออฟฟิศกับวอก : แหม่พวกมึงเวลาวิ่งหนี เหมือนผึ้งแตกรังเลยนะมึง “อีเห็ดสด!” ยมกับวอก : วอก แกต้องการรถเก็บศพมัยยะ บอกเพื่อนพี่ไป เก็บศพพ่อพี่เถอะ

(ตารางมีต่อ)

ตารางที่ 4.2 (ต่อ): การแสดงมุขตลกผ่านความรุนแรงทางจิตใจ

ชื่อตอน	ฉาก	มุขตลกใช้ความรุนแรงทางจิตใจ
	ร้านบางบาร์	จบบกับเพื่อน : ไ้อ้จบบมึงอะ “ชาตินี้ไม่มีวันทำอะไรขึ้นหรอก จนยังงี้ก็จนอยู่อย่างนั้น” เจ้มีนกับยม : ไ้อ้พี่ยมอย่างมึง “ไม่ได้เล่นละครเก่งหรอก เค้าเรียกว่ากะล่อนโดยสันดาน ”
8. แผนต้มขยำใจ	ออฟฟิศ	บ้อมกับยม : พี่ยมหนูถามอะไรหน่อยพี่ยม? คนชั่วอย่างพี่ยมเข้าวัดไปไม่ปวดสวบปวดร้อนหรือ อู๊ดกับยม : วิธีที่มึงคิด “ ไม่มีคนดีๆที่ไหนเค้าคิดแบบมึงหรอกไอ้ยม ”
9. โปะ โปะ โปะ แตก	ร้านบางบาร์	กอล์ฟกับเจ้มีน : ไม่ต้องพูดเรื่องบุญกับกับเค้าหรอก ตอนนั้นรกกินไปยังกระดูกของเจ้แล้ว เจ้มีน : พี่กอล์ฟ “ อีกระเทย ไร้สัญชาติ ” เด็กในร้านกับอู๊ด : นี่พี่ทุกซ์มาหรือพี่เป็นคน “ บ้ากาม ” วอกกับพี่อู๊ด : พี่อู๊ดแกอยู่เฉยๆก็เหมือน “ หมา ” อยู่แล้ว
10. อยากกินพาสต้า	มินิมาร์ท	กอล์ฟกับพี่หมอน : อี้ออล์ฟแกคิดว่าแกมีค่าขนาดนั้นเลยหรือ “ ถุยน้ลายใส่กอล์ฟ ”
11. ปาร์ตี้ชนะนี้แก่	คอนโดเป็นต่อ	เป็นต่อกับอู๊ด : พี่อู๊ดยังไม่ชินกับการ “ โดนเมียพี่ด่าอีกหรือ ”
12.ไม่ต้องแย่ง ได้ทุกคน	ออฟฟิศ	พี่หมอนกับยม: “ ไอ้ยมแกเอาสมองชั่วๆของแกไปกลั่นกลองมาทำความดีๆกว่า ” อู๊ด ยมกับวอก : “ มึง2 ตัวโตจนหมาเลียกันไม่ถึงแล้วทำสิ่งดีๆมั่ง ”

(ตารางมีต่อ)

ตารางที่ 4.2 (ต่อ): การแสดงมุขตลกผ่านความรุนแรงทางจิตใจ

ชื่อตอน	ฉาก	มุขตลกใช้ความรุนแรงทางจิตใจ
ไม่ต้องแย่ง ได้ทุกคน	มินิมาร์ท	จวบกับเจ้มีน:หุยเจ้! “ตั้งแต่ผัวทิ้ง ดุฉลาดขึ้นนะ” กอล์ฟกับเจ้มีน : เจ้ทำนองเค้าร้องไห้ “อีกคนบาป คนชั่ว อีกคนเลว”
13. แยกหรือแหวด	ออฟฟิศ	ยมกับเป็นต่อ : โถ! พี่ยม “ไอ้ควาย” พี่ลืมนเปลี่ยนปี วอกกับยม : สงสัยลูกของพี่เกิดมา “ต้องมีเขางอก ออกมาแน่ๆ” ยมกับวอก : พี่เชื่อชั่วมันเยอะ มึงเหมือนกันอีวอก ความชั่วมึงก็เยอะ อู๊ดกับวอก : ไอ้วอกครับ “เรื่องชั่วๆมึงไวจริงๆ” นะ ครับพี่น้อง เป็นต่อกับวอก : โห ไอ้วอก “ไอน้องทรพี” ยมกับต่อ : ไอ้ต่อมึง “หน้าสันตินมาก”
14. เด็กใคร...ใครก็หวง	บางบาร์	พี่หมอนกับยม : งั้นเราต้องเตรียมชุดไปงานศพแก ใช้มัย อียม พี่หมอนกับวอก : น้องเห็น “ผู้หญิงแก่ๆใช้มัย” นั้น เจ้านายพี่เอง พี่หมอนกับยม : อียม “สันดาน” มึงนี่จริงๆ พี่หมอน อู๊ดและวอก:อู๊ดไอ้วอกทำอะไรมา “ทำไม หน้าพับเป็นข้อศอกหมาย่างนั้น”
	ร้านอาหาร	ยมกับไบเฟิร์น : นีน้องจะเลิกกับพี่หรือ “ถ้าพี่คิดไม่ได้ ไปกินหญ้าซะ” พี่หมอน ยมและวอก: อยู่ดีๆ2คนนั้นก็ “กลายเป็นควาย” กลับดีกว่าไม่อย่าอยู่กับ “ควาย”

(ตารางมีต่อ)

ตารางที่ 4.2 (ต่อ): การแสดงมุขตลกผ่านความรุนแรงทางจิตใจ

ชื่อตอน	ฉาก	มุขตลกใช้ความรุนแรงทางจิตใจ
15. สวมรอย	ร้านกาแฟ	วอกกับกอล์ฟ : ไฉ่วอกแกยังเป็น“ นักศึกษาชั่วของฟิยม ”รีปาว แค่นี้ก็ป๊อด “ ตุ๊ดเอ้ย ”
	บางบาร์	พี่หมอนกับยม : ไฉยม“ มึงพีนกาม ”จริงๆ “ อายมัยกูต่อหน้าเด็ก ”
	มินิมาร์ท	เป็นต่อกับกอล์ฟ : พี่ตกใจนะน้องต่อ ตกใจหरो “ อิตุ๊ด ”
16. ประชดว้าว...มั่ว ศักรินทร์	ออฟฟิศ	ยมกับอุ๊ต : ไม่เห็นหายโกรธเลย ไฉยม“ โถ่สันติน ” เป็นต่อกับณิชา : พี่ต่อ เคยมีอะไรกับใครแล้ว กลับไปเป็นเพื่อนได้หโร วอกกับอุ๊ต : ไฉ่วอก พี่เค้าไม่ทำอะไรหโร “ ไอควายเอ้ย ” พี่หมอนกับอุ๊ต : พี่ครับ “ พี่ชอบสอดรู้สอดเห็นจริงๆ ” เป็นต่อกับยม:ช่างถ้า“ ฟิยมจะเ่งเป็นควายต่อไป ” : “ คนไม่มีจิตสำนึก พุดให้ตายก็เ่งอยู่ดี ”
	มินิมาร์ท	กอล์ฟกับทิพย์ : น้องทิพย์“ เคยเสียตัวให้คุณกฤษณรียัง ” เจ้มนกับกอล์ฟ : เจ้มน “ ต่อแหลหโร ” : เจ้ “ อิชั่ว อิตัวชวย ”
17. กินเด็กเป็นอมตะ	มินิมาร์ท	เป็นต่อกับกอล์ฟ : เสียงดังมากเลย “ อิอ้วน ” กอล์ฟกับป้าแคท : ดูท่าทาง“ เหมือนป้าอยากกินหลาน ”

(ตารางมีต่อ)

ตารางที่ 4.2 (ต่อ): การแสดงมุขตลกผ่านความรุนแรงทางจิตใจ

ชื่อตอน	ฉาก	มุขตลกใช้ความรุนแรงทางจิตใจ
กินเด็กเป็นอมตะ	ออฟฟิศ	ยม วอกและอู๊ด : มึง2คน “มีสมองหัดคิดหน่อยนะ” ยมนับอู๊ด : “ไอ้เตี้ย มึงหัดทันโลกหน่อยนะ” วอกกับยม : “ไอ้ยม ไอ้โง่ ไอ้ศักรินทร์ ไอ้ชั่ว ไอ้สฤน” : ฉนั้นเล่นบ้างนะไอ้วอก “ไอ้พ่อเป็นตุ๊ด ไอ้ลูกเด็กสงแก๊ส ไอ้แม่มีชู”
	คอนโด	กอล์ฟกับพีแคท : พีแคท “เห็นผีแก่ๆ เห็นตัวเองรีเปล่าคะ”
18. เสือหิว...สิงห์โหย	ออฟฟิศ	ยมนับอู๊ด : ความสนุกของมึง “ต้องอยู่บนความทุกข์คนอื่นไข่ม้อย” พีหมอนกับยม : อียมก่อนจะเล่นอะไร “ช่วยใช้สมองอันน้อยนิดของแกไ้ตรงตรงหน่อย”
	บางบาร์	ยม : “ยุให้น้องๆในออฟฟิศผิดใจกัน” แผนชั่วของยมทำให้น้องๆตึกกัน
19. เหล้ายาปาปาโพลิส	คอนโดเป็นต่อ	เป็นต่อกับยม : ขาวดี ! “พ่อพี่ออกจากคุกแล้วเหรอพี่ยม” วอกกับอู๊ด: พี่อู๊ด ไม่ต้องมีพี่เค้าก็สบายกัน “ไปไหนก็ไป รำคาญ” : วอกตกใจบอก “นิกว่าพี่อู๊ดเป็นหมา” ยมนับน้องสาว ๆ : โถ้เอ้ย ! “ไ้นางนกด่อ” มั่นน่าเตะรวบเลย เป็นต่อกับยม : ทำไมพวกผมต้องไปโรงพัก ก็ไปให้ปากคำไ้ “ไอ้ควายยม”

(ตารางมีต่อ)

ตารางที่ 4.2 (ต่อ): การแสดงมุขตลกผ่านความรุนแรงทางจิตใจ

ชื่อตอน	ฉาก	มุขตลกใช้ความรุนแรงทางจิตใจ
อลิซอินดิโพลแลนด์		เจมมิ่ง : อีฟี่ยม “นิสยเอาดีเข้าตัว เอาความชั่วให้คนอื่น เก่งจังนะแก” ยม : ถ้าฉันไม่ไปส่งเจ “ก็เมาคลานเป็นหมานะอีล่ายอง”
21. สะพานควาย	ออฟฟิศ	ยมกับบวอก : อีฟี่ยม “ตั้งแต่หัวจรดเท้าพี่ไม่มีอะไรดีเลยนะ”
	บางบาร์	กอล์ฟกับทิพย์ : น้องทิพย์คะ “นี่คิดหาผัวใหม่เลยหรือคะ” จะไม่คิดถึงของเก่าเลย ทิพย์กับเจมมิ่ง : เจ!ฉันว่าฉันดีกว่าเจนะ “เจ! ปัญญาอ่อน” กอล์ฟกับพี่หมอน : ทำไมอีกอล์ฟ “พ่อแกตายแล้วหรือ”
	คอนโด	ยมกับอู๊ด : อีฟี่อู๊ด กูไม่สงสัยเลยว่า “ทำไมมึงถึงได้เมียเป็นช่างน้ำ เพราะมึงโง่แบบนี้ไง” อู๊ดกับบวอก : ไอ้วอกมึงฟังนะ “น้องเค้าหลอกมึงใช้มึงเป็นสะพานมาหาไอ้ต่อ ไอ้ควาย”
22. ศักวันชิงหมอน	ออฟฟิศ	ยมกับบวอก : พี่ยม “ผมว่าพี่โรคจิตละ ไปหาหมอเถอะ” พี่หมอนกับอู๊ด : คิดถึงผมบ้างไหมหมอน? “คิดว่าไม่น่าจะเจอกันอีกเลย”
	บางบาร์	พี่กอล์ฟกับเจมมิ่ง : “เจ!ไอ้ชั่ว” ทำเค้าเป็นเรื่องเลยเนี่ย
23. เล่นของสูง	ออฟฟิศ	วอกกับอู๊ด : “ไอ้เตี้ย !” มึงไปทำอะไรมา

(ตารางมีต่อ)

ตารางที่ 4.2 (ต่อ): การแสดงมุขตลกผ่านความรุนแรงทางจิตใจ

ชื่อตอน	ฉาก	มุขตลกใช้ความรุนแรงทางจิตใจ
เล่นของสูง	คอนโด	ยมกับวอก : ไ้ดี!“มึงเลิกใส่แว่นแล้วไปใส่เขา เถอะ” : ถ้าชุกผู้หญิงไว้ กูต้องเห็นแล้วอียี่ยม “ไอ้ควาย ปัญญาอ่อน”
24. ใครก็ไม่รักยม	ออฟฟิศ	วอกกับอู๊ด : ไ้วอก กลับมาจากลพบุรีคราวนี้ “พอกับแม่มึงเลิกกันย้งวะ” อู๊ดกับยม : พี่น้องยมครับ อารมณ์ดีแบบนี้ “แม่ มึงมีผิวใหม่แล้วไซ้” ยมกับวอก : กูไม่ได้ตั้งใจนะไ้วอก “ไอ้ช่วยม” เป็นต่อกับยม : ใครอยากคบคนอย่างมันคบไป นะ “แต่กูเลิกคบมึงฟิยม”
	บางบาร์	วอกกับเป็นต่อ : ไ้วอกใครที่ไหนเค้าถูกจับแล้ว จะบอกมึง “ไอ้ควาย”

จากตารางแสดงมุขตลกที่มาจากการความรุนแรงทางจิตใจ โดยเฉลี่ยตัวละครจะใช้ความรุนแรงทางจิตใจในทุกๆตอน เช่น เสียดสี ล้อเลียน ดุถูก ทะเล้งลามก ทำให้ตัวละครรู้สึกอับอาย รู้สึกด้อย อีกทั้งมุขตลกที่ลามปามผู้ที่อาวุโสกว่าไม่มีกาลเทศะนั้น จะเห็นได้ว่ามุขตลกดังกล่าวจะปรากฏในละครซิตคอม “เป็นต่อ 2017” เกือบทุกตอน เมื่อพิจารณาจากตัวละครที่ถูกใช้มุขตลกเหล่านั้น พบว่าส่วนใหญ่อาจทำให้เกิดความอับอาย เปรียบเทียบทางจิตใจผ่านลักษณะทางสังคมที่เกิดขึ้นกับตัวละครในซิตคอมเรื่องนี้

นอกจากนี้ ความรุนแรงทางจิตใจยังสามารถทำให้ผู้ชมสามารถเห็นความแตกต่างระหว่างมุขตลกแบบคาเฟ่หรือที่เราเรียกว่ามุขตลกแบบปัญญาชนในบ้านเราที่นำเสนอผ่านประเภทละครซิตคอมทางโทรทัศน์ได้อย่างชัดเจน เพราะมุขตลกคาเฟ่หรือมุขตลกแบบปัญญาชนจะมีความเป็นส่วนตัวระหว่างนักแสดงด้วยกันมากกว่า(รุ่งอรุณ ฉัตรวิเศษ, 2553) ดังนั้นการใส่มุขตลกต่างๆจึงเป็นไปอย่างเต็มที่ไม่ว่าจะเป็นสาเหตุที่เกิดจากการดูหมิ่นและความเห็นใจ ซึ่งได้หยิบยกเอาสถานการณ์ต่างๆมาล้อเลียน เช่น มุขตลกทางร่างกายหรือมุขตลกสังขารที่ล้อเลียนความแก่ชราและมุขล้อเลียนปม

ด้วยท่วงท่ายกภาพอื่นๆ เช่นอ้วนเหมือนช้างน้ำ ตัวเตี้ยมะขามข้อเดียว เป็นต้น โดยแบ่งกลุ่มของตัวละครได้ ดังนี้

4.2.3.1 ตัวละครที่เป็นผู้หญิง

4.2.3.2 ตัวละครที่เป็นผู้ชาย

4.2.3.3 ตัวละครที่เป็นเพศที่สาม

4.2.3.4 ตัวละครที่เป็นผู้อาวุโส

4.2.3.1 ตัวละครที่เป็นผู้หญิง

เจ๊ม้น

เจ๊ม้นมักถูกเรียกว่า“อีราฟใส่วิก” ถือได้ว่าเป็นตัวละครหญิงอีกตัวที่น่าสนใจ เจ๊ม้นได้รับฉายานี้เพราะ เป็นตัวละครที่ชอบสอดรู้สอดเห็นทำคอยาวเหมือนอีราฟมีผม ทุกครั้งที่ตัวละครนี้ออกมามักสร้างเสียงหัวเราะให้กับผู้ชมได้เกือบทุกๆตอน ไม่ว่าจะเป็นลักษณะท่าทางและบทบาทที่ทางโทรทัศน์ได้สร้างตัวละครนี้ให้คู่กับยมเป็นคู่กัดกัน อีกทั้งตัวละครนี้มักจะถูกตัวละครอื่นๆเรียกคำขึ้นต้นว่า “อี”หรือ“นัง”เจ็ดตลอด รวมถึงเจ๊ม้นเป็นตัวละครผู้หญิงเพียงตัวเดียวที่มักโดนตัวละครอื่นๆแซว คำว่าและเสียดสีให้รู้สึกไม่ดีทางจิตใจอีกด้วย เช่น “ตั้งแต่ผัวทิ้ง ก็ชั่วเลยนะ” เป็นต้น

4.2.3.2 ตัวละครที่เป็นผู้ชาย

อู๊ด

อู๊ดมักจะถูกโดนล้อในเรื่องของรูปร่างท่วงท่ายกภาพ เรื่องความเตี้ยและคนในครอบครัวของอู๊ด ได้แก่ภรรยาอ้วน ลูกชายเป็นตุ๊ด อู๊ดถูกกดขี่ข่มเหงจากภรรยาที่ตัวใหญ่กว่าเป็นต้น ทำให้คิดว่าตัวละครอย่างยมและวอกมักจะล้อเลียนอู๊ดตลอดเกี่ยวกับเรื่องดังกล่าวในเรื่องของความเตี้ยและด้านของชีวิตครอบครัวนั้นเป็นเรื่องที่น่าอ่อนไหวสำหรับทุกคนอยู่แล้วอย่างความเตี้ยกับผู้ชายมักไม่ได้เป็นของคู่กันและไม่ได้ดีนัก โดยเฉพาะอู๊ดอายุมากกว่ายมและวอกรวมทั้งเป็นหัวหน้าครอบครัวไม่อยากให้ใครมาล้อเลียนกับชีวิตครอบครัวสักเท่าไร เรื่องความเตี้ยและครอบครัวจึงเป็นประเด็นเดียวที่อู๊ดถูกล้อมากที่สุด

วอก

วอกมักโดนเพื่อนที่ทำงานล้อเรื่องพ่อ...เป็นตุ๊ด แมมีซู้กับเด็กส่งแก๊ส ทั้งยังโดนล้อเรื่องแฟนไปมีผู้ชายฝรั่งอีกจึงเสียใจทุกครั้งที่ได้ยินคนล้อและพูดถึงเรื่องนี้ แต่วอกเป็นอีกหนึ่งตัวละครที่สร้างเสียงหัวเราะให้กับผู้ชมเมื่อรวมเข้ากับแก๊งค์ที่ออฟฟิศ ทั้งเป็นต่อ พี่ยมและพี่อู๊ด บทบาทของวอกก็ถูกสร้างขึ้นให้อยู่ร่วมกับกลุ่มเป็นต่อ ยมและอู๊ด ซึ่งมีท่าทางกิริยาที่เล็กลัก กลัวเกือบทุกเรื่อง ชอบคิดแผนชั่วๆร่วมกับยมและอู๊ดเสมอ เมื่อตัวละครวอก ยมและอู๊ดออกมาจะต้องมีเรื่องหรือพบกับปัญหาเกือบทุกครั้ง

4.2.3.3 ตัวละครที่เป็นเพศที่สาม

กอล์ฟ

กอล์ฟเป็นตัวละครที่เป็นกระเทยตัวอ้วน มักจะโดนล้อว่า ไอ้อ้วน ไอ้หมู การนำเสนอของเรื่องของกอล์ฟ จึงเป็นอีกตัวละครที่เรียกเสียงหัวเราะ โดยใช้มุขตลกที่เกี่ยวกับเพศที่สาม ไม่ว่าจะเป็น การลวนลามผู้ชาย กรีดเมื่อเห็นผู้ชาย หรือเหตุการณ์ในตอนปาร์ตี้ชนิกะที่เจ๊มันพาเด็กมาปาร์ตี้ที่ร้านบางบาร์ กอล์ฟเข้ามาลวนลามน้องๆผู้ชาย ทั้งกอดหอม เป็นต้น

4.2.3.4 ตัวละครที่เป็นผู้อาวุโส

พี่หมอน

พี่หมอนเป็นตัวละครหลักอีกตัวประจำ“เป็นต่อ 2017”นี้ พี่หมอนมักโดนล้อว่าเป็นผู้หญิงแฉวยทอง ชอบกินเด็กหรือโดนเรียกคุณแม่ อีกทั้งยังโดนล้อเรื่องของคุณมานพที่ทิ้งพี่หมอนไป เป็นต้น จึงเป็นอีกตัวละครหนึ่งที่มีมิติความน่าสนใจมาก เพราะทุกครั้งพี่หมอนออกมามักจะสร้างเสียงหัวเราะเช่นกัน บทโทรทัศน์ก็สร้างตัวละครตัวนี้เพื่อให้คลี่คลายปัญหาให้กับตัวละครต่างๆอีกด้วย หากกล่าวได้ว่าการเรียกชื่อหรือฉายาที่มาจากลักษณะหรือปมความหลังของตัวละครนั้นทำให้เกิดเสียงหัวเราะ ความสนุกหรือมุขตลกได้นั้น ต้องมาจากการความสนิคุ้นเคยกัน แต่ไม่เสมอไป เพราะพี่หมอนเป็นเจ้านาย เป็นผู้อาวุโสกว่ายังโดนแกล้ง ลูกน้องหรือตัวละครอื่นๆรังแก โดยใช้ความรุนแรงทางจิตใจเข้ามาช่วย โดยเฉพาะพี่หมอนเป็นผู้หญิงจึงไม่อยากให้ใครมาว่าตนแฉวยทอง

ดังนั้น จะเห็นได้ว่าการใช้มุขตลกดังกล่าวหรือการเรียกชื่อด้วย“ฉายา”เป็นการล้อเลียนในลักษณะของคนนั้นๆ ซึ่งเป็นสิ่งที่เราพบได้ในชีวิตประจำวันทั่วไป แต่สิ่งเหล่านี้ได้มีการสะท้อนถึงภาพทางสังคมมาอย่างยาวนาน ไม่ว่าจะเป็นทางภาพเหมารวมในละครเรื่อง “เป็นต่อ 2017” จึงได้มีการเลือกหยิบตอนและสถานการณ์ของคนกลุ่มหนึ่งเพราะต้องการนำเสนอความบันเทิงและเสียงหัวเราะ

นอกจากนี้มุขตลกที่เกิดจากความรุนแรงทางจิตใจ ได้นำไปสู่การเรียกฉายาจากลักษณะท่าทาง จากการล้อเลียน เสียดสีจากท่าทาง อีกทั้งการนำเสนอเรื่องราวที่เกี่ยวข้องกับเพศที่สามได้มีการผูกติดกับผู้ชายหรือลักษณะบางอย่าง เช่น การลวนลาม กรีดเมื่อเห็นผู้ชาย เป็นต้น ซึ่งปรากฏให้เห็น

ในละครซิตคอมเรื่อง“เป็นต่อ 2017” เกือบแทบทุกตอนตามที่ละครซิตคอมเรื่องนี้ได้นำเสนอประเด็นนั้นๆ ถึงแม้ว่าประเด็นดังกล่าวจะดูไม่ค่อยน่าสนใจเป็นเพียงแค่ฉากเล็กน้อย ไม่สำคัญเท่ากับประเด็นของสถานการณ์หลักในเรื่อง“เป็นต่อ 2017”ในตอนที่น่าเสนอ แต่สิ่งที่ปรากฏในละครอาจทำลายคุณค่าของตัวละคร เห็นได้จากการทำให้เกิด “ความรุนแรง” ขึ้นภายใต้ของการดำเนินเรื่อง อีกทั้งมุขตลกที่สามารถสร้างเสียงหัวเราะ ขบขันในละครซิตคอมเรื่อง“เป็นต่อ 2017” ได้มีการเล่นล้อกับรูปร่างท่าทางกายภาพและทางจิตใจของมนุษย์ด้วย

4.2.4 ความรุนแรงที่เกิดขึ้นในเชิงโครงสร้างและทางวัฒนธรรม

ละครชีวิตคอมเรื่อง“เป็นต่อ 2017”ได้แสดงความรุนแรงทางเชิงโครงสร้างและความรุนแรง วัฒนธรรมได้อย่างชัดเจนที่สุด กล่าวได้ว่าความรุนแรงที่เกิดขึ้นทางโลกแห่งจินตนาการในละครถูก สะท้อนควบคู่ไปกับโลกในชีวิตจริง ซึ่งจะเห็นได้ว่าความรุนแรงที่เกิดขึ้นในละครชีวิตคอมเรื่อง “เป็นต่อ 2017” ไม่ใช่เรื่องใหม่สำหรับผู้ชมในสังคมไทย เมื่อพิจารณาความรุนแรงทั้ง 3 ประเภท เนื้อเรื่องที่ เกิดขึ้นในละครชีวิตคอม“เป็นต่อ 2017”ก็คือความรุนแรงทางโครงสร้างและความรุนแรงทาง วัฒนธรรม ซึ่งนำเสนอใน 2 ประเด็นคือ

4.2.4.1 ความรุนแรงที่เกิดขึ้นในเชิงโครงสร้างและทางวัฒนธรรม: เกิดจากความ ขัดแย้งของตัวละครที่ทะเลาะกันระหว่างความสัมพันธ์ของตัวละคร

4.2.4.2 ความรุนแรงที่เกิดขึ้นในเชิงโครงสร้างและทางวัฒนธรรม: เกิดการลดทอน หรือด้อยค่าของมนุษย์ที่สะท้อนผ่านสภาพทางกายและจิตใจ

เมื่อพิจารณาจากเนื้อหาประกอบกับทฤษฎีและแนวคิดดังกล่าว เป็นสาเหตุของ ความรุนแรงที่พบได้ในละครชีวิตคอมเรื่อง“เป็นต่อ 2017” ซึ่งถือได้ว่าเป็นสื่อในโลกของความบันเทิงที่ ได้ทำหน้าที่การผลิตซ้ำ (Reproduction) เพื่อให้ออกมาในรูปของการให้ผู้ชมรู้สึกตลกและเคยชินกับ ทักษะคติที่วามองเป็นเรื่องปกติไม่รู้สึกรู้สึกผิดแปลกไปจากที่สังคมได้ปฏิบัติต่อกัน โดยแบ่งเป็น 2 ประเด็น ดังกล่าว ได้นำสถาน การณ์จากในเรื่องเป็นประเด็นในการวิเคราะห์ ซึ่งทั้ง 2 ประเด็นล้วนแล้วแต่เป็น การนำเสนอความรุนแรงทางเชิงโครงสร้างและทางวัฒนธรรม

4.2.4.1 ความรุนแรงที่เกิดขึ้นในเชิงโครงสร้างและทางวัฒนธรรม: เกิดจากความ ขัดแย้งของตัวละครที่ทะเลาะกันระหว่างความสัมพันธ์ของตัวละคร

ละครชีวิตคอมเรื่อง“เป็นต่อ 2017” ได้มีการนำเสนอความรุนแรงจากสถานการณ์ที่ เกิดขึ้นในสังคมทั่วไปเพื่อให้ผู้ชมได้ตระหนักถึงความรุนแรงมากขึ้น โดยการนำเสนอในเรื่องราวของ ละครชีวิตคอมผ่านตัวละครหลักอย่างเป็นต่อ พี่หมอน ยม วอก อู๊ดและต้นน้ำลูกชายของอู๊ดจากโครง เรื่อง “ตอน สวมรอย” ได้มีการสะท้อนปัญหาทางพฤติกรรมจากสถานการณ์ในสังคม จึงเกิดประเด็น สำคัญ ดังนี้

ก. ประเด็นที่สำคัญใน“ตอนสวมรอย”มีตัวละครหลัก ได้แก่ ยม อู๊ดและต้น น้ำลูกชายของอู๊ดที่เป็นตัวละครที่ดำเนินเรื่องผ่านการเผชิญเหตุการณ์นี้ ซึ่งเรื่องเกิดจากต้นน้ำมีเรื่อง ขกต่อยเกิดการแบ่งแยกกลุ่มกับเพื่อนจนไม่ต้องการที่จะให้พ่ออู๊ดรู้เรื่อง จึงรบกวนให้ยมช่วยปลอม เป็นพ่อเพื่อจะปกปิดเรื่องขกต่อยกับเพื่อน เนื่องด้วยอาจารย์สวายยมจึงตอบตกลงต้นน้ำเพื่อจีบ อาจารย์ หลังจากนั้นสามีอาจารย์เกิดเข้าใจผิดคิดว่าอู๊ดเป็นคนจีบอาจารย์ จึงต่อและว่ากล่าวอู๊ด เหตุการณ์สำคัญจึงเกิดขึ้นเมื่อละคร“เป็นต่อ 2017” ได้มีการสะท้อนให้เห็นถึงปัญหาของการที่น้อง ต้นน้ำหรือยมโกหกผู้อื่นจนทำให้ผู้อื่นเดือดร้อนไปตามๆกัน

เหตุการณ์นี้จึงสรุปได้ว่า การที่ปกปิดปัญหาหรือโกหกได้นำไปสู่การตัดสินใจที่ผิดพลาด เพราะเนื่องจากจะทำให้ผู้อื่นผิดใจกันยังทำให้เกิดความสัมพันธ์ที่แตกหักได้อีก ดังนั้นอู๊ดจึงสั่งสอนน้องต้นน้ำลูกชายว่า คราวหลังถ้ามีอะไรให้บอกพ่อถึงแม้ว่ามันจะเป็นปัญหาใหญ่หรือเล็กก็ตาม ไม่งั้นก็จะเกิดปัญหาอย่างที่ลูกทำในวันนี้นะ อีกทั้งพืหมอนกับอู๊ดยังบอกกับยมว่า “เมื่อรู้ว่หลานมันทำผิดยังจะสนับสนุนอีก”

ข. อีกหนึ่งประเด็นหลักในสถานการณ์ของชิตคอมเรื่องนี้ทำให้ตระหนักได้ว่า “เป็นต่อ 2017” ได้เสนอความเป็นภาพตัวแทน ซึ่งได้แก่ “ตอนสวมรอย” สถานการณ์ที่เกิดกับการขัดแย้งกันระหว่างเพื่อนอย่างอู๊ดกับยม อย่างฉากที่อู๊ดโมโหมากที่ยืมช่วยลูกโกหกและทำให้ตนโดนต่อย อู๊ดจึงต่อยมกลับเพราะความโมโหมากจนเกือบทำให้ทั้ง 2 คนเลิกคบเป็นเพื่อนกันเลยทีเดียว พืหมอนจึงใช้อำนาจของการเป็นเจ้านายให้ทั้งคู่หยุดทะเลาะกัน

จากสถานการณ์ที่ยืมเจอนั้น จึงเป็นเหตุการณ์ที่ชี้ให้เห็นถึงประเด็นสำคัญ โดยเฉพาะการเอาเปรียบ การอยากได้อาจารย์ของยมจนเกิดการเข้าใจผิดและกลายเป็นการทำร้ายร่างกายและทำร้ายจิตใจกันเกิดขึ้นระหว่างเพื่อนได้ จนทำให้เป็นเหตุการณ์ของปัญหาดังกล่าว โดยได้มีการอาศัยการเล่นกับภาพตัวแทน (Representation) ซึ่งถือได้ว่าเป็นเอกลักษณ์เฉพาะตัวของละครชิตคอมเลยทีเดียว รวมถึงในตอน “ใครๆก็ไม่รักยม” ยมทำผิดต่อพืหมอนๆจึงใช้อำนาจของเจ้านายให้ทุกคนไม่คบกับยมให้ยมรู้จักสำนึกในความผิดที่ทำ อีกทั้งการที่ยืมใช้อำนาจจ้องเด็กๆมาให้ความบันเทิงยั่ววนทั้งวอกกับอู๊ด เพื่อให้วอกกับ อู๊ดกลับมาเป็นเพื่อนกับยมเหมือนเดิมและยังมีฉากที่ยืมชมชู้จวนเด็กในร้านบางบาร์ให้เราได้เห็นอีกด้วย

ดังนั้นผู้วิจัยพบว่าละครชิตคอม “เป็นต่อ 2017” ได้แสดงปัญหาการเอาเปรียบกันระหว่างผู้ที่มีอำนาจมาก กว่าผู้ที่ด้อยกว่า ไม่ว่าจะเป็นตัวอย่างตอนดังกล่าว เกิดความไม่เท่าเทียมกันจนส่งผลกระทบต่อโครงสร้างทางสังคมอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ จึงเกิดการแบ่งชนชั้นความแตกต่างระหว่างเจ้านายกับลูกน้องผ่านความสัมพันธ์ของตัวละครให้เห็นเป็นรูปธรรมของความรุนแรงเชิงโครงสร้างนั่นเอง

4.2.4.2 ความรุนแรงที่เกิดขึ้นในเชิงโครงสร้างและทางวัฒนธรรม: เกิดการลดทอนหรือด้อยค่าของมนุษย์ที่สะท้อนผ่านสภาพทางกายและจิตใจ

นอกจากนี้ละครชิตคอม “เป็นต่อ 2017” ได้มีการนำเสนอผ่านความรุนแรงทางภาพตัวแทนและความขัดแย้งของตัวละครในหัวข้อข้างต้น จึงมีผลเป็นอย่างมากที่ทำให้เกิดความรุนแรงให้เห็นอย่างที่ได้ขูปัญหาขึ้นมา แต่สถานการณ์ส่วนใหญ่ที่เกิดขึ้นนั้นยังคงมีความรุนแรงเกิดขึ้นในทุกตอนที่ผู้วิจัยได้ทำการศึกษาทั้ง 24 ตอน โดยเน้นเรื่องราวของสถานการณ์ (Situation) และเรื่องราวของความตลก อันเป็นเอกลักษณ์ที่ผูกติดกับภาพตัวแทนแล้ว ยิ่งทำให้ความรุนแรงเชิงโครงสร้างและทางวัฒนธรรมเกิดขึ้นได้อย่างมากมาย ซึ่งได้แก่ การตลกที่มีต่อความรุนแรงทางร่างกาย (Physical

Violence) ที่ตัวละครส่วนใหญ่จะใช้ ไม่ว่าจะเป็น การตบ ตี หรือการกระทำที่ทำให้เกิดความรุนแรงต่างๆ และ ความรุนแรงทางจิตใจ (Psychological Violence) การทำร้ายทางจิตใจ ทำให้รู้สึกได้รับความอับอาย รู้สึกด้อยค่าหรือลดคุณค่าความเป็นมนุษย์ เสียชื่อเสียงและด่าทอ เช่น อู๊ด: “เตี้ยเป็นมะขามข้อเดียว” เป็นต้น

สถานการณ์ที่ดำเนินเรื่องราวในละคร sitcom เรื่อง “เป็นต่อ 2017” นี้ ข้างต้นได้สนับสนุนให้เกิดค่านิยมทางความรุนแรงทางวัฒนธรรมให้กับผู้ชมอย่างไม่รู้ตัว ซึ่งค่านิยมและความเคยชินนี้คือยี่ห้อที่จั่วจูงให้สังคมยอมรับความรุนแรงในรูปแบบและประเภทต่างๆ ซึ่งชี้ให้เห็นว่าความรุนแรงทางวัฒนธรรมเป็นความรุนแรงที่อยู่ในวิถีชีวิตและองค์ประกอบของความสัมพันธ์ทางสังคม ซึ่งถ้าสังคมเป็นตัวกำหนดความคิด รวมถึงความตลกที่เกิดจากความรุนแรงทางกายและทางจิตใจ โดยสังคมยอมรับได้ในประเด็นที่กล่าวมาข้างต้น จนกลายเป็นสิ่งที่ปกติที่เกิดขึ้นและเป็นการไปขับไล่สิ่งที่ย่อยนอกเหนือจากค่านิยมดังกล่าวไป อาจกลายเป็นสิ่งที่ยอมรับไม่ได้ในสังคมจนในที่สุดจะถึงขั้นลดทอนความเป็นมนุษย์ได้

ละคร sitcom เรื่อง “เป็นต่อ 2017” ได้เห็นถึงประเด็นที่เกี่ยวข้องกับการที่ลดทอนหรือด้อยค่าความเป็นมนุษย์มาจากการสร้างลักษณะของตัวละครในแบบกล่ม ทำให้เห็นเรื่องราวของตัวละครในละคร sitcom เรื่อง “เป็นต่อ 2017” ที่ถูกลดทอนความเป็นมนุษย์ผ่านรูปแบบตัวละครดังนี้ 1. ตัวละครที่เกิดกับผู้หญิง อย่างเจ๊มั้นโดนว่ากระเทยถึง “เจ๊! รุ้ยยังสามีเจ๊ไปมีอีหนูอะ” 2. ตัวละครที่เกิดกับผู้ชายอย่างอู๊ดกับวอก เช่น อู๊ด : “พี่เป็นไอ้เตี้ยมะขามข้อเดียว” วอก : “แม่มีงเล็กเป็นซู้กับคนส่งแก๊ซยัง?” 3. ตัวละครที่เกิดกับเพศที่สามอย่างพี่กอล์ฟ เช่นถูกล้อว่า “กระเทยตัวอ้วนหรือไม่ว่าจะเป็นการกรีด ลวนลาม แชวผู้ชายหล่อตลอด” 4. ตัวละครที่เกิดกับผู้อาวุโสอย่างพี่หมอนที่เรามักจะเห็นอยู่เป็นประจำเช่น “เป็นผู้หญิงแกว้ยทองและผัวทิ้ง” เป็นต้น อีกทั้งผู้ชมสามารถรับรู้ถึงความสัมพันธ์ของตัวละครที่แสดงถึงการลดทอนหรือการด้อยค่าของตัวละคร ผ่านความสัมพันธ์ดังนี้ ความสัมพันธ์ที่เกิดกับคู่รัก ซึ่งจะเห็นว่าผู้ชมคาดการณ์ได้ในทุกตอนที่เห็นเจ๊มั้นกับย้อมจะมีภาพเกิดการทำร้ายร่างกายของเจ๊มั้นที่กระทำต่อย้อม ไม่ว่าจะเป็นตบ ตี ถีบหรือคู่ของชั้นเทพและพอใจก็ตามที่พอใจกระทำความรุนแรงกับชั้นเทพด้วยการตีหูและตบหน้า เป็นต้น รวมถึงความสัมพันธ์ระหว่างเจ้านายกับลูกน้อง อย่างเป็นต่อกับพี่กอล์ฟ มักขอขบหาเรื่องและความรุ่มรวยให้กับเจ้านายเสมอ ส่วนมากความรุนแรงที่เกิดขึ้นกับพี่กอล์ฟคือการล้อเลียน เสียชื่อเสียงและการถูกตัวละครอื่นทำความรุนแรงทางกาย ไม่ว่าจะเป็นการเอาผ้าตบหัว โดนเตะก็ตาม อีกทั้งด้วยความที่เป็นเพศที่สามจึงได้ถูกล้อเลียนเป็นตัวตลกให้กับในการสร้างเสียงหัวเราะให้กับตัวละครต่างๆ ใน sitcom เรื่องนี้ ซึ่งฉากต่างๆ ที่กล่าวข้างต้นจะเห็นได้ซ้ำๆ กันแทบทุกฉากทุกตอนของละคร sitcom “เป็นต่อ 2017” เลยก็ว่าได้ ถือได้ว่าการสร้างลักษณะของตัวละคร sitcom และสถานการณ์เรื่องนี้ได้มีการดำเนินและสนับสนุนทางด้านของการลดทอนและด้อยค่าของความเป็นมนุษย์ที่ทำให้ติดเป็นภาพตัวแทนไปแล้ว

ดังนั้น เห็นได้ว่าละครซิตคอมเรื่องนี้ได้แสดงความรุนแรงในรูปแบบดังที่กล่าวไป ซึ่งส่งผลเป็นอย่างมากเพราะผู้ชมอาจเกิดการเพิกเฉยและอาจรับสารไปโดยไม่รู้ตัวได้ในชีวิตประจำวัน เช่นเดียวกับละครซิตคอม“เป็นต่อ 2017” ได้นำเสนอเนื้อหาความรุนแรงผ่านสถานการณ์และมุขตลกที่สะท้อนถึงความรุนแรงเชิงโครงสร้างและทางวัฒนธรรมข้างต้น ละครซิตคอมเรื่องนี้ได้ทำหน้าที่สืบทอดในด้านของการผลิตซ้ำหรือต่อยอดในการใช้ความรุนแรงทางตรงและทางจิตใจ ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งในการสร้างการลดทอนหรือการด้อยค่าให้กับความเป็นมนุษย์เพิ่มขึ้นได้อีก เนื่องจากละครซิตคอมถือได้ว่าเป็นสื่อทางหนึ่งที่สำคัญของการใช้ความรุนแรงทางตรงและทางจิตใจโดยมีภาพตัวแทนเป็นสิ่งที่ขับเคลื่อนที่สำคัญ

4.3 การวิเคราะห์ภาพตัวแทน (Representation) ที่ปรากฏในละครซิตคอม

ละครซิตคอม“เป็นต่อ 2017”มีลักษณะความเป็น(Comedy) ซึ่งเป็นเอกลักษณ์เฉพาะตัวของละครซิตคอมทั่วไปให้เกิดการใช้มุขตลกในการสร้างภาพตัวแทนขึ้นมา กระบวนการที่นำเสนอลักษณะโครงเรื่อง แก่นเรื่องที่แฝงอคติและการเหยียดในแต่ละเพศจนอาจส่งผลต่อผู้ชมได้อย่างน่ากังวลที่สำคัญในการเล่าเรื่องไม่ว่าจะเป็น บทบาทของตัวละครที่แสดงผ่านความรุนแรงในรูปแบบทางกายและจิตใจสิ่งที่มีความสำคัญอีกหนึ่งสิ่งที่ไม่สามารถปฏิเสธได้เลยในฐานะที่ซิตคอม“เป็นต่อ 2017”ความเป็นสื่อทางโทรทัศน์ประเภทหนึ่งรูปแบบของการประกอบสร้างคือ การทำหน้าที่ของ “การผลิตซ้ำ”(Reproduction) และได้สร้างความเชื่อให้ผู้ชมรู้สึกว่าเป็นเรื่องปกติโดยการสร้างความสนุกพร้อมกับเสียงหัวเราะมาด้วยกัน จนทำให้ผู้ชมรู้สึกเพิกเฉยต่อสิ่งที่เห็นได้โดยไม่รู้สึกว่าแปลกอะไร

ความรุนแรงที่ปรากฏในละครซิตคอมทางโทรทัศน์“เป็นต่อ 2017” จึงได้นำเสนอการเล่าเรื่องผ่านกรอบแนวความคิดในประเด็นที่ว่า ละครซิตคอม“เป็นต่อ 2017”ได้ผลิตซ้ำผ่านมุขตลกและได้นำเสนอภาพตัวแทนอันเป็นลักษณะที่สำคัญของละครประเภทซิตคอม รวมถึงแนวคิดความรุนแรงทั้ง3ประเภทตามที่ได้กล่าวไว้ ซึ่งแสดงให้เห็นว่าละครซิตคอม“เป็นต่อ 2017”ได้ผลิตซ้ำทางด้านของความรุนแรงทางเชิงวัฒนธรรมที่ส่งผลในการสะท้อนให้กับสังคม โดยนัยของการใช้มุขตลกมักจะเกิดขึ้นระหว่างรูปแบบความสัมพันธ์ของตัวละคร โดยพบว่าสามารถแบ่งประเด็นภาพตัวแทนลักษณะในบทบาท(Character) ของตัวละคร ดังนี้

4.3.1 ภาพตัวแทนของผู้หญิง ส่วนใหญ่ค่อนข้างมีบทบาทตกเป็นรองผู้ชายแต่สำหรับละครซิตคอมเรื่องนี้ จะเห็นได้ว่าการกระทำความรุนแรงที่เกิดจากผู้หญิงอย่าง “เจ๊มั้น”ในฐานะคู่รักที่กระทำต่อยม ซึ่งค่อนข้างเป็นบทบาทที่มีเอกลักษณ์เฉพาะตัวอย่าง การใช้ความรุนแรงทางตรงเกือบทุกตอนที่ตัวละคร 2 ตัวนี้ ปรากฏมาอย่างซ้ำๆ ไม่ว่าจะเป็นฉากที่“เจ๊มั้น”ปรากฏตัวขึ้น ผู้ชมสามารถคาดเดาได้ว่าจะต้องมีลักษณะขี้ไวยวายชอบตบตี ทุบตามร่างกายของยมเสมอและฉากที่ “พอใจ” ปรากฏตัวจะต้องมีมุขตลกเกี่ยวกับรูปร่างของเธอโดนล้อทั้งเรื่องหน้าอกและหัวเหม่ง เป็นต้น

4.3.2 ภาพตัวแทนของผู้ชายนั้น มีคุณลักษณะของ“ความเป็นผู้ชายแท้”ที่ปรากฏให้เห็นไม่ว่าจะเป็น ผู้นำ ความมีเสน่ห์ดึงดูดเพศตรงข้ามและความตลกมีอารมณ์ดีอย่างตัวละคร“เป็นต่อ”ที่ผู้ชมมักจดจำเอกลักษณ์ได้ผ่านการกระทำของเค้า เช่นความเจ้าชู้ เสน่ห์แรงเป็นต่อจึงได้ฉายาว่า“คาสโนว่าหน้าว้าวตัวผู้”และ ตัวละคร“อู๊ด”ปรากฏมักมีมุขตลกเกี่ยวกับภาพตัวแทนที่ทุกตัวละครมักเรียกกันทุกครั้งคือ“ไอ้เตี้ย/มะขามข้อเดียว/ไอ้สั้น”ผู้ชมจึงจดจำตัวละครนี้ได้ง่ายเพราะเรียกความสนุกและเสียงหัวเราะให้ผู้ชมอย่างมาก

4.3.3 ภาพตัวแทนของเพศที่สาม มักเกิดภาพตัวแทนที่ละครชิตคอมเรื่องนี้ได้หยิบมาใช้เรียกเสียงหัวเราะผ่านตัวละครเพศที่สามอย่างฟีกอล์ฟ เมื่อผู้ชมเห็นตัวละครนี้ปรากฏขึ้นคาดเดาได้ว่าต้องมีลักษณะขี้เมาท์ อู้งาน ชอบเข้าหาผู้ชายหล่อๆและมักจะโดนล้อลักษณะรูปร่างตามกายภาพที่มองเห็น เช่น “อีกระเทยอ้วน”ซึ่งมามารดเรียกเสียงเฮฮาให้กับผู้ชมเป็นอย่างมาก

4.3.4. ภาพตัวแทนของผู้อาวุโส จะเห็นได้ว่าการใช้มุขตลกกับผู้อาวุโสอย่าง พี่หมอนส่วนใหญ่จะเป็นความรุนแรงทางจิตใจ เพราะเมื่อตัวละครอื่นๆเรียกพี่หมอนมักจะตอกย้ำด้วยคำพูดว่า “เหี่ยว หย่อนยานและแกวี่ยทอง” ซึ่งเป็นการแสดงให้ผู้ชมเห็นถึงความบกพร่องของมนุษย์ที่กลายเป็นเรื่องตลกและสนุก

ดังนั้น เห็นได้ว่าตัวละครต่างๆดังกล่าวใช้ภาพตัวแทน (Intentional Approach) คือความตั้งใจที่มาจากการประกอบสร้างของความหมายที่ผู้เขียนหรือผู้พูดเป็นคนกำหนดความหมายต่างๆต่อโลกแห่งความจริง ผ่านภาษาคำในรูปแบบต่างๆที่เรียกว่า“สัญลักษณ์”เป็นตัวสื่อสารอย่างมีความหมาย ตัวละครได้ถูกสร้างขึ้นให้มีเอกลักษณ์เฉพาะตัวจนนำไปสู่ความสนุกและเสียงหัวเราะ ด้วยวิธีการใช้มุขตลกแบบปัญญา ขนหรือที่เรียกว่าตลกคาเฟ่ได้ใช้ผลิตซ้ำในชิตคอม ซึ่งลักษณะทาง Representation นี้จะช่วยให้ผู้ชมนั้นรู้จักตัวละครได้อย่างรวดเร็วโดยไม่ต้องรู้ภูมิหลังทำให้รับรู้ได้ถึงความต้องการทางค่านิยมของสังคมเป็นส่วนใหญ่ ทั้งนี้ผู้ชมมีการยอมรับค่านิยมทางความรุนแรงมากขึ้น โดยไม่สนว่าจะมีผลกระทบอย่างไรต่อสังคม แต่เพราะเป็นสิ่งที่ผู้ชมทุกคนคาดหวังที่จะได้จากละครชิตคอมมาก ตัวละครต่างๆจึงได้ถูกสร้างขึ้นให้มีคาแรคเตอร์(Characters)เฉพาะของตัวละคร อีกทั้งยังมีมุขตลกของ “เป็นต่อ 2017”ที่มาจากการเรียก ชื่อหรือฉายาของตัวละครเพื่อเชื่อมโยงเข้ากับลักษณะทางกายและเอกลักษณ์ของตัวละคร โดยการนำ เสนอผ่านภาพตัวแทนในละครชิตคอมผ่านการถ่ายทอดออกมาให้เหมือนสถานการณ์จริง(Situation)ควบ คู่ไปกับเรื่องราวความสัมพันธ์ของตัวละคร ซึ่งถูกเก็บสะสมไว้ภายใต้จิตใจของมนุษย์จะเห็นได้ว่าหัวใจสำคัญของกระบวนการทางวัฒนธรรมอยู่ที่ระบบของภาพตัวแทนที่สัมพันธ์กัน

4.4 การวิเคราะห์การปลูกฝังทางความรุนแรง

ความรุนแรงที่เกิดในละคร sitcom เรื่อง “เป็นต่อ 2017” ส่วนใหญ่เป็นความรุนแรงทั้ง 3 แบบที่กล่าวไปข้างต้น ไม่ว่าจะเป็นความรุนแรงทางตรง ความรุนแรงเชิงโครงสร้างและความรุนแรงทางวัฒนธรรม ซึ่งสาเหตุของความรุนแรงจะต้องพิจารณาจากโครงสร้างทางสังคมเข้าไปด้วย โดยสังคมในละคร sitcom เรื่อง “เป็นต่อ 2017” มีอิทธิพลต่อผู้ชมของการสังคมน้อยเป็นค่อยไปตามระยะเวลาในการปลูกฝัง ดังนั้นผู้รับสารส่วนใหญ่จึงยอมรับที่จะถูกปลูกฝังความรุนแรงในสื่อต่างๆ เพื่อความสนุกผ่านลักษณะทางสังคม ดังต่อไปนี้

4.4.1 ลักษณะทางสังคมที่เกิดกับผู้หญิง ไม่ว่าจะเป็นการที่ตัวละคร เป็นต่อ ยม วอกและอู๊ด เวลาเจอผู้หญิง เช่น ผู้หญิงสวยขาว หน้าอกใหญ่ สาวสวยมักจะแซวและทะเล่กับพวกเธอ ซึ่งตัวละครดังกล่าวจะมีการสังเกตลักษณะทางกายภาพเป็นหลัก แต่ถ้าสังเกตส่วนใหญ่ตัวละครอย่างพีทมอนจะโดนมุขตลกทางจิตใจ เช่น การว่าพีทมอนแก่ ไม่มีสามีสักที เป็นต้น ซึ่งตัวละครชายส่วนใหญ่จะเป็นฝ่ายหัวเราะมากกว่าฝ่ายหญิง จะเห็นได้ว่าเป็นการปลูกฝังให้สังคมไม่ให้เกียรติผู้หญิงและผู้หญิง จึงทำให้เกิดทัศนคติและความเคยชินว่าผู้ชายเป็นใหญ่กว่าผู้หญิง หรือผู้หญิงสู้ผู้ชายไม่ได้นั่นเอง

4.4.2 ลักษณะทางสังคมที่เกิดกับเพศที่สาม ละคร sitcom เรื่อง “เป็นต่อ 2017” เกี่ยวข้องกับกลุ่มที่มีความหลากหลายอย่างทางเพศที่สามอย่างฟีกอล์ฟ แม่บ้านของเป็นต่อและพอใจที่หลงรักผู้ชายด้วยกัน ฟีกอล์ฟจะแสดงออกทางกิริยาท่าทางและสายตา เช่นกรีดเข้าไปแว่เนี่ยเมื่อเห็นผู้ชายหล่อๆ แต่ฟีกอล์ฟอาจไม่รู้ว่าสายตาที่จ้องมองฟีกอล์ฟนั้น อาจมีการแสดงที่น่ารังเกียจและมองฟีกอล์ฟเป็นตัวตลกอยู่เสมอ

4.4.3 ลักษณะทางสังคมที่เกิดกับผู้ชาย ในละคร sitcom เรื่องนี้เกี่ยวข้องกับเพื่อนด้วยกัน ไม่ว่าจะเป็นการอยู่ร่วมกันในที่ทำงานทำให้เล่นกันเหมือนเพื่อน โดยไม่คำนึงถึงอายุหรือความเหมาะสม เช่นการใช้ความรุนแรงเช่นวอกบอกยมว่า “พีหน้าเครียดเหมือนปลาล้นหมา” และยมพูดกับอู๊ด “พีอู๊ดเดียเป็นพญาปลวกเลยนะพี” อีกทั้งเป็นต่อว่าหรือด่าทอยมเช่น “คนโง่ ยังไงมันก็ไม่มีจิตสำนึก เป็นควายอยู่อย่างนั้น” หรือ วอกด่ายม “พีชั่วไม่มีที่สิ้นสุดจริงๆนะ” จากสิ่งที่กล่าวมานั้นอาจสนุกและเพลิดเพลินในสายตาผู้ชมแต่การที่แสดงออกมาเป็นสิ่งที่ถือได้อาจส่งผลต่อการจดจำหรือชินชาจนกลายเป็นการปลูกฝังต่อผู้ชม

4.4.4 ลักษณะทางสังคมที่เกิดกับผู้อาวุโส ของละคร sitcom เรื่อง “เป็นต่อ 2017” นี้มีความเกี่ยวข้องกับตัวละครในสถานที่ทำงานเช่นเคย แต่จะเกิดขึ้นกับตัวละครของพีทมอนเป็นส่วนใหญ่ เพราะถือว่าเป็นตัวละครที่มีความเป็นอาวุโสที่สุดอีกทั้งเป็นเจ้านายในออฟฟิศ สิ่งทีตัวละครนี้โดนกระทำคือ การถูกตัวละครอย่างยม วอกและอู๊ดลามปามผู้ที่มีอายุมากกว่าเช่น ยมพูดว่า “หมอน เอาเวลางานมายุ่งเรื่องชาว บ้านเหรอและกอล์ฟ : พีทมอนเค้าไม่ให้คนแก่ๆอายุ 50 เข้าสี่ลมนะคะ” เป็นต้น

สิ่งเหล่านี้จะทำให้สังคมนำไปใช้ปฏิบัติกับผู้อื่น รวมถึงจะเป็นการปลูกฝังให้กับผู้ชมไปในตัวอย่างทันที

จากประเด็นความรุนแรงที่เกิดขึ้นในละครซีทคอม “เป็นต่อ 2017” สามารถสร้างกลวิธีในการปลูกฝังทางความคิดให้กับผู้รับสารในระยะยาวผ่านลักษณะทางสังคมเป็นอย่างมากในลักษณะของการสั่งสมผ่าน 2 แนวทาง ได้แก่แนวทางแรกที่ละครซีทคอม “เป็นต่อ 2017” คือ Mainstreaming มีการสร้างกระแสของวัฒนธรรมทางความคิดทางสังคมในทางใดทางหนึ่ง ไม่ว่าจะเป็นความรุนแรงทางกายหรือทางจิตใจของตัวละครข้างต้นที่ได้นำเสนอออกมาอย่างสม่ำเสมอจนกลายเป็นกระแส ทำให้ผู้รับสารซึมซับและมีความโน้มเอียงให้คล้อยตาม อีกหนึ่งแนวทาง Resonance คือเป็นการสร้างความสอดคล้องกับแนวทางแรกที่ปรากฏในละครซีทคอมเรื่องนี้ ไม่ว่าจะเป็นการเห็นภาพของการกระทำที่ผิด ไม่ถูกกาลเทศะกับผู้อาวุโสและการที่ผู้ชายใช้สายตาทิโรยทางที่ไม่ดีกับผู้หญิง เป็นต้น เป็นผลทำให้เกิดการปลูกฝังต่อผู้รับสารว่าการกระทำดังกล่าวนั้นเป็นเรื่องธรรมดาที่พบเป็นประจำ

ดังนั้นสรุปได้ว่าจากการวิเคราะห์ความรุนแรงในละครซีทคอมเรื่อง “เป็นต่อ 2017” นั้น จะเห็นว่าค่านิยมที่เป็นความรุนแรงทางตรง ทางเชิงโครงสร้างและทางวัฒนธรรมมาจากโครงสร้างทางสังคมคือ ภาพตัวแทน (Representation) ซึ่งการผลิตซ้ำยังคงเป็นเอกลักษณ์ที่ละครซีทคอมเรื่อง “เป็นต่อ 2017” ได้ใช้สร้างค่านิยมและการปลูกฝังที่ทำให้เกิดการสนับสนุนความรุนแรงเกิดขึ้น จากการได้ทำการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของตัวละครผ่านในรูปแบบความรุนแรงเข้ามาเชื่อมโยงของความรุนแรงที่ปรากฏในละคร ซีทคอมทางโทรทัศน์ “เป็นต่อ 2017” ไม่ว่าจะเป็นการสร้างโครงเรื่องหรือแก่นเรื่องที่มิใช่สถานการณ์จริง หรือบเลบภาพความเป็นจริงออกไปให้กับผู้ชม อีกหนึ่งสิ่งที่สำคัญคือ ละครซีทคอมเรื่องนี้สามารถโน้มน้าวให้ผู้ชมมองตามสิ่งที่สื่อที่สร้างขึ้น ซึ่งสื่อมีความใกล้ชิดและมีอิทธิพลต่อผู้รับสารของการสั่งสมค่อยเป็นค่อยไปตามระยะเวลาในการปลูกฝัง ดังนั้นผู้ชมส่วนใหญ่จึงยอมรับที่จะถูกปลูกฝังความจริงที่ว่ามากกว่าการรับรู้ความเป็นจริงของโลก

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่อง ความรุนแรงที่ปรากฏในละครซีทคอมทางโทรทัศน์“เป็นต่อ 2017”เป็นการวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) โดยมีวัตถุประสงค์ในการศึกษาความรุนแรงที่ปรากฏในละครซีทคอม“เป็นต่อ 2017” ซึ่งผู้วิจัยได้ทำการวิจัยเชิงวิเคราะห์เนื้อหา (Textual Analysis) โดยอาศัยทฤษฎีและแนวคิดต่าง ๆ มาเป็นแนวทางในการศึกษาได้แก่ แนวคิดการเล่าเรื่อง แนวคิดเรื่องความรุนแรงเพื่อนำองค์ประกอบมาเป็นแนวทางในการวิจัยภายใต้แนวคิดเกี่ยวกับละครตลกที่หยิบยกสถานการณ์มาผลิตซ้ำผ่านทฤษฎีความสัมพันธ์ทางสังคมของตัวละครและร่วมไปถึงส่งผลถึงทฤษฎีการปลูกฝังทางสังคมได้ ซึ่งสามารถสื่อได้ถึงความรุนแรงที่ปรากฏในละครซีทคอมทางโทรทัศน์“เป็นต่อ 2017” ดังนั้นผลการศึกษาทั้งหมดสามารถสรุปผลการวิจัยได้เป็น 4 ส่วนดังนี้

5.1 สรุปผลการวิจัย

5.1.1 การสรุปผลการวิจัยเกี่ยวกับการเล่าเรื่องโดยศึกษาผ่านโครงเรื่อง การเล่าเรื่อง แก่นเรื่อง ฉากและตัวละคร

5.1.2 การสรุปผลการวิจัยเกี่ยวกับรูปแบบความรุนแรงและความสัมพันธ์ทางสังคมที่ปรากฏในละครซีทคอม

5.1.3 การสรุปผลการวิจัยเกี่ยวกับภาพตัวแทน (Representation) ที่ปรากฏในละครซีทคอม

5.1.4 การสรุปผลการวิจัยเกี่ยวกับการปลูกฝังทางความรุนแรง

5.1.1 การสรุปผลการวิจัยเกี่ยวกับการเล่าเรื่องโดยศึกษาผ่านโครงเรื่อง การเล่าเรื่อง แก่นเรื่อง ฉากและตัวละคร

กระบวนการที่เกี่ยวกับแนวคิดการเล่าเรื่องในละครซีทคอม“เป็นต่อ 2017” ซึ่งเป็นละครตลกที่สร้างขึ้นเป็นละครชุด (Series) ส่วนใหญ่เป็นเรื่องเกี่ยวกับสถานการณ์ที่เรียกว่า (Situation) ถูกสร้างขึ้นจากชีวิตประจำวัน ไม่ว่าจะเป็นเรื่องราวความสัมพันธ์ของเพื่อน ครอบครัวเป็นต้น โดยผ่านตัวละครที่ผูกเข้ากับเรื่อง ซึ่งถ้าพูดถึงตัวละครหลักในละครซีทคอมเรื่องนี้ไม่มีกั้วในฉาคนั้นๆ จะเห็นว่าลักษณะของละครซีทคอมจะมีความแตกต่างจากประเภทละครโทรทัศน์ทั่วไปนั่นคือ เป็นละครสั้นแบบจบในแต่ละตอนจึงมีความยาวประมาณ 30-40 นาที ถือได้ว่าเอกลักษณ์ของละครซีทคอมมาจากความตลกของสถานการณ์และเหตุการณ์ความวุ่นวายที่ส่งผ่านพฤติกรรมของตัวละครจนได้รับความตลกขบขันและเกิดความวุ่นวายภายในเรื่องราว โดยนำเสนอผ่านกระบวนการเล่าเรื่อง ดังนี้

รูปแบบของการดำเนินเรื่องที่สามารถให้ผู้ชมเข้าใจและเข้าถึงได้อย่างน่าติดตามด้วยระยะเวลาช่วงสั้นๆ ซึ่งโครงเรื่องมีสถานการณ์ทั้งหมด 4 ขั้นตอนได้แก่

ถ้าพูดถึงโครงเรื่องของละครซีทีคอม“เป็นต่อ 2017” มีการลำดับสถานการณ์ที่นำไปสู่จุดเริ่มต้นหรือปัญหาจากการกระทำที่เกิดขึ้นของตัวละคร ซึ่งส่วนใหญ่จะมีโครงเรื่องหลากหลายรูปแบบไม่ว่าจะเป็นมุมมองของคนโสดรุ่นใหม่ที่กำลังแสวงหาคู่ เรื่องของการทำงาน เพื่อนร่วมงานและครอบครัว

แก่นเรื่องของเนื้อหาที่จบในตอน ซึ่งจะกล่าวถึงความสัมพันธ์ของตัวละครในการทำงานและสนุกสนานไปกับชีวิต ด้วยตัวละครแต่ละตัวจะประสบกับปัญหาในการใช้ชีวิต เมื่อเกิดปัญหาต้องยอมรับและรู้จักการแก้ไขปัญหาให้สถานการณ์คลี่คลายลง

องค์ประกอบของฉาก ด้วยภายใต้ระยะเวลาที่จำกัด ฉากในละครซีทีคอมเรื่องนี้จึงมีเพียงฉากหลักๆทั้งหมด 4 ฉาก ประกอบไปด้วย ฉากออฟฟิศ ฉากคอนโดเป็นต่อ ร้านมินิมาร์ทและร้านบางบาร์ การดำเนินเรื่องตามวิธีของตัวละครโดยยึดโครงเรื่องและเหตุการณ์ในฉากต่างๆ ซึ่งฉากจะมีความเกี่ยวข้องเพื่อสะท้อนให้สังคมเห็นถึงการดำเนินชีวิตในปัจจุบัน

สำหรับตัวละครนั้น สามารถสื่อสารไปถึงผู้ชมได้ตัวละครแต่ละตัวยังคงคาแร็กเตอร์เดิมอยู่ คือโครงเรื่องของ“เป็นต่อ 2017” โดยการสร้างสรรค์ตัวละครของเรื่องนี้ให้มีจุดเด่นของแต่ละตัวไปจากเรื่องอื่น อันเป็นลักษณะของสังคม เช่น เป็นต่อ บทบาทที่มีลักษณะทำให้สาว ๆ หลงใหล ไม่ว่าจะรูปร่างหน้าตาที่หล่อ ความดี จนมีฉายาว่าคาสโนวา เป็นต้น อีกทั้งยังเน้นถึงความสัมพันธ์ระหว่างตัวละครความสัมพันธ์ที่เกิดจากความใกล้ชิดจึงทำให้เกิดความรุนแรงที่ตัวละครแสดงพฤติกรรมออกมาตามบทบาทของโครงเรื่องละครซีทีคอม“เป็นต่อ” ไม่ว่าจะเป็นความรุนแรงทางจิตใจและทางกาย เป็นต้น

5.1.2 การสรุปผลการวิจัยเกี่ยวกับรูปแบบความรุนแรงและความสัมพันธ์ทางสังคมที่ปรากฏในละครซีทีคอม

ความรุนแรงในละครซีทีคอมเรื่อง“เป็นต่อ 2017”พบว่าการผลิตซ้ำผ่านความรุนแรงนั้นมีอยู่ครบทั้ง 3 ประเภทซึ่งได้แก่ความรุนแรงทางตรง ความรุนแรงเชิงโครงสร้างและความรุนแรงทางวัฒนธรรม โดยเฉพาะการทำหน้าที่ผลิตซ้ำของความรุนแรงทางวัฒนธรรม ซึ่งละครซีทีคอมเรื่อง“เป็นต่อ2017” สร้างความเชื่อทางสังคมที่คอยซ้ำเติมให้กับสังคมให้เกิดการยอมรับความรุนแรงในหลากหลายประเภท จึงนำไปสู่การใช้ชุดกลที่ประกอบไปด้วย อันได้แก่รูปร่าง ภาษาและเพศที่สาม ได้นำเสนอภาพของตัวละครในละครซีทีคอมผ่านภาพตัวแทน (Representation) ที่เป็นเอกลักษณ์ของซีทีคอมก็ว่าได้ จึงยังทำให้ตัวละครถูกหัวเราะ ล้อเลียนในจุดที่บกพร่องด้วยการกระทำผ่านความรุนแรงในรูปแบบต่างๆผ่านสัมพันธ์ภาพทางสังคม จำนวน 4 คู่หลักๆด้วยกัน ได้แก่ ความสัมพันธ์เจ้านาย-ลูกน้อง ความสัมพันธ์ระหว่างเจ้านาย –ลูกน้อง(ในที่ทำงาน) ความสัมพันธ์คู่สามี-ภรรยาและความสัมพันธ์ของเพื่อน ทำให้เห็นถึงพฤติกรรมปฏิสัมพันธ์โต้ตอบของตัวละคร ซึ่งผู้ชมสามารถเห็นความรุนแรงได้หลากหลายรูปแบบอย่างเห็นได้ชัด

จากความรู้แรงของ Galtung ทั้ง 3 รูปแบบ ได้แก่ความรู้แรงทางตรง ความรู้แรงเชิงโครงสร้างและความรู้แรงทางวัฒนธรรมนั้น ละครซิทคอม“เป็นต่อ 2017”ได้นำเสนอความรู้แรงทั้ง 3 รูปแบบผ่านความสัมพันธ์ทางสังคม โดยพบประเด็นความรู้แรงทางตรง ไม่ว่าจะเป็นลักษณะทางกายภาพ (Physical Violence) เช่นการตบตี การต่อชก การทุบตีข่มขืนรวมถึงการกระทำที่ได้รับความเจ็บ เห็นได้ชัดผ่านความสัมพันธ์ของสามี-ภรรยาอย่างเจ็มนักบม เจ้านายอย่างพืหมอนกับลูกน้องอย่างยม วอกและ อู๊ด อีกทั้งเพื่อนอย่างอู๊ดกับบม นอกจากนี้จะพบว่ามีความรู้แรงทางกายแล้วยังพบว่ามีความรู้แรงทางจิต ใจ (Psychological) ที่มีลักษณะของการล้อเลียน เสียดสี ดูถูกและทำให้รู้สึกอับอาย ซึ่งจะเห็นได้ชัดจากการใช้ขลุ่ยตลกผูกติดผ่านลักษณะของตัวละครเสมือนชีวิตจริง โดยแบ่งให้เห็นอย่างชัดเจนยิ่งขึ้นดังนี้ ตัวละครผู้หญิงอย่างเจ็มนักบม โดนทำร้ายทางจิตใจ:“ผัวทิ้ง เจ็กซ์ชั่วเลยนะ”ตัวละครชายอย่างอู๊ด: มักโดนล้อเรื่องครอบครัว รูปร่าง“เตี้ยมะขามข้อเดียว”และวอก:มักโดนล้อเรื่องครอบครัวเหมือนอู๊ด:“พ่อมึงเป็นตุ๊ด แม่มึงเป็นชู้กับคนส่งแก๊ส”ทั้งยังโดนแฟนทิ้งไปมีแฟนใหม่ตัวละครเพศที่สามอย่างกอล์ฟ: มักโดนล้อเรื่องรูปร่าง“กระเทยตัวอ้วน”ตัวละครอาวูโสอย่างพืหมอน: มักโดนล้อเรื่องความแก่ วัยทอง ชอบกินเด็กเป็นต้น

จากประเด็นความรู้แรงทางตรงดังกล่าวทำให้พบประเด็นที่น่าสนใจเกี่ยวกับความรู้แรงเชิงโครงสร้างและวัฒนธรรม 2 ประเด็น ในเรื่องของการเกิดความขัดแย้งของตัวละครที่ทะเลาะกันระหว่างความสัมพันธ์ของตัวละคร ซึ่งละครซิทคอม“เป็นต่อ 2017”เป็นอีกข้ออ้างหนึ่งของการยอมรับความรู้แรงจากสถานการณ์ที่เกิดขึ้นในสังคมทั่วไป ซึ่งเป็นความรู้แรงที่แฝงมากับการนำเสนอละครซิทคอมที่ก่อให้เกิดความตลกและความบันเทิง ทั้งนี้ละครซิทคอมเรื่อง“เป็นต่อ 2017”ได้มีการนำเสนอความรู้แรงในเรื่องเรื่องที่จะเกิดขึ้นด้วยเช่นกัน เช่นเดียวกับตอน“สวมรอย”ที่สะท้อนให้เห็นถึงปัญหาทางพฤติกรรมทางสังคม ไม่ว่าจะเป็นปัญหาการเอาเปรียบกันระหว่างผู้มีอำนาจมาก กว่าผู้ที่ด้อยกว่า ไม่ว่าจะเป็นตัวอย่างตอนดังกล่าว เกิดความไม่เท่าเทียมกันจนส่งผลกระทบต่อโครงสร้างทางสังคมอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ จึงเกิดการแบ่งชนชั้นความแตกต่างระหว่างเจ้านายกับลูกน้องผ่านความสัมพันธ์ของตัวละครให้เห็นเป็นรูปธรรมของความรู้แรงเชิงโครงสร้างนั่นเอง อีกหนึ่งประเด็นคือ เกิดการลดทอนหรือด้อยค่าของมนุษย์ที่สะท้อนผ่านสภาพทางกายและจิตใจ ได้มีการนำเสนอผ่านภาพตัวแทนในละครซิทคอมเข้ามาช่วยดำเนินเรื่องราวในละครซิทคอมเรื่องนี้ เพื่อสนับสนุนให้เกิดค่านิยมทางความรู้แรงในวัฒนธรรมให้กับผู้ชมอย่างไม่รู้ตัว จนกลายเป็นความเคยชินที่คอยจ้ำจวนสังคมให้เกิดการยอมรับความรู้แรงในรูปแบบต่างๆที่อยู่ในวิถีชีวิตและองค์ประกอบทางความสัมพันธ์ทางสังคมของตัวละครในแบบกลม ทำให้เห็นเรื่องราวของตัวละครในละครซิทคอมเรื่อง“เป็นต่อ 2017”ที่ถูกลดทอนความเป็นมนุษย์ผ่านรูปแบบตัวละครดังนี้ 1.ตัวละครที่เกิดกับผู้หญิง อย่างเจ็มนักบมโดนว่ากระเทยถึง“เจ้! รู้ยังสามีเจ้ไปมีอีหนูอะ” 2.ตัวละครที่เกิดกับผู้ชาย อย่างอู๊ดกับวอก เช่น อู๊ด :“พี่เป็นไอ้เตี้ยมะขามข้อเดียว” วอก :“แม่มึงเล็กเป็นชู้กับคนส่งแก๊สยัง?” 3.

ตัวละครที่เกิดกับเพศที่สามอย่างฟีกอล์ฟ เช่นถูกล้อว่า“กระเทยตัวอ้วนหรือไม่ว่าจะเป็นการกรีด ลวนลาม แชวผู้ชายหล่อตลอด”4.ตัวละครที่เกิดกับผู้อาวุโสอย่างฟีมอนที่เรามักจะเห็นอยู่เป็น ประจำเช่น“เป็นผู้หญิงแกว้ยทองและผัวทิ้ง”เป็นต้น ซึ่งส่งผลเป็นอย่างมากต่อผู้ชมและทำให้ละครชิต คอมเรื่องนี้เห็นความรุนแรงที่มากขึ้น เพราะอาจทำให้ผู้ชมเกิดการเพิกเฉยแยกไม่ออกจากการรับสาร ดังกล่าวไปโดยไม่รู้ตัว

5.1.3 การสรุปผลการวิจัยเกี่ยวกับภาพตัวแทน (Representation) ที่ปรากฏในละครชิต

คอม

ละครชิตคอมเรื่อง“เป็นต่อ 2017” ได้สอดคล้องกับภาพตัวแทนกล่าวได้ว่าละครชิตคอม นำเสนอลักษณะโครงเรื่อง แก่นเรื่องที่แฝงอคติและการเหยียดในแต่ละเพศจนอาจส่งผลต่อผู้ชมได้ อย่างน่ากังวล ทำให้พบว่าละครชิตคอมเรื่องนี้มีเนื้อหาของการผลิตซ้ำผ่านมุขตลกและได้นำเสนอภาพ ตัวแทน รวมถึงแนวคิดความรุนแรงทั้ง 3 ประเภทตามที่ได้กล่าวไว้ ซึ่งแสดงให้เห็นว่าละครชิตคอม “เป็นต่อ 2017” ได้ผลิตซ้ำทางด้านของความรุนแรงทางเชิงวัฒนธรรมที่ส่งผลในการสะท้อนให้กับ สังคมผ่านรูปแบบความ สัมพันธ์ของตัวละคร โดยพบว่าสามารถแบ่งประเด็นภาพตัวแทนลักษณะใน บทบาท(Characters) ของตัวละคร ไม่ว่าจะเป็นอคติและการดูถูกในภาพตัวแทนเพศหญิงกับเพศที่ สามมักโดนเหยียดในเรื่องของรูปร่างหน้า ตามากกว่า เพศชายมักโดนเหยียดเรื่องของความสูง ครอบครั และผู้อาวุโสโดนเหยียดในเรื่องของอายุและการมีครอบครัว เป็นต้น จากกระบวนการสร้าง ความลดทอนและด้อยค่าของมนุษย์ให้เหลือเพียงด้านเดียวนั้น ซึ่งโทรทัศน์จะทำหน้าที่สะท้อนให้ผู้ชม เห็นภาพตัวแทนได้อย่างสมบูรณ์ จึงทำให้เกิดการรับรู้อคติในรูปแบบความรุนแรงมากที่สุด การเล่น มุขตลกมุขตลกแบบปัญญาชนหรือที่เรียกว่าตลกคาเฟ่แฝงไปด้วยความรุนแรง ผ่านภาษาคำในรูปแบบ ต่างๆที่เรียกว่า “สัญญะ” ใช้ผลิตซ้ำในชิตคอม ซึ่งลักษณะทาง Representation นี้จะช่วยให้ผู้ชมนั้น รู้จักตัวละครได้อย่างรวดเร็วโดยไม่ต้องรู้ภูมิหลังทำให้รับรู้ได้ถึงความต้องการทางค่านิยมของสังคม เป็นส่วนใหญ่ ผู้วิจัยได้พบจากประเด็นภาพตัวแทนนั้นส่วนใหญ่ในละครชิตคอมเรื่องนี้หรือแม้แต่สังคม ล้วนแต่ไม่อยากให้ใครทำแบบนี้กับตน ไม่ว่าจะเป็นการล้อเลียน เสียดสีที่เป็นสิ่งที่บกพร่องในรูปลักษณ์ ภายนอกเช่นกัน

5.1.4 การสรุปผลการวิจัยเกี่ยวกับการปลูกฝังทางความรุนแรง

ความรุนแรงที่เกิดในละครชิตคอมเรื่อง“เป็นต่อ 2017”ได้ทำหน้าที่บรรลุดุष्टประสงค์ของ ละครชิตคอมได้อย่างแท้จริง ผู้วิจัยพบว่าที่บรรลุดุष्टเพราะเกิดจากโครงเรื่องเนื้อหาที่มีการสื่อที่สนุกสนาน และเกิดความบันเทิงซึ่งเป็นสาเหตุสำคัญที่ผู้ชมเลือกรับชมละครชิตคอมเรื่องนี้ ถึงแม้ว่าโครงเรื่อง เนื้อหา แก่นเรื่องหลักมักจะเชื่อมโยงเข้ากับสถานการณ์ในปัจจุบันหรือที่เราเรียกว่า Situation โดย ส่วนใหญ่เป็นความรุนแรงทั้ง3แบบที่กล่าวไปข้างต้น ไม่ว่าจะเป็นความรุนแรงทางตรง ความรุนแรง เชิงโครงสร้างและความรุนแรงทางวัฒนธรรม ซึ่งสาเหตุของความรุนแรงจะต้องพิจารณาจาก

โครงสร้างทางสังคมเข้าไปด้วย โดยสังคมในละคร sitcom เรื่อง “เป็นต่อ 2017” มีอิทธิพลต่อผู้ชมของการสังสรรค์เป็นค่อยไปตามระยะ เวลาในการปลูกฝังรู้สึกได้จากตัวละครที่สื่อออกมาจากละคร sitcom เรื่องนี้ ความสนุกผ่านลักษณะทางสังคมที่เกิดกับผู้หญิง ผู้ชาย เพศที่สามและผู้อาวุโสเช่นทำให้เกิดการว่ากล่าวเกิดความรุนแรงทางกายและจิตใจ อีกทั้งผู้ชมสามารถชี้เฉพาะว่าข้อคิดเกี่ยวกับเซ่นเป็นต่อพี่ชายสอน ห่วงน้องสาวอย่างพอใจ การที่สอนไม่พูดโกหกกับพ่อ อย่างลูกชายดันน้ำกับพ่ออู๊ด เป็นต้น ดังนั้นสื่อมีความใกล้ชิดและมีอิทธิพลต่อผู้รับสารของการสังสรรค์เป็นค่อยไปตามระยะเวลาในการปลูกฝัง ดังนั้นผู้ชมส่วนใหญ่จึงยอมรับที่จะถูกปลูกฝังความจริงที่ว่ามากกว่าการรับรู้ความเป็นจริงของโลก

5.2 อภิปรายผลการวิจัย

จากการวิจัย ผู้วิจัยพบว่าความรุนแรงที่ปรากฏในละคร sitcom ทางโทรทัศน์ “เป็นต่อ 2017” มีมากขึ้น ผู้วิจัยได้นำมาอภิปรายผลเพิ่มเติมตามประเด็น 4 ด้าน ดังนี้

5.2.1 การอภิปรายการเล่าเรื่องโดยศึกษาผ่านโครงเรื่อง การเล่าเรื่อง แก่นเรื่อง ฉากและตัวละคร

5.2.2 การอภิปรายรูปแบบความรุนแรงและความสัมพันธ์ทางสังคมที่ปรากฏในละคร sitcom

5.2.3 การอภิปรายเกี่ยวกับภาพตัวแทน (Representation) ที่ปรากฏในละคร sitcom

5.2.4 การอภิปรายเกี่ยวกับการปลูกฝังทางความรุนแรง

5.2.1 การอภิปรายการเล่าเรื่องโดยศึกษาผ่านโครงเรื่อง การเล่าเรื่อง แก่นเรื่อง ฉากและตัวละคร

จากการใช้ทฤษฎีการเล่าเรื่องในการสร้างสรรค์ละคร sitcom ซึ่งการใช้แนวคิดดังกล่าวที่มาจากทฤษฎีการวิเคราะห์ภาพยนตร์ เนื่องจาก ณ ปัจจุบันยังไม่มีทฤษฎีการวิเคราะห์แนวคิดการเล่าเรื่องของละคร sitcom ที่เป็นแนวสร้างด้วยตนเอง ผู้วิจัยจึงเห็นถึงข้อแตกต่างของการวิเคราะห์ เช่นการเล่าเรื่องในรูปแบบภาพยนตร์จะมีการวิเคราะห์องค์ประกอบที่ครบและมีความต่อเนื่องในรู้แบบของโครงเรื่อง (Plot) ที่ไม่สามารถวิเคราะห์ได้ตาม 5 ขั้นตอนที่ทฤษฎีนี้ได้กล่าวไว้ (ถิรนนท์ อนุวัชรวิวงศ์, 2543) จะเห็นได้ว่าผู้วิจัยได้ใช้ทฤษฎีนี้ โดยเน้นกลุ่มเป้าหมายในการสื่อสารที่แตกต่างกันไป จึงเป็นประเด็นของละคร sitcom ที่ส่วนใหญ่ประเภทละครทางโทรทัศน์ทุกเรื่องได้ยึดองค์ประกอบตามนี้ โดยการนำเสนอผ่านกระบวนการเล่าเรื่อง ดังนั้นทฤษฎีที่กล่าวมาข้างต้นยังคงตอบสนองในการวิเคราะห์ละคร sitcom ได้ไม่ครอบคลุมทั้งหมดเนื่องจากละคร sitcom เป็นเรื่องราวที่มีการผลิตซ้ำในแต่ละสถานการณ์ ซึ่งจะเห็นได้ว่าผู้ชมมักชอบพอใจในสิ่งที่สื่อส่งมา ไม่เคยยึดสนทนากัน จึงเป็นสิ่งที่ตอบสนองต่อผู้ชมมากเป็นพิเศษ

5.2.2 การอภิปรายรูปแบบความรุนแรงและความสัมพันธ์ทางสังคมที่ปรากฏในละครชีวิตคอม

ละครชีวิตคอม“เป็นต่อ 2017”ได้มีการทำหน้าที่ของการผลิตซ้ำทางด้านของความรุนแรงของทั้ง 3 มิติ โดยความรุนแรงที่ปรากฏในละครชีวิตคอมเรื่องนี้เป็นความเชื่อทางสังคมที่คอยค้ำจุนให้สังคมเกิดการยอมรับในความรุนแรงหลากหลายประเภท ไม่ว่าจะเป็นการทำร้ายร่างกาย การเอาผิดเอาเปรียบ เสียดสี ซึ่งละครชีวิตคอมเรื่องนี้ได้มีการนำเสนอชุดหลักผ่านภาพตัวแทนในตัวละคร จากรูปแบบแนวความคิดทางความรุนแรงของ (Galtung, 1996) ได้แก่ความรุนแรงทางตรง (Direct Violence) ความรุนแรงเชิงโครงสร้าง (Structuarl Violence) และความรุนแรงทางวัฒนธรรม (Cultuarl Violence) จากรูปแบบความรุนแรงดังกล่าวอย่างเห็นได้ชัดในการนำเสนอทั้งเนื้อหา ท่าทาง ภาษา ซึ่งส่วนสำคัญอย่างยิ่งของการกำหนดรูปแบบของการสื่อสารที่เกิดขึ้นในละครชีวิตคอมมาจากความ“สัมพันธ์ภาพทางสังคม”ที่ทำให้เห็นถึงพฤติกรรมโต้ตอบระหว่างบุคคล ซึ่งจะเห็นความรุนแรงหลายรูปแบบผ่านความสัมพันธ์ของตัวละคร จากการนำเสนอโดยใช้ทฤษฎีดังกล่าวที่เป็นทฤษฎีเชิงสังคมวิทยาไม่ได้เป็นตามหลักของทฤษฎีนิเทศศาสตร์โดยตรงอาจไม่สามารถกล่าวถึงความรุนแรงบางอย่างได้ครบ เพราะละครชีวิตคอมเรื่องนี้ไม่ได้มีความรุนแรงในทุกด้านเช่นความรุนแรงทางเพศ ทางการเมือง เป็นต้น อาจตอบการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของตัวละครได้ไม่ละเอียดครบถ้วนเท่าทฤษฎีของหลักนิเทศศาสตร์อย่างไม่ครบองค์ประกอบ ทำให้ผู้วิจัยเห็นว่าไม่ใช่ทฤษฎีนิเทศศาสตร์เพียงอย่างเดียวที่สามารถวิเคราะห์ในด้านของความรุนแรงได้โดยตรง

5.2.3 การอธิบายเกี่ยวกับภาพตัวแทน (Representation) ที่ปรากฏในละคร ชিতคอม

การนำเสนอความรุนแรงในละคร sitcom “เป็นต่อ 2017” ตรงตามทฤษฎีภาพตัวแทนได้กล่าวไว้ ที่มีลักษณะความเป็น Comedy ซึ่งเป็นเอกลักษณ์เฉพาะตัวของละคร sitcom ทุกเรื่องให้เกิดการใช้มุขตลก เป็นสื่อกลางในการนำเสนอภาพตัวแทน (Representation) ของ (Hall, 1997, p. 4) ได้กล่าวไว้ผ่านโครงเรื่อง แก่นเรื่องที่แฝงไปด้วยอคติและการเหยียดในแต่ละเพศเป็น สิ่งที่สำคัญในแนวคิดการเล่าเรื่องไม่ว่าจะเป็นบทบาทที่แสดงออกทางกายและจิตใจผ่านของตัวละคร ถูกผลิตขึ้นซ้ำๆ เพื่อตอกย้ำว่าสิ่งที่สื่อชิ้นนั้นนำเสนอยังคงมีอยู่ในสังคม เช่นการนำเสนอพฤติกรรมความรุนแรงที่เกิดจากตัวละครที่ตบ ดี จิกหรือการเตะหรือการเสียดสี เกิดการด้อยค่า เป็นต้นผ่านภาพตัวแทนของผู้หญิง ชาย เพศที่สามและผู้อาวุโส ผู้วิจัยพบประเด็นความรุนแรงที่เกิดขึ้นในสังคมที่สามารถใช้ทฤษฎีการสะท้อนเข้ามาเพิ่มเติมการวิเคราะห์ภาพตัวแทนได้มากยิ่งขึ้น รวมถึงเป็นการแก้ปัญหาในสังคมที่ยังไม่สามารถปรับได้ในสื่อ ณ ปัจจุบัน

5.2.4 การอภิปรายเกี่ยวกับการปลูกฝังทางความรุนแรง

ถ้าพูดถึงละครชีวิตคอม“เป็นต่อ 2017” ถือได้ว่าตรงตามทฤษฎีการปลูกฝังได้กล่าวไว้ทั้งทางด้านของความรุนแรงทั้ง3มิติ ส่งผลกระทบต่อสังคม ซึ่งทำให้สื่อมีอิทธิพลต่อผู้ชมเป็นอย่างมาก เนื่องจากการสั่งสมค่อยเป็นค่อยไปตามระยะเวลาที่สื่อนั้นกลายเป็นปลูกฝัง (กาญจนา แก้วเทพ,

2547) ให้กับผู้ชม ผู้วิจัยยังคงพบว่าผู้รับสารส่วนใหญ่มักยอมรับที่จะถูกสื่อปลุกฝัง ซึ่งทฤษฎีการปลุกฝังเป็นการศึกษาศาสตร์ เพื่อศึกษาพฤติกรรมในการเพิ่มน้ำหนักให้กับการปลุกฝังที่สื่อพยายามใช้กับผู้รับสาร อีกทั้งยังสามารถสร้างมุมมองหรือทัศนคติของผู้รับสารในการรับชมมากยิ่งขึ้น

5.3 ข้อเสนอแนะที่ได้จากการวิจัย

5.3.1 ความรุนแรงที่ปรากฏทางสังคมมาจากอิทธิพลของสื่อที่ทำงานร่วมกันผ่านรูปแบบหลากหลายประเภท ไม่ว่าจะเป็นความรุนแรงทางตรง ความรุนแรงเชิงโครงสร้างและทางวัฒนธรรมที่สื่อประกอบสร้างขึ้นมาจนทำให้เกิดภาพตัวแทนและการผลิตซ้ำในด้านของความรุนแรงของโทรทัศน์ในปัจจุบันให้มากขึ้นในสังคมส่งผลต่อการเลือกปฏิบัติต่อสังคมมนุษย์อย่างไม่เท่าเทียมกัน โดยเฉพาะรูปร่างลักษณะ ไม่ว่าจะเป็นหน้าตา ความแก่ ความอ้วน เป็นต้น สื่อจึงต้องตระหนักถึงสิ่งที่เกิดขึ้นในสังคมเพราะสื่ออาจเป็นส่วนที่ส่งผลกระทบโดยตรงต่อมนุษย์ได้ จนเกิดแนวทางของการสร้างความคิดให้กับผู้ผลิตและผู้ชม ซึ่งผู้ผลิตสามารถนำไปประยุกต์หรือต่อยอดของการคำนึงถึงแนวคิดทางความรุนแรงในฐานะสื่อมวลชนที่ปรากฏขึ้นในสังคม

5.4 ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

5.4.1 งานวิจัยชิ้นนี้เป็นเพียงการศึกษาความรุนแรงที่ปรากฏในละครซีทคอม “เป็นต่อ 2017” ทั้งนี้ผู้วิจัยพบว่าควรทำการศึกษาละครซีทคอมในต่างประเทศ เพื่อมีการเปรียบเทียบทั้งความเหมือนและความแตกต่างในการนำเสนอความรุนแรง ซึ่งสามารถจะสร้างความน่าสนใจและช่วยให้การวิเคราะห์ในงานวิจัยนั้นสมบูรณ์มากยิ่งขึ้น

5.4.2 เนื่องจากประเด็นความรุนแรงในสื่อยังคงเป็นประเด็นที่น่าสนใจอย่างยิ่ง โดยเฉพาะประเด็นในเรื่องของละครซีทคอมยังคงปรากฏความรุนแรงให้เห็นอยู่เรื่อยๆ อีกทั้งยังเป็นความรุนแรงเชิงโครงสร้างและทางวัฒนธรรม ดังนั้นหากมีการสัมภาษณ์ข้อมูลเชิงลึก (In-Depth Interview) จากผู้กำกับละครซีทคอมเป็นต่อ เพื่อให้ผู้วิจัยมองเห็นภาพรวมในการวิเคราะห์ที่ชัดเจนมากยิ่งขึ้น

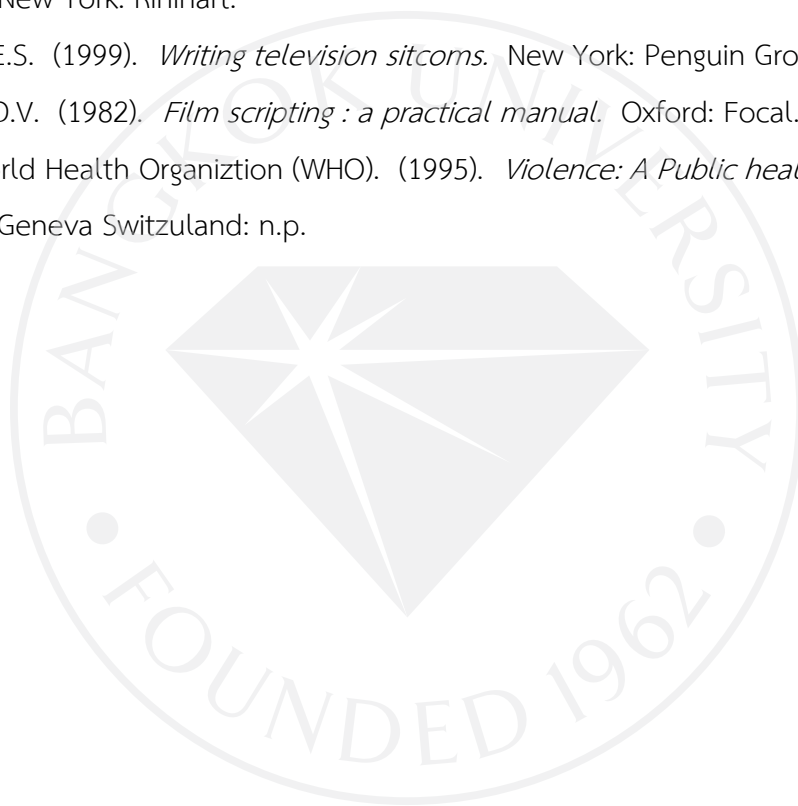
5.4.3 งานวิจัยชิ้นนี้ได้ทำการวิเคราะห์เนื้อเรื่องที่มีความรุนแรงปรากฏในทุกส่วนของละครซีทคอม “เป็นต่อ 2017” เท่านั้น ทั้งนี้ผู้วิจัยได้เห็นว่างานวิจัยที่สามารถต่อยอดในอนาคตหรือมีการวิเคราะห์เพิ่มเติมเกี่ยวกับการรับรู้ของผู้ชมที่ติดตามชมละครซีทคอมเรื่องนี้ว่ามีมุมมองความคิดเห็นอย่างไรต่อการที่สื่อได้เผยแพร่รูปแบบความรุนแรงให้ปรากฏอยู่เสมอ ทั้งนี้อาจมีการทำแบบสอบถาม (Questionnaire) เพื่อให้เห็นภาพรวมทางความคิดเห็นของผู้ชมอย่างเป็นรูปธรรมอย่างเห็นได้ชัด

บรรณานุกรม

- กรรณิการ์ เวียงเพิ่ม. (2539). *การวิเคราะห์ละครโทรทัศน์แบบ Situation Comedy เรื่องคู่ซิ่น*
ชุดมน. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- กฤษณา ศักดิ์ศรี. (2534). *มนุษย์สัมพันธ์. กรุงเทพฯ: รวมสาส์นการพิมพ์.*
- กาญจนา แก้วเทพ. (2541). *การวิเคราะห์สื่อ: แนวคิดและเทคนิค. กรุงเทพฯ: อินฟินิตี้ เพรส จำกัด.*
- กาญจนา แก้วเทพ. (2545). *สื่อสารมวลชน ทฤษฎีและแนวทางการศึกษา (พิมพ์ครั้งที่ 3).*
 กรุงเทพฯ: ศาลาแดง.
- กาญจนา แก้วเทพ. (2547). *สื่อสารมวลชน: ทฤษฎีและแนวทางการศึกษา (พิมพ์ครั้งที่ 4).*
 กรุงเทพฯ: แบรินด์เอจ.
- กาญจนา แก้วเทพ. (2552). *การวิเคราะห์สื่อแนวคิดและเทคนิค. กรุงเทพฯ: ณะนิเทศศาสตร์*
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ชัยพร วิชชาวุธ. (2530). *เอกสารการสอนชุดวิชามนุษยศาสตร์กับสังคม. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัย*
สุโขทัยธรรมาธิราช.
- ชัยวัฒน์ สถาอานันท์. (2539). *สันติทฤษฎี วิถีวัฒนธรรม. กรุงเทพฯ: มูลนิธิภูมิพลสมทอง.*
- ไชยันต์ รัชชกุล. (2545). “หน่วยที่ 2 ความขัดแย้งในบริบทของสันติศึกษา” ใน *เอกสารการสอนชุด*
วิชา สันติศึกษา. นนทบุรี: มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- ถิรนนท์ อนวัชศิริวงศ์. (2543). *นิเทศศาสตร์กับเรื่องเล่าและการเล่าเรื่อง. กรุงเทพฯ: ภาพพิมพ์.*
- ถิรนนท์ อนวัชศิริวงศ์. (2548). *ปรัชญานิเทศศาสตร์และทฤษฎีการสื่อสาร. นนทบุรี: มหาวิทยาลัย*
สุโขทัยธรรมาธิราช.
- ธัญญา สังขพันธานนท์. (2539). *วรรณกรรมวิจารณ์. กรุงเทพฯ: นาคร.*
- ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์. (2539). *จิตวิทยาอุตสาหกรรม. กรุงเทพฯ: ศูนย์ส่งเสริมกรุงเทพ*
- พรจันทร์ เสียงสอน. (2557). *การนำเสนอผู้หญิงและความรุนแรงในภาพยนตร์ไทย. วิทยานิพนธ์*
ปริญญาโทมหาบัณฑิต, สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.
- พีระ จิโรสภณ. (2548). *ทฤษฎีการสื่อสารมวลชน ในประมวลสาระชุดวิชาปรัชญานิเทศศาสตร์*
และทฤษฎีการสื่อสาร (หน่วยที่10). นนทบุรี: มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- ภัสวลี นิติเกษตรสุนทร. (2546). “หน่วยที่ 3 องค์ประกอบ กระบวนการ และแนวทางการศึกษา
การสื่อสาร” เอกสารการสอนชุดวิชาทฤษฎีและพฤติกรรมสื่อสาร. นนทบุรี:
มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- มณี ดีประสิทธิ์. (2541). *ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคล อัตมโนทัศน์สัมพันธ์ภาพ.*
วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิตวิทยาลัย, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

- มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต. (ม.ป.ป.). *ประวัติโทรทัศน์ในประเทศไทย*. สืบค้นจาก <http://www.oknation.net/blog/rt201dpu/2009/07/05entry-2>.
- รุ่งอรุณ ฉัตรวิมเนศ. (2553). *ศักยภาพของมุขตลกและอารมณ์ขันในรายการโทรทัศน์*. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- วณิช จรุงกิจอนันต์. (2538). *ศาสตร์แห่งเรื่องสั้นและนิยาย* (พิมพ์ครั้งที่2). กรุงเทพฯ: บุรพาสาส์น.
- วิทยา พานิชล้อเจริญ. (2554). *การประกอบสร้างเชิงสังคมของอารมณ์ขันในรายการตลกสถานการณ์ทางโทรทัศน์ไทย*. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- วิภากรณ์ กอจรัญจิตต์. (2545). *การวิเคราะห์ภาพเสนอ "ความขาว" ในโฆษณา*. วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- สมสุข หินวิมาน. (2545). *ละครโทรทัศน์: เรื่องของตบๆ จูบๆ และผัวๆ เมียๆ ในสื่อน้ำเน่า ในสื่อบันเทิง อำนาจแห่งความไร้สาระ*. กรุงเทพฯ: ออกลอแบร์พริ้นท์.
- สมสุข หินวิมาน. (2548). *แนวคิดเรื่องภาพตัวแทน" ในปรัชญาวิทยาศาสตร์และทฤษฎีการสื่อสาร. Philosophy of Communication arts and communication theory*. นนทบุรี: มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- สำนักงานกองทุนสนับสนุนการสร้างเสริมสุขภาพ (สสส.). (2555). *สื่อกับการผลิตซ้ำความรุนแรงและอคติ ทางเพศ(ศึกษาละครซีทีคอมในฟรีทีวี: กันยายน)*. สืบค้นจาก <file:///Users/admin/Downloads/61%20Final%20Paper>.
- สำนักงานกองทุนสนับสนุนการสร้างเสริมสุขภาพ(สสส.). (2551). *ซีทีคอม "มุขแป้ก" มีเดียร์ มอนิเตอร์ไม่ข้ามขมขื่นตลกเพศภูมิลำเนา หน้าตา(อคติและภาพตัวแทนในละครซีทีคอม)*. สืบค้นจาก <https://prachatai.com/journal/2008/03/16015>.
- หนึ่งนยา ไหลงาม. (2557). *มิติความรุนแรงในละครโทรทัศน์ประเภทซีทีคอมเรื่องบ้านนี้มีรัก*. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ, มหาวิทยาลัยมหิดล.
- Chickering, S.W. (1993). *Education and Identity*. Sanfrancisco: Jossey Bass.
- Defleur. M.L. (1966). *Theories of mass communication*. New York: David Mc Kay Company.
- Galtung, J. (1990). *Cultural Violence*. London: Sage.
- Galtung, J. (1996). *Peace by peaceful means: Peace and conflict, development and civilization (International peace research institute, Oslo (PRIO))*. London: SAGE Publications Ltd.

- Gerbner. (1980). The "mainstreaming" of America. Violence profile no.11. *Journal of Communication*. 30,10-27.
- Hall, S. (1997). *Representation. Culture representations and signifying practices*. London: Sage in association with the Open University.
- Mills, B. (2009). *The sitcom*. Edinburgh: Edinburgh University.
- Monaco, J. (1981). *How to read a film*. New York: Oxford University.
- Schultz, W.C. (1996). *FIRO: A three dimension theory of interpersonal behavior*. New York: Rinehart.
- Smith, E.S. (1999). *Writing television sitcoms*. New York: Penguin Group.
- Swain, D.V. (1982). *Film scripting : a practical manual*. Oxford: Focal.
- The World Health Organization (WHO). (1995). *Violence: A Public health priority*. Geneva Switzerland: n.p.

ประวัติผู้เขียน

ชื่อ-นามสกุล

นางสาวปาลิตา วานิชย์เจริญการ

อีเมล

Palita.bufm08@gmail.com

ประวัติการศึกษา

พ.ศ. 2559 สำเร็จการศึกษาระดับชั้นปริญญาตรี
นิเทศศาสตรบัณฑิต (ภาพยนตร์) เกียรตินิยมอันดับ
สอง คณะดิจิทัลมีเดียและศิลปะภาพยนตร์
มหาวิทยาลัยกรุงเทพ
พ.ศ. 2556 สำเร็จการศึกษาระดับมัธยมศึกษาปีที่ 6
โรงเรียนจิตรลดา

มหาวิทยาลัยกรุงเทพ
ข้อตกลงว่าด้วยการอนุญาตให้ใช้สิทธิในวิทยานิพนธ์/สารนิพนธ์

วันที่ 19 เดือน มิถุนายน พ.ศ. 2561

ข้าพเจ้า (นาย/นาง/นางสาว) ปาลิตา วานิชย์เจริญการ อยู่บ้านเลขที่ 308
ซอย เอกชัย 2 ถนน เอกชัย ตำบล/แขวง บางค้อ
อำเภอ/เขต จอมทอง จังหวัด กรุงเทพฯ รหัสไปรษณีย์ 10150
เป็นนักศึกษาของมหาวิทยาลัยกรุงเทพ รหัสประจำตัว 7600300482
ระดับปริญญา ☐ ตรี ☒ โท ☐ เอก
หลักสูตร นิเทศศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชา การสื่อสารเชิงกลยุทธ์ คณะ นิเทศศาสตร์
ซึ่งต่อไปนี้จะเรียกว่า “ผู้อนุญาตให้ใช้สิทธิ” ฝ่ายหนึ่ง และ

มหาวิทยาลัยกรุงเทพ ตั้งอยู่เลขที่ 119 ถนนพระราม 4 แขวงพระโขนง เขตคลองเตย
กรุงเทพมหานคร 10110 ซึ่งต่อไปนี้จะเรียกว่า “ผู้ได้รับอนุญาตให้ใช้สิทธิ” อีกฝ่ายหนึ่ง

ผู้อนุญาตให้ใช้สิทธิ และ ผู้ได้รับอนุญาตให้ใช้สิทธิ ตกลงทำสัญญากันโดยมีข้อความดังต่อไปนี้

ข้อ 1. ผู้อนุญาตให้ใช้สิทธิขอรับรองว่าเป็นผู้สร้างสรรค์และเป็นผู้มีสิทธิแต่เพียงผู้เดียวในงานสารนิพนธ์/
วิทยานิพนธ์หัวข้อ ความรุนแรงที่ปรากฏในละครชุดอมตทางโทรทัศน์ ปี 2017
The violence in television sit-com "Pentor 2017"

ซึ่งถือเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร นิเทศศาสตรมหาบัณฑิต ของมหาวิทยาลัยกรุงเทพ
(ต่อไปนี้จะเรียกว่า “สารนิพนธ์/วิทยานิพนธ์”)

ข้อ 2. ผู้อนุญาตให้ใช้สิทธิตกลงยินยอมให้ผู้ได้รับอนุญาตให้ใช้สิทธิโดยปราศจากค่าตอบแทนและไม่มี
กำหนดระยะเวลาในการนำสารนิพนธ์/วิทยานิพนธ์ ซึ่งรวมถึงแต่ไม่จำกัดเพียงการทำซ้ำ ดัดแปลง เผยแพร่
ต่อสาธารณชน ให้เข้าต้นฉบับหรือสำเนาอื่น ให้ประโยชน์อันเกิดจากลิขสิทธิ์แก่ผู้อื่น อนุญาตให้ผู้อื่นใช้
สิทธิโดยจะกำหนดเงื่อนไขอย่างหนึ่งอย่างใดด้วยหรือไม่ก็ได้ ไม่ว่าทั้งหมดหรือเพียงบางส่วน หรือการ
กระทำอื่นใดในลักษณะทำนองเดียวกัน

ข้อ 3. หากกรณีมีข้อขัดแย้งในปัญหาสิทธิในสารนิพนธ์/วิทยานิพนธ์ระหว่างผู้อนุญาตให้ใช้สิทธิกับ
บุคคลภายนอกก็ดี หรือระหว่างผู้ได้รับอนุญาตให้ใช้สิทธิกับบุคคลภายนอกก็ดี หรือมีเหตุขัดข้องอื่นๆ
เกี่ยวกับลิขสิทธิ์ อันเป็นเหตุให้ผู้ได้รับอนุญาตให้ใช้สิทธิไม่สามารถนำงานนั้นออกทำซ้ำ เผยแพร่ หรือโฆษณา
ได้ ผู้อนุญาตให้ใช้สิทธิยินยอมรับผิดชอบและชดเชยค่าเสียหายแก่ผู้ได้รับอนุญาตให้ใช้สิทธิในความเสียหาย
ต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นแก่ผู้ได้รับอนุญาตให้ใช้สิทธิทั้งสิ้น

สัญญาฉบับนี้ทำขึ้นสองฉบับ มีข้อความเป็นอย่างเดียวกัน คู่สัญญาได้อ่านและเข้าใจข้อความในสัญญาฉบับนี้โดย
ละเอียดแล้ว จึงได้ลงลายมือชื่อไว้เป็นสำคัญต่อหน้าพยาน และเก็บรักษาไว้ฝ่ายละฉบับ

ลงชื่อ..........ผู้อนุญาตให้ใช้สิทธิ
(ปัทมา ธานีจ๊ะเจริญการ)

ลงชื่อ..........ผู้ได้รับอนุญาตให้ใช้สิทธิ
(อาจารย์อภิญญา จุลพิสิฐ)
ผู้อำนวยการสำนักหอสมุดและพื้นที่การเรียนรู้

ลงชื่อ..........พยาน
(ดร.สุชาติ เจริญพันธุ์ศิริกุล)
คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

ลงชื่อ..........พยาน
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ดร.ปฐมา สตะเวทิน)
ผู้อำนวยการหลักสูตร/ ผู้รับผิดชอบหลักสูตร